

ജോർജ്ജ് ഗ്രാൻഡ്

ജനുവരി 16, വർഷ 4

ജാലൂർ 1930

82 ✓
m 211, n 15 AB
N 30.16.4

207689

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வெளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் - இரகசியங்கள் - (மூன்றாம் பதிப்பு)

அழகிய சீமை கல்கோபைண்டு செய்யப்பட்டு கண்
ணைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்டோன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதர்வெயிட்
பேபரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1-8-0

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்; போகானந்தத்தை விரும்பும் பூமான்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உன்னவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இல்வாழ்க்கையை நல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் பேராணத்தின் கடலில் மூழ்கி, நற்சந்ததிகளைப் பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைவதற்குத் தேவையிருக்கும்படி பற்பல இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமிழ்நடையில் வெளி

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது ஸமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒருமுறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ் விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப்பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட்சூரியவ ராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத்யவந்தகை விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குணதிசயங்களைப்பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத் தின் உண்மை இதனை படிப்பவர்க்கு உள்நங் கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்கும். இத னைப்படித்தால் அநேக ஞான நூற்களைப் படித்த பயனை ஒருந் தே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதி களும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப் பட்டுள்ளன. இது வரையில் வெளியான ராமாயணங்களை விட மும்மடங்கு மேலான 520 பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலிஷ் கிலேஸ் காதித்தில் புளக்கொளன் 4 பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழுகாலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது. இதன் விலை ரூபா 4—0—0.

தத்வ உபதேசங்கள் இ த ன் க ண் காண லாம். உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீராமசரி தையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்கு மென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங் கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

புஸ்தகம் சுமார்

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(மூன்றாம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

சோற்பக் காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக்கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகநிறந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாம் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி கிரந்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைக்கூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; சீர்தி அடிகரிக்கும்; மோகத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இவ்வுகாமி கடாக்ஷ முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

எமது சொந்தப் பிரசுரங்கள்.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை அடையும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள் களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல நூல்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இது எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

இராஜாமணி

அல்லது ஓர் அபூர்வ மர்மம்.

கற்புக்கரசியாகிய ஓர் உத்தமியின் சரித்திரத்தை மெத்தத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியது. இராஜாமணி யென்னும் பெண்மணி பெருந்திருட்டும் மிகுந்த கொலையொழிவுமுடைய ஒருவனுக்கு மகளாயிருந்தும், அவனைப்போலவே பெரும் பாதகச் செயல்களையுடைய ஒரு முரடனுக்குச் சகோதரியாயிருந்தும் அவர்களிடம் அகப்பட்டுப் பெரிய ஆபத்திற் சிக்கிய பூபாலம் பிள்ளை யென்பவரைக் காப்பாற்றி அவருடன் தானும் வேளியேறி அவரை மணந்துகொள்வது, அதிசயம் பொருந்திய செயல்களாயும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாயும் இருக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

ஞானசெல்வம்பாளர் (5-பாகங்கள்)

9 10 0

நம்மிடம் இதுவரை வெளியாகியிருக்கும் அநேகம் நாவல்களில் இது தான் மிகப் பெரியது. "இரும்பைக் கார்த்தம் இழுக்கின்றவாறுபோல்" படிப்போர் மனத்தை இழுத்துக்கொள்ளத் தக்கது. கதை மிகப் பெரியதாயினும், வாசகர்களின் மனம் சிறிதும் அயர்ச்சியடையாமல் மேலும் ஆனந்தமாக முடிவுவரை யிருக்கும். சில பெண்கள் தங்களுக்கு மேலதிகாரிகளின்றித் தங்கள் இஷ்டம்போல் எங்கு முலவிச் சகல ஆடவர்களுடன் பழகிக்கொண்டிருப்பதால் நேரும் துன்பங்கள் இத்தன்மையான வென்பது நன்குவிளங்கும்.

நான்கு பாகம் வரை ஒவ்வொன்றுக்கு விலை ரூபா 2 0 0

ஐந்தாவது பாகம் மாதிரி " " 1 10 0

ஆனந்தபோதினிச் சந்தாதாரர்களுக்கு

ஐந்து பாகமும் சேர்த்து வாங்கினால் " " 8 0 0

பவளத்தீவு 2 பாகம்

3 0 0

இக்கதையில் ஒரு கெவல்ச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்கு அவன் சந்தியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் தருவதும் ஒவ்வொரு நேரத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை தம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்து கொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும்.

ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி.

(மூன்றாம் பதிப்பு)

விலை ரூபா 2-0-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1-8-0

எம். ஏ., எல். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாரூர் எம். வுண்முக சந்தா முதலியா ரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புக்களோடும், நிறைந்த போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

800-பக்கங்களுக்குமேல் திருக்குறியைத் திசு அச்சிடப்பட்டு சீமைகாலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

பற்பல கதைகளும், பாரதக்கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர சுருக்கமும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த 16-ஆய் டோள் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் இராஜ பாஷையாயிருப்பதால் அதை எல்லோரும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமா யிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்காத சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர். ஆதலின், அத்தகையினர் கற்றுக்கொள்வதற் குதவியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதிற் போதிக்கும் அரிய போதனா முறை நூலாகிய இது பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பணச் செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லாமலும் மிக எளிதில் இங்கிலீஷ் பேசவும் படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆயிரக் கணக்கான பணச்செலவு செய்து 10 வருஷம் படிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்டாகுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-நாளில் இப்புத்தகத்தின் உதவியைக்கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அதி விரைவில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர் தாமே சுலபமாக இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளத் தக்க மார்க்கங்களெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் இதுவரை வெளிவராத நூதன பாடமுறைகளெல்லாம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாவரை சம்பளப்பட்டிக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படும் மணிவித்தியாசம், அன்னியதேச நாணயமதிப்பு முதலியனவெல்லாம் தெளிவாக விளக்கக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தேலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

விலாசம்:—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி. நெ. 167, மதராஸ்.

பிடிப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சாஸ்திரத்தின் சாராம்சங்களும், அகப்பொருள் நூல்களின் கருத்துகளும், தேகதத்துவ சாஸ்திரங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அரிய விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்துஸ்தானி, பார்ஸி, இங்கிலீஷ், பிரெஞ்சு முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பாச நூல்களின் கொள்கைகளும், இன்பவாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அழற்சிக்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் பட்டங்களும், லயன்பிளாக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவாகிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமானவர்களை மனம் புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கையில் இன்னவித மனக்கிராமங்களை அனுசரித்தால்தான் அளவற்ற ஆனந்தமுற்று அழகிய சந்திக்களைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடையவேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை யின்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷே தேலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இந்திராபாய் அல் இந்திரஜாலக்கள்ளன்

இதில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக் கரம் என்ற கன்னக் கல்வி சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமர்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனானவன், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியாகச் செய்யும் பல கொலைகளைவுகள் அதிகசயமா-வைக்கனே. இந்நிராபாய் பன் முறைகளில் அக் கன்னனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாங்காத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணபத்திகளின் விருந்து தப்புவதும் அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக் கரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும்.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0

தமிழ் மெட்ரீயா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்.

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருத்துக் கல்பு லீவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உவ்ன்வ்ன் கெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருத்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடியவனையில் நோய்களுக்குப் பரிசாரம் செய்து கொள்ளவும் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி. நெ. 167, மதராஸ்.

சந்திராபாய்

அல்லது

சங்கரதாவின் வெற்றி.

ரஸாயன் ஆராய்ச்சி, மின்சாரம், டெலிபோன், ஆகாயக்கப்பல், வெடி குண்டு, டார்பேடோப்படகு முதலானவைகள் தோன்றியிருக்கும் நவீனநாகரீகப்போக்கின் சாதகபாசகங்களை இந்நாவல் வெள்ளிடைமலைபோல் ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்.

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப்போர் கண்களில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகரச மொன்றையன்றி வீனைய ரசங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கரமும் பிராணபத்தமாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு நேரிடாது அதனைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது மிக்க அநிசயமாயிருக்கும். இதில் இலெனகேத்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசார வொழுக்கங்களும் நமது நாட்டுமாதருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ணமாகச் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.

மதனும்பாள் 2-பாகம்.

இதில், காளிங்கனாகிய லோகநாதன் என்னும் ஓர் நயவஞ்சகன், சகோ தரத் துரோகியாய் அவனை அடுத்துக் கெடுத்தும், பட்டாபிராமன் என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனும்பாள் என்னும் உத்தமியைத் தான் மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி, வேலாயுதன் என்பவனைத் தன் மோசச் செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்சனைகளைச் செய்து, மதனும்பாளை ஆதரித்துவந்த பாங்கிக்காரர் மனைவியாகிய விமலாபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனும்பாளைத் தன் விருப்பத்திற் கிணங்கச் செய்வதும், பாங்கியில் மகாமாயக் களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை நிரபராதியாகிய பட்டாபிராமன் மேல் சுமத்துவதும் படிப்போர்க்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும்.

2 பாகமும் விலை ரூபா 3.

காமவல்லி இன்பரசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை அறு 8 அற்புதமர்மங்கள் அல்லது

ஆனந்தஸிங்கின் அஷ்டஜெயங்கள் 1 12 0

இது, மகா அற்புத மர்மங்களடங்கிய துப்பறியும் நாவல். இதில் எட்டு விதமான கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. எந்த நாட்டிலும் எப்போர்ப்பட்ட யுகமுடைவர்களாலும், எவ்வித காரணத்தைக் கொண்டும், கண்டுபிடிக்க முடியாத அதியாச்சரியமான இரகசிய சம்பவங்கள் நிகழ்வதும், அவற்றை ஆனந்தவிந்ரு அதிகப் பிரயாசையுடனும், வெகு சாமர்த்தியத்துடனும் கண்டுபிடித்து உண்மையை வெளியாக்கிக் குற்றவாளிகளைத் தண்டினைக்குள் னாக்குவதும், நிரபராதிகளுக்குத் துணைபுரிவதும், சத்தியத்தை நிலைநிறுத்து வதும், படிப்பவர்க்கு மிக்க மனோற்சாகத்தையும், ஆனந்தத்தையும், அறிவு விளக்கத்தையும் உண்டாக்கி, உலகத்திலுள்ள மனிதவர்க்கத்தவரின் இயற் கைகளையும் நன்கு விளக்கிக்காட்டும்.

அமராவதி 2 பாகம்

4 0 0

இது மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த நாவல். ஒரு மனிதன் சுய நம்பிக்கையையும், நேர்மையான நடக்கையும், ஊக்கமுடையவனுயிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாயம் ஜெயம் பெறுவான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துக்களிலும் தப்பித்துக் கொண்டு கீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவானென்பதும் இதில் நன்றாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசம்பாவிதமெனத் தோன்றும் அநேக சம்பவங் கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அளவற்ற மன மகிழ்ச்சியையளிக்கும்.

இரத்தினபுரி இரகசியம் 3 பாகம்

6 0 0

இதில் மிக்க ஆச்சரியமுள்ளனவும், நெருக்க துக்கிடக்கூடியவையும், ஆதி முதல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளுமான சம்பவங் கள் நிறைந்துள்ளன. பலவித நடவடிக்கைகளையுடைய பாத் திராங்குருமிருப்ப தால், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டாந்த பூர்வகமாக நிரூ பிக்கப்படுகின்றன.

குசேலோபாக்கியான வசனம்

1 0 0

இதில், குசேலர் மேல்கடலடைந்தது, வடமதுரைச் சிறப்பு, கடைவீதி யின் சிறப்பு, அவர்திக்கடுத்த மலையுச்சியிலுள்ள பிராமணச் சேரியின் சிறப்பு, குசேலர் திருமணம், குசேலர் துவாரகைசேர்தல், ஸ்ரீ கண்ணனுடைய அந்தப் புரத்தின் சிறப்பு, கிருஷ்ணன் குசேலர் கொண்டுபோன அவலை வாங்கி உண்ணுதல், ஒருபிடி அவலுக்கு மேல் உண்ணலாகாதென்று உருக்குமணி உண்ணுதல், தடுத்தல், குசேலர் செல்வம் பெற்றுத் தமது நகரமடைந்தது, கிருஷ்ணனைத் தடுத்தல், குசேலர் உபசரித்துக் கொண்டாடுதல், குசேலர் விஷ்ணு குசேலரை அவர் மனைவி உபசரித்துக் கொண்டாடுதல், குசேலர் விஷ்ணு தோத்திரஞ் செய்தல் முதலியன விளக்கமாக எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

மூவர் அடங்கன் முறை.

நீருதான சம்பந்தமுர்த்தி கவாமிகள், நீருதாவுக்காக கவாமிகள், கந்தாழர்த்தி கவாமிகள் மூவரும் பாடிய தேவாரங்கள் முழுமையும் அடங்கிய பெரிய புத்தகம்.

இவ்வருமையான புத்தகம் ஒவ்வொரு சைவரவீட்டிலும் அவசியம் இருக்கவேண்டிய தொன்று. இவ்வடங்கன் முறையினது பிரபாவமும் அரு மையும் அளவிடத்தக்கரியது. இதனை ஒவ்வொருவரும் அன்றாடம் விதிப்படி சிரத்தையோடு பாராயணம் பண்ணி வருவாராயின் இஷ்டகாமியார்த்தங்களை எளிதில் அடையக்கூடு மென்பது பெரியோர் துணிபு.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துதற்கு ஓர் அரும் பெரும் தெப்பமாயும் சைவ சமயத்துக்கோர் திலகமாயும் விளங்கும் இத்துணை அரிய பெரிய தூலை அச் சமயத்துக்கோர் இலகமாயும் மிகவும் சமயத்தினருக்கே மிகவும் இழிவைத் தரு சிபாது வானா இருத்தல் சைவ சமயத்தினருக்கே மிகவும் இழிவைத் தரு மென்று கருதி அதிகச் செலவிட்டு ராயல் 8-பேஜ் சைசில் புதிய எழுத்துக் களால் சரித்திரக் குறிப்பு, ஸ்தலக்குறிப்பு, இராகம் முதலியன பிரித்து உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அழகாக அச்சிட்டிருக்கிறோம். கொஞ்சம் பிரதிகளை அச்சிட்டதால் சீக்கிரம் யிஞ்சிக்கொள்வோர்க்கே கிடைக்கும். பிறகு கிடைப் புது அரிது. இதன் விலை ரூபா 5.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பேட்டி, நெ. 167, மதராஸ்.

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

இயற்றியவை.	ரூ.	அ.	தயாரான கதை	ரூ.	அ.
ஞானசெல்வாம்பாள் 5 பாகம்	9	10	பூலோக லக்ஷ்மி கதை	...	0 12
சுற்பகச் சோலையின் அற்புதக் கொலை	...	1 4	கனகரத்தினம்	...	0 8
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2-பாகம்	3	4	கண்டிராஜா நாடகம்	...	0 12
மதனும்பாள் 2-பாகம்	...	3 0	நளினசுந்தரி	...	0 10
லோகநாயகி	...	1 0	கம்பராமாயண சுங்கிரக வசனம்	2	0
வினாயாட்டுச் சாமான்	...	1 6	குசேலோபாக்கியான வசனம்	1	0
பவனத்தீவு 2-பாகங்கள்	...	3 0	ஸ்ரீபாலன்	...	0 8
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	...	0 14	உதயணன்	...	0 7
இந்திரபாய்	...	2 8	தசகிருவன்	...	0 14
அமராவதி 2-பாகங்கள்	...	4 0	போஜ சரித்திரம்	...	0 5
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	...	1 8	சுதானந்தர்	...	1 4
கற்கோட்டை	...	2 0	ஜீவகன் வசனம்	...	1 0
பூங்கோதை	...	0 10	கர்ணன் சரிதை	...	0 12
வீரநாதன்	...	0 12	பீஷ்மவிஜயம்	...	0 10
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	...	3 8	கீர்த்திசுங்கன்	...	0 8
கமலமேகான்	...	1 12	முப்பெருந்தாசர்	...	0 10
தினகரசுந்தரி	...	1 0	அரிச்சந்திரன் சரிதை	...	0 8
ரத்தினபுரி ரகசியம் 3-பாகமும்	6	0	நீலக்கொடி	...	0 5
சந்திராபாய்	...	2 0	மணவாளன்	...	0 3
இராஜாமணி	...	2 0	பாசாரமன்	...	0 3
இரத்தினபாய்	...	1 12	சிசுபாலன்	...	0 8
மதனபூஷணம்	...	1 0	அங்கதன்	...	0 4
சுவர்ணம்பாள்	...	0 12	தசாவதாரம்	...	0 6
தேவசுந்தரி	...	1 4	கிருஷ்ணன் தூது வசனம்	...	0 8
ஞான சுந்தரன்	...	0 12	சண்டோபாக்கியானம்	...	0 6
பத்மாஸனி	...	0 14	கருணாகரனும் சத்தியசேலரும்	...	0 8
ஆனந்தவரீ	...	2 0	சத்தியவசணி	...	0 4
மின்சார மாயவன்	...	1 8	விமலன்	...	0 4
ஆனந்தவரீயின் அஷ்டஜயங்கள்	1	12	கண்ணபிரான்	...	0 4
அர்ஜுனவரீ, சுந்தர்	...	0 2	செய்யுட்பாடத்திரட்டு	...	0 4
கைவல்விய நவரீத வசனம்	...	1 8	நாலுமந்திரி கதை	...	0 4
சுகோதரவாஞ்சை	...	0 7	மங்கலேசுவரன்	...	0 6
தத்வலங்காஹ ராமாயணம்	...	4 0	தக்கன்	...	0 6
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12	சீமந்தனி	...	0 8
விவேகாநந்தர்	...	4 0	நான்குகோடி	...	0 4
தமிழ் மெடிரியா மெடிகா	...	3 0	மதிமோச வினக்கம்	...	1 0
மாதவி மாதவன் 2-பாகம்	...	2 0	மெய்க்காதலி	...	0 8
லயான பகவதி	...	1 0	மேனாமினுக்கி கதை	...	0 8
அற்புத நவரீதரம்பை	...	1 0	வீணாகானன் ஞானேந்திரி	...	0 8
அகட விகட விலாச வினோதம்	0	10	மனோன்மணி கதை	...	0 8
			கோமளவல்லி கதை	...	0 8
			விகடவல்லி கதை	...	0 6
			தாலிகட்ட முற்ற கதை	...	0 5

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி 66, 167, மதராஸ்.

ஓம்
பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

“எப்போது னேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மேய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	பிரமோதாந்ரு ஐப்பசிமீ கவ	பகுதி
16	1930ஆம் அக்டோபர்மீ 17உ	4

கடவுள் வணக்கம்.

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்கா சத்தனியை
யருமறைகண் முரசறையவே
அறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
ஆதியை யநாதியேக
தத்துவ சொருபத்தை மதசம் மதம்பெருச்
சாலம்ப ரகிதமான
சாசுவத புட்கலநி ராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோமநிலையை
நித்தநிர் மலசுகித நிஷ்பரபஞ் சப்போருளை
நிர்விஷய சுத்தமான
நிர்விகா ரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
சித்தமறி யாதபடி கித்தத்தி னின்றிலரு
திவ்யதே சோமயத்தைச்
நெப்பரவெ ளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
தேவதையை அஞ்சலிசெய்வாம்.

(1)

வாழ்த்து நின்னருள் வாரம்பைத் தாலன்றிப்
பாழ்த்த சிந்தைப் பதகனு முய்வனோ
சூழ்த்து நின்ற தொழும்பரை யானந்தத்
தாழ்த்து முக்கணருட் செம்பொற் சோதியே.

(2)

பாவ மென்ற லேதும் பயமின்றிச் செய்யவிர்த்தச்
சேவனுக்கார் போதற் தெரிந்தார் பராபரமே.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

(1) இதனால் அடிகள் பரம்பொருளின் குணகணங்களைப் புகழ்ந்து கூறி அதைக் கைக்கூப்பி வணங்கவேண்டும் என்கிறார்.

(இ-ள்.) இரண்டற்ற பொருளாகியும், மந்திரங்களையே ஒளிவடிவாகக் கொண்ட ஒன்றாகியும், அருமையான வேதங்கள் முழங்காநிற்க, உயிருக்குயிராகிப் பேரின்பமயமான முதற்பொருளாகியும், எல்லையற்ற பழங்காலந்தொட்டு ஒன்றேயான உண்மை வடிவாகியும், மதங்களுக்குள் அடங்காமல், ஆதாரமற்ற சாசவதமும், புட்கலமும், நிராலம்பமும், ஆலம்பமுமான சாந்தபதமென்னும் வியோமநிலையாகியும், அநாதிமல நீக்கத்துடன் கூடிய உலகங்கடந்த பொருளாகியும், விஷயப் பற்றுக்கள் ஒன்றும் இன்றித் தூய்மையான விகாரமின்மையாகியும், பொதுவாய் நிலைத்து விளங்குகின்ற நிரஞ்சனமாகிய நிராமயமாகியும், கருத்தறியா வகையில் கருத்தில் நின்று ஒளிர்கின்ற மேன்மையான ஒளிப் பிழம்பாகியும், ஞான மயமான பரம ஆகாயத்தில் நிறைந்து தன்னிகரின்றி விளங்கும் மேலான தெய்வமாகியும் இலங்கும்படியானது எதுவோ அப்பரம்பொருளைக் கைக்கூப்பி வணங்குவாம் என்பதாம்.

அத்துவிதம்—இரண்டற்றது—எகம் என்றபடி. சொல்—சுண்டு மந்திரம். தத்துவம்—உண்மை. ஒவ்வொரு மதமும் உண்மை காணாது மாறுபடுகின்றமையால் “மத சம்மதம் பெறா” என்றார். சாலம்பரகிதம்—பற்றுக்கோடில்லாதது. சாசவதம்—என்றைக்கும் உள்ளது. புட்கலம்—நிறைந்தது. நிராலம்பம்—ஆதாரம் இல்லாதது. ஆலம்பம்—எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரம். சாந்தபதம்—ஒடுக்க நிலை. வியோமம்—ஆகாயம். நிர்மலம்—மாசின்மை. நிஷ் ப்ரபஞ்சம்—பிரபஞ்ச நீக்கம். நிர்விஷயம்—அறியப்படாமை. நிர்விகாரம்—விகாரமின்மை. தடத்தம்—பொது. நிரஞ்சனம்—குற்றமின்மை. நிராமயம்—நோயின்மை. வத்துவை, தனியை, ஆதியை, சொருபத்தை, வ்யோமநிலையை, நிஷ் ப்ரபஞ்சப் பொருளை, நிர்விகாரத்தை, நிராமயத்தை, தேசோமயத்தை அஞ்சலி செய்வாம் எனக் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்ளுக.

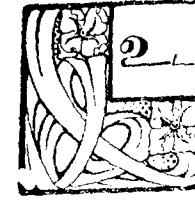
(2) இதனால் இறைவன் திருவருள் இருந்தாலொழிய உய்யும்வகை இன்று என்பதைத் தெரிவிக்கின்றார்.

(இ-ள்.) சூழ்ந்து நின்ற அடியார்களை ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தும் மூன்று கண்களையுடைய அருட் செம்பொற் சோதியே! யாவரும் வாழ்த்துதற்குரிய தேவரீரது திருவருளானது அடியேன்மீது அன்புவைத்தால் அன்றிப் பாய்மனதையுடைய பாவியாகிய அடியேனும் உய்வேனோ? என்பதாம்.

(3) (இ-ள்.) பராபரமே! பாவத் தொழில்கள் என்றால் சிறிதும் அச்சம் இன்றிச் செய்ய இச் சீவனுக்கு யார் அறிவுட்டினார் என்பதாம்

சுயநலம்.

உடலோடு கூடிய உயிர்கட்கு இன்பத்தில் விருப்பும், துன்பத்தில் வெறுப்பும் தோன்றுவது இயற்கையாகும். இன்பதுன்ப உணர்ச்சி எல்லா உயிர்கட்கும் பொது. உயிர்களின் வாழ்க்கைக்கு ஐம்பெரும் பூதங்களும் பொது ஆதாரமாய் நின்று துணை புரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு உயிரும் அதனதன் இயற்கை நியதிப்படி தோன்றி நின்று அழிகின்றது. உலகம் சகல ஜீவராசிகட்கும் பொதுவா யமைந்திருப்பினும் மானிட வருக்கமே அதில் அதிக உரிமை பாராட்டி ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. மக்கட் பிறவியே உயர்ந்தது என்றும், பிற பிறவிகள் எல்லாம் தாழ்ந்தவை—இழிந்தவை என்றும் மக்கள் கருதுகின்றனர். உலகத்திலுள்ள எல்லா மக்கள் உள்ளங்களிலும் இதே எண்ணந்தான்கும்கொண்டிருக்கின்றது. “புண்ணியஞ் செய்தார்க்கே மக்கட் பிறவி வாய்க்கும், பாவஞ் செய்தார்க்கு ஏனைய இழிந்த பிறவிதான் கிடைக்கும்” என்று நமது நாட்டுச் சமய சாஸ்திரங்களும் முழங்குகின்றன “அரிதரிது மானிடராதல் அரிது” என்றனர் தமிழ் முதாட்டியாரும். மக்கட்கும் பிறவுயிர்கட்கும் இவ்வுலக இன்பதுகர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை எத்தகைய வேற்றுமையும் இல்லை என்று கருதுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. உண்பதும், உறங்குவதும், விஷய நுகர்ச்சியும் எவ்வுயிருக்கு இல்லை? எல்லா வுயிர்களும் உண்பதிலும், உறங்குவதிலும், விஷய நுகர்ச்சியிலும் இன்பங் காண்கின்றன என்ற உண்மையை யாரும் மறுக்க முடியாது. இம்மை இன்பம் நுகர்ந்து மகிழ்வதில் மக்கட்கும் பிறவுயிர்கட்கும் வேற்றுமை இல்லை என்றால்

மக்கட் பிறவிக்கு உயர்வு எவ்வாறு ஏற்படும் என்ற கேள்வி பிறக்கலாம். இன்பவுணர்ச்சியில் வேற்றுமை இல்லை—ஆனால் இன்ப சாநங்களுள், அவ்விற்பங்களை அடைதற்குரிய வழிகளுள் வேறுபாடு இருக்கின்றன.

நன்மை நிமைகளை ஆபத்துணரும் பகுத்தறிவு மக்களிடம் விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இதனையே ஆராய்ச்சி அறிவு என்றுங் கூறலாம். இன்னது செய்தால் இன்னது விளையும் என்ற அறிவுச் சிறப்பு ஏனைய உயிர்களிடம் கிடையாது. அவ்வறிவு மக்களிடத்தான் சிறந்து விளங்குகின்றது. பகுத்தறிவில்லாத விலங்கு முதலிய உயிர்கள் தம்முடைய இன்பங்களையே பெரிதாகக் கருதுகின்றன. அவைகள் பிறவுயிர்களைப்பற்றி எத்தகைய கவலையும் கொள்ளுவதில்லை. பிறவுயிர்களைத் துன்புறுத்தியேனும் தம் கூகத்தைப் பூர்த்திசெய்ய முயற்சிக்கின்றன. இதையே சுயநலம்—மிருக சுபாவம் என்று உலகம் பழிக்கிறது. மக்களுள்ளும் விலங்கு நீர்மையாய் சுயநலம் வாய்ந்தோர் மலிந்து கிடக்கின்றனர். இவர்களை மக்கள் இனத்தில் சேர்த்தல் தகாது—மாக்கள் என்றே கூறவேண்டும். சுயநலம் கூடாது என்றால் சிலர் வாதுக்கு இழுக்கின்றனர். “ஒருவன் தனக்கு வேண்டியவைகளை அடைய விரும்புவதற்குச் சுயநலம் கருதல் என்று பெயர். இது எவ்வாறு குற்றமாகும்? உலகத்தில் சுயநலங் கருதாதவர் யாரேனும் உளரோ? சுயநலம் இன்றேல் வாழ்க்கையும் இல்லை. வேண்டுதல் வேண்டாமையைக் கடந்து நிற்பவன் ஆண்டவன் ஒருவனே. இம்மை வாழ்வில் ஈடுபட விரும்புகின்றவர்கள்—தாங்கள் நலம்பெற வேண்டும், வெற்றிபெற வேண்டும், கீர்த்திபெற வேண்டும் என்று எண்ணுதல் சகஜமே. இத்தகைய விருப்பங்கள் இன்றேல் உலகத்தில் மக்கட்கு என்ன வேலை? ஆதலால் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குச் சுயநலம் இன்றியமையாததே” என்று கூறி வாதிக்கின்றனர். இவர்கள் கூற்றுப்படி வாழ்க்கை நலத்திற்குத் தேவையானவைகளைச் செந்தெறியில் தேடி அடைய நினைப்பது சுயநலம் ஆகாது. இதுவே சுயநலம் என்று கூறின் முற்றுத் துறத்த முனிவர்கட்கும் ஆண்டவனுக்குங்கூடச் சுயநலப்பட்டம் எளிதில் கட்டிவிடலாம். வேண்டுதலும் வேண்டாமையும் உயிர்களின் இயற்கை. இவ்விரு குணங்களாலும் உயிர்கள் துன்புறுக்கின்றன. ஆண்டவன் இவ்வுண்மையை அறிந்து வேண்டுதல் வேண்டாமையினின்றும் நீங்கப் பேரின்பம் துய்க்கும் சுய

நல நோக்கத்தோடு வாழ்ந்துகொண் டிருக்கின்றான் என்று கூறத் துணியலாமோ? துறவிகள் உலக வாழ்க்கை அரித்தியம்—அழித்தாயது என்று உணருகின்றனர்; என்றும் அழியா வீட்டின்பம் முயற்சிக்குகின்றனர். இவர்களது முயற்சியையும் சுயநலம் என்றே கூறி விடுவதா? சுயநலம் அல்லது தன்னலம் என்ற மொழி இப்பொருளில் வழங்கப் பெறுவதில்லை என்பது சிறிது சிந்திப்பாருக்கும் நன்கு விளங்கும். சுயநலம் என்ற மொழி இழிவான பொருளுக்கும் நன்கு விளங்கும். சுயநலம் உள்ளவன் என்றால் பிறர் எல்லையே வழங்கப்படுகிறது. சுயநலம் உள்ளவன் என்றால் பிறர் எக்கேடுறும் தனது நலத்தையே பெரிதும் நாடுகின்றவன் என்றே பழிக்கப்படுகிறான்; தனது வாழ்க்கை நலத்திற்கு வேண்டிய சாதனங்களைத் தேடுகின்றவன் என்று அவனைப் பாராட்டுவாரும் இருப்பர் என்று யாம் நினைக்கவில்லை. சுயநலத்தின் பிறப்பிடம் பேராசை. இப்பேராசை விரும்பத்தக்க குணமா என்று கேட்கின்றோம்?

பேராசைப் பேய் ஒருவனை எத்தகைய இழிதொழிலையும் செய்யத் தூண்டி விடும். ஆசைக்கோர் அளவில்லை. ஆசையை வெல்லுதல் அகிலத்தையே வெல்லுதலாகும். ஒருவன் தனக்குரிய தேவைகளை எவ்வளவு குறைத்துக் கொள்ளுகிறானோ அவ்வளவு துன்பங்களையும் குறைத்துக் கொண்டவனாகிறான். ஆதலால் ஆசையை அடக்கி ஆளவேண்டும். பிறருக்குத் துன்பம் உண்டாகும் முறையில் ஒருவன் தனது நலத்தேட முயற்சி செய்யக்கூடாது. ஆனால் இது சாமானிய விஷயம் அன்று. எளிய வாழ்வில் பழக்கமும் நியாக புத்தியும் உடையவர்களே மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் நேராவகையில் வாழ்க்கையை நடத்தும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பர். ஆடம்பரத்திலும் படாடோபத்திலும் வேட்கை யுள்ளவர் பிறருக்குத் தீங்கிழைத்து வாழ்பவரே யாவர்.

எவ்வகையிலும் பிறருக்குத் துன்பம் நேராவண்ணம் வாழ்தலே மனிதத் தன்மையாகும். தன்னால் பிறருக்கு இடையூறு உண்டாகும் எக்காரியத்தையும் செய்யத் துணியக் கூடாது. கூடியவரை மற்றவர்களுக்கு அதுகூலம் செய்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். மற்றவர்களுக்காகத் தனது நலத்தை நியாகம் செய்தல் தலைசிறந்த தருமமாகும். இத்தகைய தருமகுணநலம் வாய்ந்தோர் என்றும் பேரும் புகழும் பெற்று விளங்குவர். பிறர் எக்கேடு கெட்டாலும் நாம் மாதிரியும் வாழ்ந்தாற்போதும் என்று எண்ணும் மக்களையுடைய சமூகத்தில் அமைதி நிலவாது.

இக்காலத்தில் சிலர் பொது ஜன சேவையில் மிகவும் பற்றுள்ளவர்கள். கொண்டவர்களைப்போல் பாவனை காட்டிக்கொண்டு திரிகின்றனர். ஆனால் அவர்களுடைய செயல்கள் அவ்வாறு இல்லை. தங்கள் உயர்ந்த நலத்தை நாடி பொதுநலத் தொண்டின் போரால் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்றனர் என்றே கருதவேண்டி யிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சட்ட சபைக்கும், தாலுகா போர்டு—ஜில்லா போர்டுக்கும், நகர பரிபாலன சபைக்கும் அங்கத்தினராகச் செல்ல விரும்புகின்றவர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இவர்களுள் உண்மையாகவே பொதுஜன ஊழியத்தில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளவர்களைப்பற்றி யாம் ஒன்றுங் கூற முற்படவில்லை. சுய காரியப் புலிகளாக உள்ளவர்களைப் பற்றியே ஒரு சிறிது கூறலாம் என்று எண்ணுகின்றோம். மேற்கூறிய சபைகட்குத் தேர்தல் நடைபெறுங் காலங்களில் போட்டிபோடும் அபேஷகர்கள் தங்களைப்பற்றிப் பிரமாதமாக விளம்பரம் செய்து கொள்ளுகின்றனர். அவர்களுடைய விளம்பர வருணனை கம்பன்—காளிதாசனுக்குங் கூட எட்டாது எனலாம். உலகத்தில் என்ன என்ன குறைகள் உண்டோ அவ்வளவையும் நீக்கவிடுவதாகவும், என்ன என்ன நலன்கள் உண்டோ அவ்வளவையும் செய்து விடுவதாகவும் வரிசை வரிசையாக விஷயங்களை அடுக்கி அறிக்கைகளை வெளியிடு கின்றனர். ஒவ்வொரு வாக்காளர் வீட்டுக்கும் தாங்களே தேரில் மோட்டா ரில் செல்லுகின்றனர். தங்கள் முழுச் செல்வாக்கையும் செலுத்தி நண்பர்களைக்கொண்டும், தேர்தல் பிரசாரகர்களாகிய தங்கள் எஜன்கு களைக் கொண்டும் வாக்காளர்களைக் கட்டுப்படுத்தித் தாட்டுகின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை வாரி இறைக்கின்றனர். தேர்தல் கடனில் மூழ்கிய குடும்பங்கள் எண்ணற்றவை என்பது எல்லாருக்குத் தெரிந்த விஷயமே. தேர்தல் நாளில் அபேஷகர்கள் செய்யும் விருந்து வைபவமும், ஆடம்பரமும், அலங்காரமும் தங்கள் வீட்டுக் கலியாணங்களிலுங்கூட நடப்பதில்லை.

போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் எஜன்குகளும் மற்றவர்களும் செய்யும் அக்கிரமங்கள் கணக்கிலடங்கா. அவர்களுடைய சாமர்த்தியங்கள் அபாரமானவை. இறந்தவர்களையும் பிழைக்கவைத்து விடுகின்றனர்! ஒருவனை இன்னொருவனாக மாற்றிவிடுகின்றனர்! என்னே இவர்க ளின் இந்திர ஜாலம்! இவ்வளவுத் செய்து வாக்குப்பெற்று அவ்வச் சபைகளில் அங்கத்தினராகி விடுகின்றனர். பின்னர் இவர்களுடைய தெரிசனம் பாமேஸ்வர தெரிசனமாகி விடுகின்றது. இவர்களுடைய

நிடு தேடிச் சென்றாலும் பேட்டி கிடைப்பது அருமை. தங்களை யார் பதவிக்களில் ஏற்றினார்களோ அவர்களை அடியோடு அலட்சியம் செய்துவிடுகின்றனர். இவர்கட்கு ஏழை மக்களைப்பற்றிய சிந்தனை யுள்ளவும் இல்லை. ஆயிரம்—இரண்டாயிரம் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டு சுகமாக வாழும் பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தவேண்டும் என்று சட்ட சபையில் ஏதேனும் ஒரு பிரேரேபணை வந்து விட்டால் அதிகார வருக்கத்தினரின் தயவை நாடி நிற்கும் அங்கத்தினர் மூச்சுப்பேச்சில்லாமல் நிறைவேற்றி வைத்து விடுகின்றனர். அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் திண்டாடித் தெருவில் நிற்கும் ஆரம்ப ஆசிரியர் சம்பளத்தையோ, மற்றக் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர் சம்பளத்தையோ சிறிது உயர்த்த வேண்டும் என்று எவரேனும் ஒரு பிரேரேபணை கொண்டு வந்தால் அதை எல்லாரும் சேர்த்து மண்டையில் அடித்து வீழ்த்தி விடுகின்றனர்! ஜில்லா போர்டு தாலுகா போர்டுகளிலுந்தான் இவர்கள் போய்ச் சாதிப் பது என்ன? பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர் வெறும் தலை யாட்டி பொம்மைகளாகவே இருப்பர். கலெக்டர் முதலிய உத்தி யோகஸ்தரோடு கைகுலுக்குவதும், விருந்தயர்தலும், ஏதேனும் பட் டம் பதவி பெறுதலுமே இவர்கட்குப் புருஷார்த்தங்களாக விளங்கு கின்றன. இவர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் சாதிக்குங் காரியங்கட்கு நம்முடைய கிராமங்களின் இழிநிலையே தக்க சான்றாகும் என்று நினைக்கின்றோம். நகர பரிபாலன சபைகளில் உள்ள அங்கத்தினர் நிலை யும் இவ்வாறேதான் இருக்கின்றது. நீசத்தனமான கஷிப்பிணக்குகள் இவ்வாத முனிசிபல் சபை ஏதேனும் ஒன்றைக் காண்பது அருமை.

உண்மையாகவே பொதுநல வேட்கையுள்ள அங்கத்தினர் இச் சபைகளில் நிறைந்திருந்தால் இவ்வளவு காலமாகியும் நமது நாட்டு நிலை இவ்வாறு இருக்குமா என்று கேட்கின்றோம்? பொதுநலத்தில் வேட்கையுள்ளவர்கள் பொய்யும் புளும் அளப்பான் ஏன்? குடும்ப நிலையையும் ஓராது கடன் வாங்கியேனும் ஓட்டர்களுக்கும் ஏஜன்கு களுக்கும் பணங்கொட்டிக் கொடுப்பான் ஏன்? இவ்விஷயங்களை நேயர்கள் சற்றே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவர்கள் இங்ங னம் செய்தல் பொதுநலமா? சுயநலமா என்று வினவுகின்றோம். பட்டமோ, பதவியோ, அல்லது வேறு கைம்மாறோ—எதோ ஒன்றை மனதில் வைத்தே இவர்கள் இவ்வாறு பொதுநல வேஷம் போடுகின்றனர் என்பது நன்கு விளங்கவில்லையா?

இன்னும் சிலர் தேசிய வளர்ச்சிக்கு உழைப்பதாகக் கூறிக் கொள்ளுகின்றனர். இவர்களுடைய வாக்கும் காயமும் மட்டு தேசிய பயமாக விளங்கும். தங்களுடைய அந்தாங்க நோக்கைகூடும் வரை தேசிய மந்திரம் ஜெபித்துக்கொண்டிருப்பர். ஆகவே பாட்டமும் உருக்கமும் நிறைந்த சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துவதற்காக மூர்த்திகளாக விளங்குவர். அதிகாரவர்க்கம் அச்சங்கொண்ட மாறு ஆர்ப்பரிப்பர். ஏதேனும் ஒரு உத்தியோகமோ, பதவியோ கிடைத்துவிட்டவுடன் இருக்குமிடம் தெரியாமல் ஓடி மறைந்துவிடுவர். பின்னர் தங்கள் சுயநலத்துக்குக் காரணமாய் விளங்கிய தேசியத்தையுங் கொலை செய்துவிடுவர். இவ் வுண்மையை நமது மாகாணத்தில் வெகு சகஜமாகக் காணலாம். காலமெல்லாம் சுயராஜ்யம், தேசியம் என்று வானமளாவப் பேசி விட்டு உண்மையாகப் பாடுபடவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் ஓடி ஒளிந்துகொண்ட தேசிய வீரர்களைக் குறித்து இங்கு விரித்துக் கொண்டிருப்பது அநாவசியம். இவர்கள் எல்லாரும் தேசநலங் கருதினார்களா? சுயநலங் கருதினார்களா?

உத்தியோகமோ, பட்டமோ பெற யோக்கியதை இல்லாதவர்களிற் சிலரும் தேசியத்தின் பேரால் வெளிவந்துவருகின்றனர். இவர்கட்குக் காலசேஷமோ பொருளோ பிரதானமாயிருக்கும். அவைகளுக்கு வகை ஏற்பட்டவுடன் அவர்களையும் காணமுடியாது. இதனால் யாம் உண்மைப் பற்றுள்ளங் கொண்டு தேசப்பணி யாற்றும் பெருந்தகையாளரைக் குறை கூறிவிட்டதாக யாரும் நினைத்துவிடக் கூடாது என்று வேண்டுகின்றோம். தேச நலத்தின் பொருட்டு உடல் பொருள் ஆவிகளைத் தத்தம் செய்துகொண்டு வரும் உண்மைத் தொண்டர்களையும், இந்திரபோகந் துறந்து சிறையில் சிடந்துழலும் நியாக மூர்த்திகளையும் யாரே குறை கூறத்துணிவர்? இவர்களைச் சுயநல நோக்கங் கொண்டவர் என்று யாரேனும் கூறவல்லாரோ?

நேயர்களே! சுயநலப் பிரியம் நஞ்சினும் கொடியதாகும். நஞ்சோறு கார்ந்தவனை மட்டுமே கொல்லும். இச்சுயநல நோக்கமோ அத்தகையது அன்று. அது தன்னையுடையானையும் பிறரையும் கொன்று விடும். சுயநல வாழ்க்கை மக்கள் வாழ்க்கை அன்று; பகுத்தறிவற்ற மிருக வாழ்க்கையே யாகும். இச் சுயநலப் பேய் கற்றோர் என்று கருதப்படுவோரையும் பிடித்து விடும். சுயநலத்தை நியாகம் செய்யும் குணம் இல்லாதவன் ஒருபோதும் பொதுநலனுழியத்திற்குத் தகுதியுடையவனாக பாட்டான். சுயநலம் உடையவன் எவ்வளவு உயர்ந்தவனானும் இழிந்தவனே. இத்தகைய சுயநல நோக்கத்தை நமது நாட்டு மக்களிடமிருந்து நீக்கியருளுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனைச் சிந்தித்து வந்திப்போமாக.

ஓம் தத் ஸத்

ஆனந்த சந்திரோதயம்

ஆனந்தகா—அம்பிகை நாசன்

“முத்துக்குள் வித்தான முதல் மணியே!” என்று ஒருவர் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றார். மழைத்துளியே முத்தாகின்றதென்ற விஷயம் யாவருமறிந்ததே. அந்த மழைத்துளி யாராலுண்டானது, எங்ஙனம் முத்தாகின்ற தென்பது எவராலும் உணர முடியாததோர் பரம இரகசியம். அது ஆதி நாதனின் அற்புதமே யன்றோ? ஜ்யோதிர் மயமான இரத்தினத்திற்குள் ஒளியாயிருப்பவனும் ஜகதரக்ஷகனும் அவ்வொருவனே. விளக்கின் சுடராய் விளங்குபவனும் அவ்விமலனே. எதிலும் நிறைந்தவன்; எங்கும் நிறைந்தவன். பாலில் வெண்ணெய் இருக்கிறதென்பதை எவருமறிவர். அது எங்கே யிருக்கிறது? காண்பி என்போரமாயின் யாராவது கூடுமா? காய்ச்சிப் பிறை யீட்டுக் கடைந்தால் தானே வெண்ணெயைக் காண்போம்? அது போலவே, நமது மனமென்னும் பாலே பக்தி யென்னும் அக்கினியால் காய்ச்சி சாந்தமென்னும் பிரையிட்டு யோக மென்னுங் கடைச்சலைச் செய்வோமாயின் உண்மையாகிய பரந்தாமனைப் பார்ப்பதில் தடை யென்ன? எனவே, நம்மனதை இறைவனின் இணையருகில் இசைய வைப்போம்.

“சிந்திக்க சிறந்த செந்தேனை நசித்திடும் பொருள்” யாது? கற்கண்டை மனதில் நினைத்தால் நசிக்குமா? சருக்கரை என்று சொன்னால் இனிக்குமா? வாயில் போட்டால் தானே சுவை? “காணினுங் கேட்கினுங் கருதினுங் களிதரும் மருதமாணிக்கத் தீங்கனி” யாகிய கடவுள் நாமத்தைப் போன்ற தெவிட்டாத நுகி யுடையது வேறு என்ன விருக்கிறது? பஜனை யில் பாடும் பத்தன் பரந்தாமனின் திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆநந்திப்பதில் தன்னையு மறந்து கூத்தாடுகிறான். எம்பிரானே எண்ணியெண்ணி இன்ப பூரிதாரும் பத்தர்களின் பாவசத்தைப் பகர்வதரிதே. “ராம நாமமே நாளும் நயமே” என்ற வொரு புலவரின் வாக்கையும் நோக்குக. என்றும் இன்பம் தரும் இறைவன் பதமலரை எண்ணி மகிழ்வோம்.

“நீ பாதமுலேகாந் வேறுக்கிலேகாது.”—இதன் பொருள் “ஓ! ஸர்வேஸ்வரா! நீ உன் திருவடிகளை எனக்குக் கடாக்ஷித்தருளாவிடின் எனக்கு எந்த வழியுமே கிடையாது” என்பதாம். மனைவிக்குக் கணவனே கதி. அவன் அவளைக் கைவிடின் பின்பு அவளுக்கு உலகில் என்ன இன்பமுள்ளது? எங்ஙனம் அவள் உயிர் வாழக்கூடும்? அவ்விதமே ஸர்வஜீவதயாபாரான வத்ஸலன் பத்தர்களுக்குக் கணவன்போலக் கருதப்படுகிறான். அத்தகையோருக்கு நாராயணன் பாதங்களிலேயே நினைவு. நாமும் அந்தர்யாமியின் பதங்களைச் சிந்தையில் வைப்பாம்.

“சிந்தனைக்கேட்டா செல்வன்” சிவபெருமானாவன். அளப்பரிய ஆனந்தத்தில் அறிய முடியுமன்றி வெறுஞ் சிந்தனையில் தோன்றுவனோ எம்மினைவன்? இன்னும் அவன் அற்புதச் செயல்களைச் சிந்தித்தின் அதுவும் சிந்தனைக்கேட்டா ஆச்சரியகரமே. “ஓ ஜகநாதா! உன் விநோதச் செயல்களை நான் நினைவென்று எடுத்துரைப்பேன். படைப்பவனும் நீயே; காப்பவனும் நீயே; முடிவில் அழிப்பவனும் நீயே. பூலோக சேதன அசேதனப் பொருள்களைச் சிருஷ்டித்து ஸம்ரகித்தலோடு ஏனோ நீ நின்று கொள்ளக்கூடாது?” என்று நாம் நினைப்போமாயின், அப்பொழுது உலகில் துஷ்டர்களும் பாபிஷ்டர்களும் பல்கி சிஷ்டர்களைக் காண்பதரிதாகி விடுவதோடு ஈஸ்வரனை வழத்தும் எண்ணமும் அற்றுப் போகுமென்ற சிந்தனை பிறக்கும். இங்ஙனமே ஒவ்வொரு விஷயமும் லோகநாயகன் காரண காரிய முறைப்படியே நிகழ்த்திக் கொண்டு செல்கிற ரொன்பதான எண்ணம் நமக்குத் தோன்ற அது அதியற்புதமானதாய்க் காண்கிறது. அத்தகைய அருஞ்செயலுடைய கருணையங்கடலின் கருணையை வேண்டி கரமலர்கள் முகிழ்த்து நிற்பாம்.

* *

“பன்னக பூஷண பக்தகபோஷண!” என்று இறைவனை இடைவிடாது துதிப்போமாயின் பக்தி வெள்ளம் பெருகி பரமனைக் கண்டு பரவச மெய்திடும் பக்குவ மனத்தினராய் ஜொலித்திடுவோம். இராமாயணம் நிகழ்வதற்கு முன்னமேயே அதை யெழுதிய வான்மீகி முனிவர் சிறுவயதில்—அல்லது அவரது வாழ்க்கையில் எங்ஙன மிருந்தார்? பணிகவர் கள்வந்தானே? “ராமா” என்ற பதம் வாயில் துழையாத அவருக்குச் சுந்தரீ பாகன் மராமரத்தின் பெயரை உச்சரிக்கச் சொல்லி அதனால் அவரை ஸர்வோத்தம பக்தராய்ப் பரிமளிக்கச் செய்யவில்லையா? ஈனமாய் களவுத் தொழில் செய்த வான்மீகியைப் பக்குவியாக்கிய இறைவனின் கருணையை என்னென இயம்புவோம்! அக் கருணை வாரியியின் கழலினைத் தொழுவதே நாம் கதிபெறு வழியாகும்.

* *

“அருசிநத்தாலின்ற தாய் அகற்றிடினும் மற்றவன் தன் அருள்நினைந்தே அழிந்துழி அதுவே போன்றிருந்தேனே” என்று குலசேகராழ்வார் பாடித் துதிக்கிறார். தாய் தன் கோபத்தில் எத்துணைதான் தன் குழந்தையை வெறுத்துத் தள்ளினும் குழந்தை அவளிடமே போகிறது. தாய்தான் கோபிக்கிறாளே, பின்பு குழந்தையைத் தூக்காமலிருக்கிறாளா? இல்லையன்றோ? முடிவில் குழந்தையை வாரியெடுத்து முத்தமிடவே செய்கிறாள். அதுபோலவே பகவான் பக்தர்களைப் பலமுறை சோதிக்க அவர்களை எத்தனைபோது இடர்களுக்கெல்லாம் ஆளாக்குகிறார். இன்னல்கள் பலவற்றை அறுபலித்துவிடச் செய்கிறார். உண்மைத் தொண்டர்கள் இவைபோன்ற எத்துணைத் துன்பம் வரினும் ஈசனே கதியென ஏற்று அவனது இன்னருளைக் கோரி அவ்வரதமும் அவன் சீரடியைச் சிந்தையிற் புதைக்கின்றனர். கடைசியில் மங்கை பாகன் தன் குழந்தையார் தொண்டர்களை அணைத்து இன்பத் தந்திடுகிறான். ஆகலின் நாம் எத்துன்பத்திலும் இறைவனை மறவாதிருக்கக் கடவோம்.

வயிற்று நிறையப் புசிப்போரைப் பார்த்து வயிற்றெரிச்சலும் படுவதில்லை ஒரு கவளம் அன்னத்தைக்கூட புசியாதவனைப் பார்த்து மனம் வருந்துவது யில்லை என்று கூறுகிறார் ஒருவர்.

இல்லற வாழ்க்கை
(சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.)
(196-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

‘சந்ததிக்கழகு வந்தி செய்யாமை’

என்று அன்னையாரும்; “மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றதன், நன்கலன் நன்மக்கட்பேறு” என்று தேவரும் கூறினர். ஒருவனுடைய நற்சந்ததி எவ்வளவு காலம் உலகத்தில் விருத்தி யடைந்திருக்குமோ அவ்வளவு காலம் அவன் ஸ்வர்க்காதி புனன போகக்கூடாது அறுபலித்து வாழ்வானென்பது நூல்களின் கருத்து.

மக்கள் தாய் தகப்பனாகிய இருவருடைய குணவிசேஷங்களையே உடையாராயிருப்பா ரென்பது நூல்களாலும் பிரத்யக்ஷத்தாலும் முணரக் கிடத்தலால் தாய் தகப்பன்மார் எப்போதும் மேற்கூறிய நன்மார்க்கங்களைக் கைக் கொண்டு தீயகுணங்களை அறவே ஒழித்து நற்குணங்களையே பழகிவர வேண்டும். கூடிய வரையில் தேகத்திற்கு அசௌக்கியமும் வியாதியும் நேராதபடி நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஸ்நானம் வஸ்திரம் உணவு இவைகளே முக்கிய காரணங்களாகும்.

“மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின்”

அதாவது, தானுண்ட வுணவு நன்றாய் ஜீரணமானதை யறிந்து அதன் பின் உண்பானாயின் அவனுக்கு மருந்து வேண்டுவதில்லை யென்றும்,

“அற்ற லளவறிந் துண்க வல்துடம்பு
பெற்ற நெடிதுய்க்கு மாறு”

அதாவது உண்டவுணவு சீரணித்த பின் தன் சீரண சக்திக்கேற்ற வுணவின் அளவை யறிந்து உண்பானாயின் அவன் நெடுங்காலம் நோயின்றி வாழ்வானென்றும்

“அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து”

அதாவது, உண்ட வுணவு ஜீரணமானதை யறிந்து நல்லபசி யுண்டான போது தன் சரீரத்துக்கு விரோதமின்றி ஒத்த வுணவுகளைப் புசிக்கவேண்டுமென்றும்

“தீயன வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயன வின்றிப் படும்”

அதாவது தீபனசக்தி இவ்வளவென்று தெரிந்து கொள்ளாமலும் மிதமின்றி யும் புசிப்பானால் அவனுக்கு அளவற்ற நோய்களுண்டாகு மென்றும்—

252

ஆனந்தபோதினி

சோயணுகாமார்க்கத்தை விரித்துக் கூறினர் தேவர். இதனையே “நோய்க் கிடங்கொடேல்” “நுண்மை நுகரேல்” “மீதுண் விரும்பேல்” “பாடே டாயினுந் காலமறிந்துண்” என்று அன்னையார் எடுத்துக் கூறினர்.

இம்முறைகளைக் கைக்கொண்டு நடந்தால் நோயின்றிவாழும் முண்டாகும். நோயற்ற சரீரமுடையவர்களாய், நற்குண நற்செய்கையுடையவர்களாய், நற்குண மனமொத்துக் கூடப்பெற்ற மக்களும் அவ்வித சபாவத்துடன் பிறப்பாரென்பது நூற்றுணிபு.

மனைவி ருது ஸ்நானஞ் செய்த ஐந்தாவது நாள் முதல் பதினாறாம் நாள் வரையில் புத்திரோற்பத்தி காலம் என்று நூல்கள் விதித்திருக்கின்றன. அதிலும் ஒற்றைப்படை நாட்களாகிய 5, 7, 9, 11, 13, 15-நாட்களில் பெண் பிராஜையே உற்பத்தியாமென்றும் இரட்டைகளாகிய 6, 8, 10, 12, 14, 16-ம் நாட்களில் புருஷப் பிராஜையே உற்பத்தியா மென்றும் கூறி யிருக்கின்றனர்.

பெண் பிராஜை விருத்தியானால் தமது சந்ததி விருத்தியில்லாமையால் அதற்கேற்பட்ட நாட்களை விலக்கி, ஆண்பிராஜைக்குக் கூறிய நாட்களே கர்ப்பாதானத்துக்கேற்ற நாட்களெனக் கூறினர். ஆண் சந்ததியே தன் குடும்பத்தை விளக்கி இம்மை மறுமைப் பயன்களுக்கு ஆதாரமாய் நின்றலால் அதனையே விரும்பவேண்டும்.

இவ்வாறு முயற்சியுடன் செய்யப்படும் கர்ப்பாதானத்தால் நற்குண நற்செய்கைகளும் நீடித்த ஆயுளும் திடகாத்திர தேகமும் பேரறிவுமுள்ள புதல்வன் பிறந்து சந்ததியை மகிமைபெறச் செய்வான்.

புத்திரர்களுடைய குணம் கெடுமானால் மாதா பிதாக்களுடைய மறுமைப் பயன் கெடும். இம்மைப் பயனும் கெடும். அந்தப் புத்திரனும் இருமையும் கெட்டு நரக துன்பத்தை யடைவான். வெகு தவம் செய்து பெற்று அருமையாக வளர்த்து மகிழ்ந்த புத்திரன் நரக வேதனை யடையும் படி செய்வது பெற்றோர்களுக்கு எவ்வளவு குறைவென்பதை யோசித்தல் வேண்டும். குலக் கேடும் அபகீர்த்தியு முண்டாகும். அவ்விதக் கேடுகளை ஒழிப்பதற்காகவே “தந்தை மகற் காற்று நன்றி யவையத்து, முந்தி யிருப்பச் செயல்” அதாவது பெற்ற பிதா புத்திரனுக்குச் செய்யவேண்டிய உபகாரம் பெரியார் கூடியிருக்கும் சபையில் முதன்மை பெற்றிருக்கும்படி செய்தலென்று கூறினர் தேவர்.

அவையில் முந்தி யிருப்பச் செய்தலாவது, தகுந்த கல்வியைப் போதிப்பதே யாகும். கல்வியாவது அற நூல், பொருள் நூல், இன்ப நூல், வீட்டு நூல் என்பனவற்றைக் கசடறக் கற்றலாம். ஐந்தாவது வயதிலிருந்து நய பயங்களால் கல்வியைப் போதித்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறு கற்பிக்கப்படும் கல்வி மனத்திலே பதிந்து வேருன்றித் தழைத்துச் செழித்து நற்பயனைத் தரும். இதனையே “இளமையிற் கல்” என்றார் அன்னையார். நூல்களிலே பயிற்றுவது மாத்திரமில்லிற் செய்யவ பக்தி, குரு பக்தி, சகோதர பக்தி, பெரியார் வணக்கம், அடக்கம், நன்றி மறவாமை, புறங் கூறாமை, உலக நடை இவை யெல்லாவற்றையும் கூடவே பழக்கி வரவேண்டும். பெற்றோர்கள் மக்கட்கு நல்ல நீதி நூல்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், தூண் முறை தெரிந்து சீலத்

தொழுது ‘ஓதாதார்க்கிலே உணர்வொடொழுக்கம்’ என்றபடி நல்லறிவும் ல்லொழுக்கமும் உண்டாகாவாம். நூல்களைப் படித்து ஒழுக்கத்தை யறிந்து க்கவேண்டும். “எண்ணுமெழுத்துங் கண்ணெனத் தரும்” என்றதனால் க்கண இலக்கியம் கணிதம் இவைகளைப் போதுமான வளவு போதித்தல் ண்டும்.

இவ்வாறு தாய் தந்தையரால் வளர்த்துப் போதிக்கப்பட்ட புத்திரன், ‘வித்தை விரும்பு’ என்றபடி சகல கலைகளையும் எளிதாய்க் கற்றுச் சன்மார்க்க சீலனாய், ‘தாய் சொற்றாற்றதால் வாசகமில்லை’ ‘தந்தை சொன் மிக்க மந்திர மில்லை’ ‘ஏவா மக்கண் மூவா மருந்து’ என்று ஓளவையார் உபதேசித்த ஆரிய பொருளை யுணர்ந்து பெற்றோர்க் கடங்கி வழிபட்டு உலகத்தில் கீர்த்திப் பிரதாபத்துடன் வாழ்வான்.

‘மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை,
யென்றோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்.

என்றபடி இவனைப் பெறுவதற்கு இவன் தந்தை என்ன தவஞ் செய்தானோ வென்று பூலோகத்தார் புகழ் வாழ்ந்து தனது பிதாவுக்குப் பெரிய மகிமையை யுண்டாக்குவான்.

“நன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்”

என்றபடி மாதாவுக்குக் கரை கடந்த மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்குவான்.

“சான்றோரென்கை யின்றோர்க் கழகு”

என்றபடி மாதா பிதாக்களிருவருக்கும் மகிமையையும் புகழ்ச்சியையும், மறுமையிற் சுகவாழ்வையு மளித்துத் தானும் தன் மனைவியுடன் நற்கதியைப் பெறுவான். ஆதலால் நம்மவர்கள் புதல்வர்களிடத்தில் அன்பு பாராட்டி கண்ணெறிப் படுத்துவது தான் மிகச் சிறந்தது.

(தொடரும்)

சந்தா நேயர்களுக்கு

நமது “ஆனந்தபோதினி” மாத சஞ்சிகை ஒவ்வொரு தமிழ் மாத முதல் தேதியிலும் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நிறுத்தப்படாமல் தபாலில் சேர்க்கப்பட்டு வந்தும் சிலர் சஞ்சிகை கிடைக்கவில்லை என்று எமக்கு அடிக்கடி தெரிவிக்கின்றனர். இந்த நண்பர்கள் அந்த அந்த ஊர் போஸ்டு மாஸ்டருக்கு விஷயம் தெரிவித்தால் சஞ்சிகைகள் ஒழுங்காகக் கிடைத்து வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ப-ர்.

கம்பர் கவிநயம்.

(பண்டிதர், ரா. தீம்மப்ப ஐயர்.)

“படையுழ வெழுந்த பொன்னும் பணிலங்களுயிர்த்த முத்தும்
இடறிய பரம்பிற்கார்தும் இனமணித் தொகையுநெல்லு
மிடைபசங் கதிருமீனு மென்றழைக்கரும்பும் வண்டுங்
கடைசியர் முகமும் போதுங்கண்மலர்ந் தொளிருமாதோ”

என்பது, கம்பரது இராமாவதாரம் நாட்டுப்படலத்தின்கண் வருவது
தொரு சிறந்த பாசரமாகும். இதனைப் பலவகையாகப் பாட
பேதப்படுத்திப் பொருளுரைக்கின்றன ராகவின், நிரலே யிதனை யாராய்ந்து
உண்மைக் கருத்தின்ன தென்பதனை யொருவாறு நிலையிடுவாம்.

மருதநில மக்கள் நிலத்தை வராகிய கருவியைக்கொண்டு முகையில் அந்
நிலத்தினின் மெழுந்த பொற்கட்டிகளும், சங்குகளின் முத்துக்களும் இட
றிய பரம்பினிடத்தே யொளிர்கின்ற ஒரே ராசியாகிய ரத்தினங்களின்
தொகுதியும், நெற்கள் நெருங்கிய பசுமையாகிய கதிர்களும், மீன்களும், மெல்
விய தழைகளையுடைய கரும்புகளும், வண்டுகளும், மருதநிலத்துப் பெண்க
ளது முகங்களும், மலர்களும், ஆங்காங்குக் கண்மலர்ந்து விளங்கும் என்பது
இச்செய்யுளின் பொழிப்புரை யாகும்.

பொற்கட்டிகளும், முத்துக்களும், ரத்தினங்களின் கூட்டங்களும் கண்
மலர்தொளிர்தலாவது அவைகள் கிடக்கின்ற இடத்திலேயே கிடந்து ஒளி
வீசி மிளிர்ந்தலாமென்பது. நெல்லு மிடைபசங்கதிரும் என்றதனால் நெற்பயிர்
களின் வளர்ச்சியும் செழிய அவற்றின் பசுமையான கதிர்களின் வனப்பும்
பெறக்கிடக்கின்றன. ‘கதிர்வாலின் செந்நெல்லு’ என இதன் சிறப்பையும்
இயற்கையையும் ஆரணியகாண்டத்தில் அகத்தியப் படலத்து இவர் கூறி
யிருப்பதுங் கருதற்பாற்றும். கதிர்களையும் வாலினையுமுடைய செந்நெற்
பயிர்களென்றும், அணிலினது சடைத்த வால்போல் (விளங்கும்) கதிர்களை
யுடைய செந்நெற் பயிர்களென்றும் இத்தொடர்க்குச் சிறந்த பொருளுமைதல்
காண்க. யாண்டும் இங்ஙனமே இயற்கைப் பொருள்களை நன்கு விவரித்
துரைத்தல் இவர்க்கியல்பா மென்க. அக்கதிர்கள் கண்மலர்ந் தொளிர்த
லாவது இடங்கடோறும் பரந்து விளங்குதலாம். மீன்கண் மலர்தொளிர்த
லாவது மகளிர்கண்போல் விளங்குதலாம். பிரசித்தமான உபமானம் இதில்
மாற்றிச் சொல்லப்பட்டதால் எதிர்நிலையணி தோன்றுதல் காண்க. வடமொழி
யாளர் இதனைப் பிரதிபாலங்கார மென்பர். நீட்சியாலும் பிறழ்ந்தொளிர்த
லாலும் மீன், கண்ணுக் குவமைப் பொருளாம். கரும்பு, கண்மலர்ந்
தொளிர்தலாவது கணுக்களாற் பொலிவுபெற் நிலங்கலாம். “மென்
றழைக் கரும்பும்” என விசேடிக்கப்பட்டது. என்னை? அது மெல்லிய
தழைகளை மாத்திரம் கொத்தாக நுனியின்கண் உடையதாதல்பற்றி யென்க.

இதனைக் கொழுந்தாடை யெனவும், கொழுந்தாளை யெனவுங் கூறுவர் உல
கத்தார். இஃதன்றிக் கதிர்களுையுடையது அன்மையானும், கரும்புக்கதிர்
“ந வழக்கின்கண் யாண்டும் பயிலக்காண்கின்றில மாகலானும், கதிரொன்
டும் பெயர் வழக்கு இதற்கின்மை யீண்டுணரத் தக்கதாகும். இப்பெற்றியி
ரியற்கையைக் கருதி யுரைத்த நம் கவியரசர் மாண்பும் ஈண்டைக்கு நோக்கத்
தக்கதா மென்க.

இப்பெற்றி யுணராதார் இக்கவியிலுள்ள ‘நெல்லும்’ என்பதைத்
தனியே பிரித்தெண்ணி, ‘மிடைபசங்கதிரும் ஈனும் மென்றழைக் கரும்பும்
கண்மலர்ந் தொளிரும்’ எனக் கண்ணிழித்து, ‘கதிரும்’ என்பதிலுள்ள
உம்மையைச் சாரியையெனத் தள்ளி, நெருங்கிய பசிய கதிர்களை யீனுகின்ற
மெல்லிய தழைகளையுடைய கரும்புகளும் கணுக்களால் மலர்ந்து விளங்கும்
எனப் பொருளுரைப்பர். கரும்புகள் கதிர்களை யீனுகின்றன என்பதிற
பெறப்பட்டு இயற்கையோடு முரணி, முன்னர் யாமுரைத்ததோடும் மாறுபடு
கின்ற தாகவின் அவ்வரை யீண்டைக்குச் சற்றும் பொருந்தாதா மென்க.
அன்றிக் ‘கதிரும்’ என்பதிலுள்ள உம்மையை யாவசியகமின்றி யீண்டுச்
சாரியை யென்றலும் சாலாதாம். மற்றிதற் குண்மைப் பொருளியா தென்
பதனையும் ஆராய்வாம்.

நெல்லு மிடைபசங் கதிரும் மீனும் எனக் கண்ணிழிவு செய்து, நெல்
என்றசொல் உகர்ச்சாரியை யேற்றதெனக்கொண்டு, நெல்லெருங்கிய பசங்
கதிராகளும் என உரைத்தலே யீண்டுச் சிறப்புடைத்தா மென்க. அன்றி, இப்
பாடமே யீண்டைக் கேற்பதும் துணுகி யுணரத் தக்கதாம். நெல், கொள்,
என், புல், முதலிய பெயர்களே உகர்ச்சாரியை பெற்றும், பெறுதும், வழக்
கினகத்தும், செய்யுளிடத்தும் தக்க பெற்றி வருதல் ஆங்காங் குணர்க. இம்
முறையில் நெல் என்பது ஈங்குரச் சாரியை பெற்றுவந்ததா மென்க. ‘நெல்
முகையின் நெல் என்பது தனித்தெண்ணி, ‘மிடை பசங்கதிரும்’ என்பதனை
லும்’ என்பதைத் தனித்தெண்ணி, ‘மிடை பசங்கதிரும்’ என்பதனை
வேறொருதானியத்துக் குரைக்கலாமெனின், கதிர் என்னும் பெயர்க்குரிய
நெல்லொன்றே நன்செய்க்குரியதாகலானும், அதுவன்றி மற்றெதுவுங் கதி
ரொன்றினிற் நன்செயில் விளைவதின்மையானும் அங்ஙனம் உரைத்தல் இய
லாதா மென்க. கரும்பு, வாழை, மஞ்சள் ஆதியன நன்செய் விளைவுக்குரிய
வாயினும், ஈண்டுக்கதிரொன்றற்குரிய வகுப்பிற் சேர்க்கியலா தென்பது எளிதி
வாயினும், தக்கதாமென்க. ஆகவே யாமுரைத்ததே யீண்டுச் சிறந்த பொரு
ளுரைத் தக்கதாமென்க. ‘நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்’ என்று நான்
ளாதல் காண்க. ‘நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்’ என்று நான்
கடிகையிற் கூறியபடி நன்செயில் விளைவாதற்குரிய அவ்விரண்டு சீரிய
மணிக் கடிக்கையுமே நம் கவியரசர் ஈண்டுச் சிறப்பித்துரைத்தா ரென்க. ‘பெரும்
பொருள்களையுமே நம் கவியரசர் ஈண்டுச் சிறப்பித்துரைத்தா ரென்க. ‘பெரும்
புனைதிகளும் குளனும் பெட்டிற், கரும்பொடு செந்நெல்லுங் கவின் கொண்
டோங்கிட, இரும் புயல் கணமீதிடை விடாதெழுந், தரும்புனல் சொரிந்த
போதாசுணர்ந்தனன்’ எனப் பிறிதோரிடத்தும் இதனை நம் கவியரசர் புனைந்
துரைத் திருப்பதனை நன்குணர்க.

இனி, ‘நெல்லு மிடைபசங்கதிரும்மீனும், மென்றழைக் கரும்பும் கண்
மலர்தொளிரும்’ என்பதற்கு வேறுமொரு பொருளுரைப்பர் ஒரு சாரார்.
அஃதென்க வருமாறு:—கண், களம் என்பதன் கடைக்குறையாகிய கள் என்
பது ‘மெலிமேவினனவும்’ என்ற விதியால் (கன்+மலர்ந்து=கண் மலர்ந்து)

என வந்ததாகக்கொண்டு, நெல்போர்க்களத்திலும், மீன் விலைக்களத்திலும், கரும்பு ஆலைக்களத்திலும் பார்த்து விளங்குமெனச் சாதுரியம்பட உரைப்பர். வண்டு கண்மலர் தொளிர்தலாவது, மகளிர்கண்போல் விளங்குதல். இதிலுள் எதிர்க்கிலை யணிதொனித்தல் காண்க. கருநிறம் பற்றியும், இடையிடைப் பார்த்த கோடுகளுடைமைபற்றியும், வண்டுகளுக் குவமையாம். கடைசியிற் முகம், கண்மலர் தொளிர்தலாவது கண்களால் மலர்ச்சியுற்று விளங்கல். இதனால் அவர்சனது கண் வணப்புச் சொல்லப்பட்டதாம். போது, கண்மலர் தொளிர்தலாவது, தேனிஞல் நிறைந்து விளங்கல். இங்ஙனம் மருத நிலச் சிறப்பைப் புனைந்துரைப்பான் றொடங்கிக் கண்மலர் தொளிருமென்ற ஒன்றினையே மேற்குறிக்கப்பட்ட பல பொருள்களுக்கும் பயனிலையாக வெவ்வேறு பொருள்பட அமைத்துரைத்த நம் கவிச்சக்கரவர்த்தியாரது அரிய பெரிய புலமைத்திறம் நம்மனோ ரனைவராலும் பெரிதுங் கொண்டாடற் பாலதாம்.

இதனை நிகர்த்த பாசுரமொன்று பெரியபுராணம், அரிவாட்டாய நாய னார் புராணத்து வருகின்றதாகலின் அதன் பொருளையு நிரலே யாராய்வாம்.

‘வளத்தி னீடும் பதியதன் கண்வரி
யுளர்த்து மைம்பால் உடையோர் முகத்தினுங்
களத்தின் மீதுங் கயல்பாய் வயலயற்
குளத்து நீடுங் குழையுடை நீலங்கள்’

வளத்தினுற் பெருமைபெற்ற அக்கணமங்கலம் என்னும் ஊரிலே வண்டுக ளொலிக்கின்ற கூந்தலையுடைய மாதரது முகத்தின் கண்ணும் அவர்களது கழுத்தினிடத்தும், கயல் மீன்சன் பாயப்பெற்ற வயல்களின் நயலிலுள்ள குளத் தகத்தும் குழையுடை நீலங்கள் பெருமையுற்று விளங்கும் என்பது இதன் பொருள். குழையுடை நீலங்கள், ஐம்பாலுடையோர் முகத்தின் நீடும் என்ற தொடர், குழையையுடைய காதளவோடிய நீலோற்பல மலர்களை நிகர்த்த கண்கள் கூந்தலையுடைய மாதரது முகத்தின்கண் இருத்தற்குரிய சாமுத் திரிகா லக்ஷணப்படி விளங்கும் எனப் பொருள் படும். குழையுடை நீலங்கள் களத்தின் மீது நீடுதலாவது—குழைவாதலையுடைய நீலமணிகள் அந்நகர மாதரது கழுத்தின்கண் அணியப்பட்டுப் பெருமையுற்று விளங்குதலாம். குழையுடைநீலங்கள் குளத்து நீடுதலாவது சிறிது சேற்றினையுடைய நீலோற் பல மலர்கள் குளத்தகத்து மிகுதியாக மலர்த்து கிடத்தலாம். குழையுடை நீலங்கள் என்ற ஒரு தொடரையே மூன்று பொருள்களினிடத்து வெவ் வேறு பொருள்பட அமைத்த தெய்வப்புலமைச் சேக்கிழார் சுவாமிகளது அரிய புலமைத்திறம் மிகப்பாராட்டற் பாலதாம். இங்ஙனம் பொருள் கோடல் சிலேடையணியின் பாற்படும்.

“ஔணாகான்பரிய மாதவா! வாமீய வாஹா!” என்று பாடித் துதிப்போ மாகில் கண்ணன் நமக்குந் கருணை செய்யாது போகான். இறைவன் சொண்டருள்ளத் தொடுக்கத் தானே? அன்புடன்—புன்னைகை தவழும் வதனத்துடன் கோக்குந் குழந்தையின் வசியத்தில் ஈடுபடாத தாயுண்டோ? சகாதேவன் கண்ணனைக் கருத்தினால் இயுத்தினானே, எப்படி? பக்தியின் மகாத்மியத்தினாலன்றோ? பக்தி வலையில் படுவோனாகிய பகவானைப் பக்தி யால் வணங்கிப் பதம் பெறுவோம்.

பரதன் பண்பு.

தொ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான், பி. ஏ.

இராமகாதையை உண்மையாய் நடந்த சரித்திரம் என்று பலரும் அன்று என்று சிலரும் ஆராய்வோர் ஆராய்க; இவ்வுலகம் போற்றும் உயரிய நூலாம் இராமகாதையில் அரும் பெரும் நீதிகள் பல பொதித்து கிடக்கின்றன என்பதை மறுப்பவர் ஒருவரு மிலர். நீதிகள் பல வற்றினும், சோதர ஒற்றுமைக்குத் தலைசிறந்த சான்றாய் அமைந்த சரித்திரம் இது ஒன்றே யென்று கூறுவது ஒரு சிறிதும் மிகையாகாது. இச்சகோதர ஒற்றுமை என்னும் பயிரை வித்திடாது விளைத்த பெருமகன் பரதன் என்ப தும் வெள்ளிடை மலை.

“செஞ்சுடரோன் மைந்தனையும் தென்னிலங்கை வேந்தனையும்
பஞ்சவரிற் பார்த்தனையும் பாராதே—விஞ்சு
விரதமே பூண்டிருந்த மேதினியை யாண்ட
பரதனையும் இராமனையும் பார்”

என்னுஞ் செய்யுளில் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த பெருமக்கள் பலருள்ளும் சகோதர ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்த பெருமக்கள் இராமனும் பரத னுமே யாவர் என்பது விளக்க முறும். இவ்வாறு உலகம் போற்றும் உத்த மனும் பரதனது பண்பை, கம்பரது கவிவலத்தில் யானறிந்த மட்டில் எடுத்த துக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் கோக்கமாகும்.

இராமகாதையில் பரதனைப் போற்றாத பாதிரிங்கள் ஒருவரு மிலர். முதன் முதல் பரதனை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும் இடத்திலேயே கவியரசர் கம்பர், பரதன் நீதியின் நிலையமாக விளங்குகின்ற தன்மையை அழகாக எடுத்த றுரைக்கின்றார். நீதியென்னும் பெருவெள்ளம், தடுத்தற்கரிய வேகத்துடன் ஓடியும், கடைசியில் பாய்ந்து பெருகுதற்குரிய பள்ளமாய் விளங்குபவன் நம் பரதனே யென்று, முனிவன் மிதிலை மன்னனிடம் எடுத்துரைக்கும் நயம் கற்றோர் உளத்திற்கு களிபெருவகை தருவதாகும்.

“தன்னரிய பெருநீதித் தனியாறு புகமண்டும்
பன்னமெனும் தகையானைப் பரதனென்னும் பெயரானே
என்னரிய குணத்தாலும் எழிலாலும் இவ்விருந்த
வள்ளலையே அனையானைக் கேகயர்கோன் மகன் பயந்தான்”
என்பது நல்வியல் கவிஞரின் நலமுடை வாக்காகும்.

ஞானி உயிருடனிருக்கும்போதே இறக்க விரும்புகிறான். ஆதலால் அவன் சாவைக்கண்டு பீதியடையவேண்டியதில்லை.

அறத்தின் வழிநின்ற ஆரியர் கோனுக்கு, முடிசூட்ட விரைகின்றான் மன்னர் மன்னன். “இன்னல்செய் இராவணன் இழைத்ததீமை” யெல்ல திரண்டுருவெடுத்த கிழக்கனியின் மாற்றத்தால் மனம் திறம்பிய கேகை கோமகள், “ஆழிசூழ் உலகமெல்லாம் பாதனே யாள”வும், இராமன் “தாருஞ்சடைகள் தாங்கித் தாங்கரும் தவம் மேற்கொண்டு” பதினான்காண்டு காத்தில் அலையவும் வேண்டும் என்னும் வரங்களை மன்னனிடம் பெறுகின்றான். இவ்வாணையைத் தலைமேற்கொண்ட காகுத்தன், தன் காதல் தாயாம் கோசலையை யடுத்துச் சொல்லும் மொழிகளில் பாதனது பண்பு பார்து விளங்கக் காணலாம்.

“நின்காதல் திருமகன்

பங்கமில் குணத்து எம்பி பாதனே

துங்கமாமுடி சூடுகின்றான்”

என்று தன்னிப்பெற்ற தாய்—தனது முடிசூட்டு விழாவை எதிர்பார்த்து நிற்கின்ற தாயிடம், தனக்கே முடிசூட்டப்பெறும் என்பதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து, பின்னர்த் திடீரென மொற்ற மடைந்த இராமன் கூறுஞ் செம் மொழி பாதனது பங்கமில் குணத்தைப் பெரிதும் விளக்குகின்ற தன்றோ? இம்மட்டோ? இராமன்தான் இவ்விதம் கூறினான் என்றால், அவனைப் பெற்ற தாயும்,

“முறைமையன் நென்பதொன்றுண்டு மும்மையின்

நிறைகுணத்தவன் நின்னினும் நல்லன்”

என்றே பாதனைப்போற்றி யுரைக்கின்றான்.

“கேகையர் கோமகள் இழைத்த கைதவம்” பாதனுக்கு ஒரு சிறிதும் உடன்பாடன்று என்பதைக் கவியரசர் கம்பர் வலியுறுத்தும் இடங்கள் காவியத்தில் பலவுள. கைகேசியின் சூழ்வினையால் சோகமுற்ற மன்னவனும், “கொள்ளான் நின்சேய் இவ்வரசு” என்றே பாதனது உயரிய பண்பைப் பாராட்டுகின்றான். பாதன் தன் தாயாம் கைகேசியின் சூழ்வினையால் தன் முன்னவன் நாடிற்று காடுபோகவும், அதனால் மன்னர் மன்னவன் உயிர் துறக்கவும் நேர்ந்தது என்பதை உணர்ந்த காலத்து,

“கொற்றவன் முடிமணக் கோலங் காணவும்

பெற்றிலை போலும்நின் பெரியகண்களால்”

என்று தன் தாதை தயாதனுக்காக இரங்கியும்,

“சுழியுடைத் தாயுடைக் கொடிய சூழ்ச்சியால்

வழியுடைத் தாய்வரும் மரபை மாய்த்தொரு

பழியுடைத் தாக்கினன் பாதன் பண்டென்னும்

மொழியுடைத் தாக்கலின் முறைமை வேறுண்டோ”

என்று தன் தாயின் செயலைக்கடிந்து, அவளது செயலால் தனக்குற்ற பெரும் பழியை நினைந்து நினைந்து உருகுகின்றான். இன்னும்

நம் தேகபலத்தை எவ்வழியிலும் அன்னியருக்கு விரோதமாகப் பிரயோகித்தல் கூடாது.

“உந்தையோ இறந்தனன் உம்முன் நீத்தனன்

வந்தது மன்னைதன் வரத்தினால் மைந்த நீ

அந்தமில் பேராச அளித்தி”

என்று வசிட்டமுனிவர் பாதனைவேண்ட இவ்வுரைகேட்ட பாதன் “நஞ்சினை நகரென நடுங்குவாரினும், அஞ்சினன் அயர்ந்தனன்” என்று கம்பர் தீட்டுஞ் சித்திரம் பாதனது மனப்பான்மையைப் பெரிதும் விளக்குவதாகும்.

தந்தையும் இறந்துபடத் தமையனையும் துறந்து வருந்திய தம்பி அண்ணலன்றித் தானரசான்வது முறைமை யன்று என்பதை உணர்ந்தவனாகித் தமையனை அழைத்துவந்து, ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்ட நினைத்து நகர மக்களோடும் நால்வகைச் சேனையோடும் நாடிற்று காடுநோக்கிச் செல்கின்றான்.

“வற்கலையி னுடையானை மாசடைந்த மெய்யானை

நற்கலையின் மதியென்ன நகையிழந்த முகத்தானைக்

கற்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண்ணுற்ற”

கங்கை யிருகரையுடைய நாவாய் வேந்தன்,

“தாயுரை கொண்டு தாதை உதவிய தரணி தன்னைத்

தீவினை யென்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்திற் நேக்கிப்

போயின யென்ற போது புகழினோய் தன்மை கண்டால்

ஆயிரம் இராமர் நின்கே ளாவரோ தெரியின் அம்மா”

என்று பாதனது பண்பைப் புகழ்ந்து கூறும் உரை சாலவும் அழகிதாக அமைந்துள்ளது.

“மன்புகழ் பெருமை துங்கள் மரபினோர் புகழ்க் னெல்லாம்

உன்புகழ் ஆக்கிக் கொண்டாய் உயர்குணத் துரவுத் தோளாய்”

என்று வேடர் வேந்தனும் குகன் பாதனது புகழ் குன்றாத பெருஞ் செயலைப் போற்றி யுரைக்கும் மாற்றம் கம்பர் கவி நலத்தால் அமைந்த ஒரு பொருளாகும்.

இன்னும், கங்கையைக்கடந்து இராமன் தங்கி யிருக்கும் இடத்தினையே நினைந்து, வருகின்ற இவனையும் இவனது சேனையையும் கண்ட இலக்குவன் பாதன் படையுடன் போர் செய்ய வருகின்றான் என்று தன் அண்ணனிடம் எடுத்துரைத்துச் சீறி நிற்கும் பொழுது, இராமன் பாதனது பண்பைப் பாரங்குற அறிந்து

“சேனையர் தருமத்தின் தேவைச் செம்மையின்

ஆணியை நீ யன்னது நினைக்க லாகுமோ”

என்று செம்மைசான்ற சொற்களால் பாதனது பெருமையை எடுத்துரைக்கும் நயம் சாலவும் அழகிதாகும். இம்மட்டன்று

பிறரை வருத்தி வேலைவாங்கிப் பிழைப்பதற்காக மனிதன் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. அன்னியருக்குழைக்கவே அவன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

“எத்தாயர் வயிற்றினிற் பின்பிறத் தார்க ளெல்லாம்

ஒத்தார் பெரிதும் பாதன் உத்தம னுவதுண்டோ”

என்று இராமன் இலக்குவனிடம் கூறும் நயஞ்சான்ற மொழிகளில், பாதன் பண்பை, இலக்குவனது தன்னலமற்ற தொண்டைவிட இராமன் பெரிது மதித்துள்ள தன்மை புலனாகும்.

பாதனது குன்றாத புகழைப் போற்றாதார் ஒருவரு மில்ர் என்று யான் முன்னர் எடுத்துக் கூறியதை ஒட்டி இன்னுஞ் சில சான்றுகள் தர விழைகின் றேன். கிட்கிந்தை நாட்டின் வானரவீரஞ் விளங்கிய வாலி இராமனது அம்பிற்கு இலக்காகி, மருமத்திடை ஊறுதாங்கி அமாக்கனத்திடையே கிடக் கின்றான். அறநெறிக்கு மாறாக மறைந்து நின்று அம்பெய்த ஆரியர்கோன் நீதியின் நிலையமாய் விளங்கும் பாதனுக்குத் தமயனாய் அமையும் தகுதி யற்றவன் என்று கடல் கடைந்த வெங்கரதலங்கோடியுடைய வானரவீரன் கூறும் மொழிகள் பாதனது நெறிதவறா நீர்மையை உலகுக்குப் பறைசாற்று கின்றது.

“வாய்மையும் மரபுங் காத்து மன்னுயிர் துறந்த வள்ளல்

நாயவன் மைந்த னேநீ பாதன்முன் தோன்றினாயே”

என்று வாலியின் கூற்றாக கம்பர் கவிசூறும் நலம் நாம் போற்றத்தக்கதொரு இடமாகும்.

இனி இப் “பன்னரீர் வெள்ளமன்ன பாதன்” நந்தியம்பதியிடை நாத னது பாதுகைகளையே அரியாசனத்திருத்தி, தனது ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, அந்தியும் பகலும் நீராறுத கண்ணினனாய்ச் செங்கோல் செலுத்திய முறை யைப் போற்றும் கவிநலம் அழகுடையதாகவே அமைந் துள்ளது. பாதன் கொண்டுள்ள தவவேடத்தை பரத்துவமுனிவரும்,

“வெயர்த்த மேனியன் விழிபொழி மழையன் மூவீனையைச்

செயிர்த்த சிந்தையன் தெருமால் உழந்துழந்து இழிவான்

அயர்த்து நோக்கினும் தென்திசை யன்றிவே றறியான்

பயத்த துன்பமே உருவுகொண் டால்என்னும் படியான்”

என்று போற்றி யுரைக்கின்றார். துன்பமெல்லாம் திரண்டுருவெடுத்த தென் னும் படியாக, திசைநோக்கித் தொழுத கையனாய் இருந்த நிறைகுணத்தவ னது தவக்கோலம் அவனது பண்புடை உள்ளத்தைப் பெரிதும் விளக்குவ தாகும்.

“மன்னிற் பின் வளநகரம் புக்கிருந்து வாழ்ந்தானே பாதன்”

என்னும் பழிச்சொல் இவ்வுலகில் நின்று நிலவாது காத்து வளநகரின் புறத் திருத்தே அருந்தவர் தொடங்கிய பாதனது மனப்பான்மையை யாரே கணிக்க வல்லார்.

இன்னும் சிறையிருந்த செல்லியாம் சீதையும் பாதனது பண்பை ஏற்ற இடந்தோறும் போற்றி யுரைக்கின்றாள். அமரர்தம் புகழ் விழுங்கிய அரசர்

வாழ்நாளின் அந்நியகாலத்திற்குள் நமக்கு உண்மை புலப்படுகிறது.

கோன் அவனை வஞ்சனையால் கவர்த்து எடுத்துச் சென்றபோது, அச்செய லால் இரவி குலத்திற்கே நேர்ந்த அரும்பழியை நினைந்து வருந்திய சீதை,

“வாதா இனையோய் மறுவே துமிலாப்

பாதா இனையோய் பழிபூ ணுதிரோ”

என்று பன்னிப்பன்னி பாதனது பழிபூணு உள்ளத்தை வியந்தோதுகின் றாள். தான் அரக்கர்கோன் சிறையடைந்து பல நாளாகியும், தன் தலைவ னான இராமன் தன்னை இதுவரை சிறை மீட்காததைக் கண்ட தலைவியினது உள்ளத்தில்

“தன்னை நோக்கி உலகம் தளர்த்தரும்

அன்னை நோய்க்கும் பாதனங்காற்றும்

இன்னல் நோய்க்கும் அங்கு ஒடுவ தன்றியே

என்னை நோக்கி இங்கு எங்ஙனம் எய்துமோ”

என்னும் ஐயமே நின்று நிலவுகின்றது. சீதையின் மீட்சியைவிட பாதனது தவத்திற்கு அருள் செய்தலே தன் முதற்கடன் எனக் குறிப்பான் தன் தலை வன் என்று இரங்குகின்ற சீதையின் உன்னம் பாதனது மாசற்ற உள்ளத்தை யும் தவப்பெருமையினையும் அழகாக எடுத்தாரைக்கின்றது.

தவமே உருவெடுத்தன்ன தலைமகனான பாதன் பதினென்காண்டு அருந் தவஞ் செய்தும் அண்ணல் அருள் செய்யாதது கண்டு எரியில் விழுந்து இறக் கத்துணிகின்றான். “தன்புகழ் தன்னிலும் பெரிய தன்மையை” உடைய இவனது மனப்பான்மையை உணர்ந்த கோசலை,

“எண்ணில் கோடி இராமர்கள் என்னினும்

அண்ணல் நின்அரு ளுக்கா ளாவரோ

புண்ணியம் எனும் நின்னுயிர் போயினால்

மண்ணும் வானும் உயிர்களும் வாழுமோ”

என்று வாய்விட்டுக் கதறுகின்றாள். இந்த நிலையில் அண்ணலும் தன்வரவை அனுமன்மூலம் அறிவித்துப் பண்புமிக்க பாதனை ஆட்கொண்டு பாதன் வெண் குடை கவிக்க அரியாசனத் தமர்ந்து அரசு செய்வானாயினான்.

இதுவரை பாதனது பண்பு, இராமகாதையில் எவ்விதம் இலங்குகின்ற தென்பதையும், பாதனை இராமாயண பாத்திரங்கள் பலரும் எவ்வாறு போற் றிப்புகழ்கின்றார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் கூறினேன். இனி கவியரசர் கம்பர் இவனைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்துத்தான் என்னை யென்பதை ஒன்றிரண்டு குறிப்புக்களால் விளக்கி இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றேன். “நியாயம் அத்தனைக்கும் ஓர் நிலையமாகினான்” பாதன் என்பதே இவனைப் பற்றிக் கம்பர் கொண்டுள்ள கருத்து என்று சுருக்கமாகக் கூறுவதே மிகவும் பொருத்த முடைத்து. இன்னும்,

“என்னரிய குணத்தாலும் எழிலாலும் இவ்விருந்த

வன்னையே அனையானைக் கேகயர்கோன் மகள் பயந்தான்”

என்று செம்மைசான்ற சொற்களால், குணத்திலும் எழிலிலும் இராமனை

பிறரல்லாத காலத்தில் அவரை யிழித்து பேசாதே.

ஒத்த நிலையில் முனிவனால் வைக்கப்பெற்ற பாதனே பின்னர் வேடர் வேடரானும் குகனால்,

“ஆயிரம் இராமர் நின்கேளாவரோ தெரியின் அம்மா”

என்று ஆயிரம் இராமரும் பாதனுக்கு இணையான புகழ் படைக்கும் தகுபுடையவர் அல்லர் என்று போற்றப்படுகின்றான். இதே பாதனை

“எண்ணில்கோடி இராமர்கள் என்னினும்

அண்ணல் உன் அருளுக் காளாவரோ”

என்று கோசலை எண்ணில்கோடி இராமரும் ஒரு பாதனுக்கு உவமை யாகார் என்று கூறுவது, கம்பாது மனப்பான்மையையும் அவர் பாதனைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்தையும் தெள்ளிதில் விளக்கும். எவ்விதமாய் ஆய்ந்தாலும், இராமகாதையில், இராமனைவிடப் புகழ்ப்படைத்த பெருமகன் ஒருவன் உண்டெனில் அவன் பாதனே யாகவேண்டும் என்பதே கம்பர் தம் கொள்கையாய்க் காவியமுழுதும் இலங்கக் காண்கின்றோம்.

“கல்வியும் இளமையும் கணக்கில் ஆற்றலும்

வில்வினை யுரிமையும் அழகும் வீரமும்

எல்லையில் குணங்களும் பாதற் கேயது”

என்று கூனி வாய்ப்பெய்து கூறுவதே பாதனைப்பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறும் கம்பர்தங் கருத்தாகும். இராமகாதை யென்னும் பெருநூலில் இலங்கிடும் பாத்திரங்கள் பலருள்ளும், “தன் பெருங்குணத்தால் தன்னில் தானலது ஒப்பிலாதவனும் இலங்கிய பெருமை” பாதன் ஒருவனுக்கே உரியது, என்பதே எமது தாழ்மையான கருத்தாகும் என்று கூறி என்பணி முடிக்கின்றேன்.

பூச்சிகள் வெளிச்சத்தைக் கண்டோடி, வருவது தெரியாது. தீ வாய்ப்பட்டுப் பூச்சிகள் சாவதுபோல் மானிடர் சிலர் சிற்றின்பமே பேரின்பமென்றெண்ணி வேசையரின் மாயவலையி லகப்பட்டு, மாண மதியிழந்து, மீளுந் திறமழிந்து, திரவியமிழந்து, உயிரோடு கூடிய நடைப்பிணமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அந்தோ! சுதென்ன பேதமை?

தேவடியான் (தேவ-அடியான்) என்று சாத்வீகம் பெயர் புனைந்து மனிதரின் பிறப்புரிமையாம். வீட்டின் கடவடைத்து, ஜன சமூகத்தின் ஒழுக்கத்தை அடியுடன் குலைக்கும் மாயப் பாதையரின்பேரில் நமக்கு ஏற்படும் மின்னொளிபோன்ற நட்புக்குக் காமம் என்று பெயர்.

தன் காதலிக்குக் கொடுத்த கடனைக் கணவன் கேட்க விரும்புவதில்லை. ஏன்? மனைவியின் ஊட்டல் நிறைந்த அமிழ்தினு மினிய ஓர் புன்முறுவல் பூத்த முத்தம், கோடி திரவியத்தை யீடு செய்யும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பதால்தான்.

வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் பாடுபடுகிறவன், பிற்காலத்தில் சுகத்தை யடைவான்.

குமாரி கிருஷ்ணவேணி

(ஸ்ரீமான். எம். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர்.)

முன் யுகத்திலே சீதா தேவியினால் இராம இராவண யுத்தம் நடைபெற்றது. பின் யுகத்திலே துரோபதியினால் மகாபாரத யுத்தம் மூளலாயிற்று. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலோ கிருஷ்ணவேணி என்னும் பெண்பாலின் நிமித்தம் இராஜபுதன தேசமெங்கும் உண்மையில் இரத்த ஆறு ஓடத் தலைப்பட்டது. அதுகண்டு அம்மங்கை தனது ஆவியை விடாமல் இருந்திருப்பின், அத்தேசம் அடியோடு அழிந்திருக்கும் என்னலாம். இராஜபுதனத்தில் தலை சிறந்த நாடு மத்தியபதி. தலைநகரின் பெயரைக் கொண்டு அதனை உதயபுரி என்று அழைப்பர். ஸ்ரீ ராகவனது பரம்பரையினர் சென்ற ஆயிரம் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக ஆங்கிருந்து வாழையடி வாழையாக அரசு செலுத்தி வருகின்றனர். அந்நாட்டை ஆளும் மன்னருக்கு மகாராணு என்னும் பட்டப் பெயர் உண்டு. முன்னாளிலே அந்நாட்டு வேந்தர் “இந்துபதி” என்று எல்லோராலும் பெருமையாக அழைக்கப் பெற்றனர்.

சென்ற நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலே அங்கு விளங்கிய வேந்தன் பெயர் மகாராணு பீமசிம்மன். அவனுக்கு அழகின் கனியான அருமை மகளொருத்தியிருந்தனன். அவன் பெயர் கிருஷ்ணவேணி. அந்நாளில் அவளே மங்கையரின் திலகம், அழகின் வடிவம், எழிலின் இருப்பிடம் என விளங்கினள். அப்பெண்ணின் பேரழகையும், பெரு நலத்தையும் கேள்வியுற்று, மணக்க விரும்பி மன்றாடிய மன்னரும் வீரரும் பலர் ஆவர். இராஜ புதனத்தில் ஜயபுரி என இன்னொரு நாடு உளது. அதன் அரசன் கிருஷ்ணவேணியின் மணமலை பெற விரும்பி ஓலை போக்கினன். உதயபுரி வேந்தன் அதற்குச் சம்மதம் தருவான்போல் தோன்றியது; உடனே ஜயபுரி மன்னவன் மூவாயிரம் வீரருடன் பெண்ணுக்குரிய வரிசை பலவும் அனுப்பி, நிச்சய தாம்பூலம் மாற்றிவர அமைச்ச னொருவனை விடுத்தனன். அவ்வளவுதான் தாமதம். இராஜபுதனத்திலே கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. மாருவாரத்தின் மன்னவனுக்கு அப்பெண்ணை மணமுடிப்பதாக முன்னம் உதயபுரி அரசன் எண்ணியிருந்தனன். அதற்குள் அப் பார்த்திபன் பரகதி செல்லவே, ஜயபுரி அரசனுடன் மகாராணு பீமசிம்மன் மணம் பேச நேர்ந்தது. மாருவாரத்தில் அச் சமயம் பட்டமேறிய இராஜா மானசிம்மன் என்பான் அவன்மீது ஆசை கொண்டு, “பீம! எனக்கு முன்னம் அரியணையில் அமர்ந்திருந்த இறைவனுக்கென்று திட்டமான நங்கை எனக்கு உரியவன் ஆவன். மாருவார இராஜ குடும்பத்தில் அவளைக் கொடுப்பதாகத்தானே நீ கருத்துக் கொண்டீன். தற்சமயம் மாருவாரத்தின் இறைவ

கடவுள் ஓர் பெருஞ் ஜோதி. அந்த ஜோதியினின்றும் சிதறிய சிறிய சிறிய பொறிகளில் நாம் சில.

ளுக விளங்குவோன் யானே; ஆதலின், அம் மங்கை எனக்கே உரியவன். எனக்கு அவன் மாலையிடாமல் போயின், படைகொண்டு போர் புரியக் கிளம்புவேன்” என்று உதயபுரிக்குத் துது விடுத்தனன்.

அக்காலம் மத்தியபதியோ மகிமை யினைத்தும் இழந்து, சிறுமையுற்றுக் கிடந்தது. பீமசிம்மனது படைத் தலைவரில் பலரும் கட்டுக்கடங்காமல் தாழ்ந்தலையாட்டமாகத் திரிந்து நின்றனர். ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக முகம் மதிய அரசுகளுடன் போர் புரிந்து வந்ததன் விளைவாக, மத்தியபதி அலுத்துக் கிடந்தது. போதாக் குறைக்கு மகாராஷ்டிரரோ மத்தியபதியில் புகுந்து, கொள்ளையும் கொலையும் நிகழ்த்திக் கப்பம் வசூலித்தனர். மொகலாய அரசைச் சின்னப்பின்னம் பண்ணி, வணங்காமுடி மன்னர் வழியில் வந்த பீமசிம்மனோ மகாராஷ்டிரருக்குத் தலை வணங்கும்படி ஆயிற்று. இவ்வளவுதானோ? இராஜபுதனத்திலே முகம்மதியக் குறுநில மன்னவனோருவன் கை மேலான புருஷன் ஆகிவிட்டான். அவனோ நவாபு என்ற பட்டம் படைத்தவன்; அவன் பெயர் அமீர்கான். இந்தியாவில் தோன்றிய மாபாதகரில் அவனையே முதன்மையாகச் சொல்ல வேண்டும். அவனோ இராஜபுத்திரரிலே ஒரு சமயம் ஒரு சாராரிடமும், இன்னொரு சமயம் இன்னொரு சாராரிடமும் நேசஞ் கொண்டு, இழைத்த தீமையை இசைக்கும் தரம் அன்று.

இத்தகைய நிலையில் இராஜபுதனத்திலே கிருஷ்ணவேணிக்காகக் கடும் போர் நிகழலாயிற்று. அச்சமயம் மகாராஷ்டிரரில் பராக்கிரமம் படைத்திருந்த மகதாஜி சிந்தியா என்பான் மாருவார மன்னவனுக்குப் பக்கபலமாகச் சேர்ந்து கொண்டான். அமீர்கானோ மகாராணுவின் கப்பினைப்போல் நடக்கத் தலைப்பட்டான். இராஜபுதன் வீரரில் பலரும் ஜயபுரியின் காவலனும் ஜகத் சிம்மனுக்குத் துணையாயினர். சிந்தியாவோ எண்ணாயிரம் வீரருடன் வந்து உதயபுரிக்கு அருகே பாசறை கொண்டு தங்கலானான். ஜயபுரி அரசின் துறை அனுப்பிவிட்டு, மாசைம்னுக்கு மகாராணு தன் மகளை மணம்புரிவிக்க வேண்டும் என்று சிந்தியா சீறி நின்றான். இல்லையெல், உதயபுரி தீக்கு இரையாகும் என்பது அவன் விடுத்த தூதாகும். மகாராணுவோ மகாராஷ்டிரரை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலும் துணையும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆதலின் உதயபுரி அரசன் வேறுவகையின்றி ஜயபுரியின் தூதனை வறிதே அனுப்பினன் விசனத்துடன். ஜயபுரி வேந்தனோ சேற்றங்கொண்டு, இராஜபுதனத்தில் அன்றளவும் திரண்டிராத ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டிக்கொண்டு கிளம்பினன் பழிவாங்க. மாருவார மன்னவனோ சிந்தியாவின் உதவிக்காகத் தன் படையுடன் வந்தான். உடனே மகா கோரமான யுத்தம் நிகழத் தலைப்பட்டது. இரு பக்கத்திலும் மடிந்த வீரருக்குக் கணக்கில்லை. ஆயினும் இரு திறத்தினரிலே ஒருவரும் திடமான வெற்றி பெறவில்லை. இரு பக்கத்தாரும் கிருஷ்ணவேணியின் மணமாலுக்கு மன்றாடி நின்றனர். இராஜபுதனமோ காளுக்கு நாள் அப் போரினால் சீர் அழிந்துகொண்டிருந்தது.

இந்நிலையில் அந்த அமீர்கான் ஒரு யோசனை சொல்லினன். அஃது யாதெனில் இவ்வளவு போருக்கும் காரணமான கிருஷ்ணவேணியைக் கொலை புரிந்துவிட வேண்டும் என்பதே யாகும். அது கேட்டு மகாராணு பீமசிம்ம

மனிதவாழ்க்கையி லேற்படும் பலவித வின்பங்களுக்குப் பெரும்பாலும் அவன் மனைவியே காரணம்.

மன் அதற்கு மனமொப்புவது எங்ஙனம்? அம் மன்னவனுக்கோ மதிமயங்கியது; ஆவியும் சோர்ந்தது. என்னே அவன் நிலைமை! பெண்ணைக் கொலை புரியாவிடின், இராஜபுதன் சீரழிகின்றது. யாருக்கேனும் ஒருவருக்கு அம் மானை மனைவியாக அளிப்பின், உதயபுரியோ நிர்மூலம் ஆவது கச்சயம். மகாராணுவின் மயக்கங்கண்ட அமீர்கான், “கிருஷ்ணவேணியை மாயக்காவியின், உதயபுரியைத் தவிடு பொடியாக்கி, அந்தப்புரத்தில் புகுந்து, அல்லல் இழைப்பதாக”வும் அச்சுறுத்தினன். மகாராணு என்ன செய்வான்? அவ்வேந்தன் இருதலைக் கொள்ளி எறும்புபோல் துடித்தான். முடிவில், கிருஷ்ணவேணி மரிக்க வேண்டும் என்ற தீர்ப்புப் பிறந்தது. ஆனால் யார் அவளைக் கொல்வது? அழகும் நலமும் ஒருக்கே திரண்டு பூங்கொடிபோல் துவண்டு நிற்கும் கிருஷ்ணவேணியின் மார்பகத்தே சுட்டி கொண்டு யாரால் குத்த முடியும்? அல்லது யாவன் வாள் கொண்டு அவள் சிரத்தை வாங்கத் துணிவான்? மகாராணுவின் வயிச்சத்தில் வந்த தெனலத்திம்மன் என்பானே அழைத்துக் கொலைத் தொழில் புரியுமாறு புகன்றனர். இல்லையெல் உதயபுரியின் உயர் மதிப்பு அகன்றொழியும் என்றனர்.

தெனலத்திம்மனோ ஆவி நடுங்கி, “அந்தோ! அங்ஙனம் சொல்லும் நாவை இரண்டு தண்டு ஆக்குவேன். பச்சைக் குழந்தையைக் கொன்றா உதயபுரியின் மானத்தைக் காப்பது? அங்ஙனம் சொல்வோரும், செய்வோரும் மண்ணோடு மண்ணாவோ” என்று கூறி மறுத்துவிட்டான். பின்னர், ஜோவன் தாஸ் என்பானே விளித்து விஷயத்தை உணர்த்தினர். அக் கல் நெஞ்சன் சிறிதும் தயங்காது சம்மதித்தான். அவன் மகாராணுவுக்கு ஒரு முறையில் சோதான். அவன் அந்தப்புரஞ் சென்று, கிருஷ்ணவேணியின் அறைக்குள் புகுந்தான். உடனே அம் மங்கை நல்லாள் எழுந்து, “எந்தாய்! வருக! வந்தனம்” என்றான். அவனோ, “பெண்ணே! என் செய்வேன்! இன்றோடு உனது உலக வாழ்வு தீர்த்து” என்றான். கிருஷ்ணவேணி அது கேட்டுப் புன்னகை பூத்து, இவ் குழந்தையுடன் விளையாட நினைவு போலும்!” என்றான். அதற்கு அவன், “மங்காய்! நான் சொல்வது மெய்யே! மகாராணுவின் கட்டளையுமாகும். உன் பொருட்டு இராஜபுதன் மாண்டு மடிவதா?” என்றான். அப்பேதை சற்றே கலங்கி, அப்பால், “நல்லது, நான் தயார்; என் பொருட்டு நம் தேசம் சீரழிதல் ஒண்ணது, சிறப்பெய்தலே வேண்டும்” என்று முகமலர்ச்சியுடன் புகன்றான்.

உடனே அக் கொடியோன் ஜோவான்தாஸ் தனது சுட்டியை உருவித் கிருஷ்ணவேணியின் வதனத்தை நோக்கியவுடனே, அவனுக்கு அங்கம் நடுங்கியது; கைதனிலிருந்த சுட்டியோ கீழே விழுந்தது. உடனே அப் பாவியித்துப் பிடித்தவன்போல் வெளியே ஒடிவிட்டான்.

மன்னர் அக் கொடுஞ்செயல் புரியப் பலரை அடுத்துப் பார்த்தனர். அப் பாதகத் தொழில் புரிய ஒருவரும் துணியவில்லை. கிருஷ்ணவேணியின் தாய் அதுகேட்டு அலறி, “ஐயகோ! இக் கொடுமைக்கா அழகின் வடிவைப் பெற்றெடுத்தேன்” என்று ஒலமிட்டு மகாராணுவை நண்ணி வேண்டிக் கொண்டனன். முடிவில் வாளும் சுட்டியும் விடுத்து, விஷமிட்டு வேலை முடிப்பதெனத்

மனைவியிடமிருந்து கணவன் பெரும் கைமாற்றுக் கடன்களை மனைவி, காலா காலங்களில் குயில்போல் கூவி, இங்கிதம்பேசி வருவல் செய்துவிடுகிறான்..

தீர்மானம் ஆயிற்று. அங்ஙனமே மதுரசத்தில் நஞ்சு கலந்து ஒரு கோப்பையிலே கிருஷ்ணவேணிக்குக் கொடுத்தனர். அன்றே அதுகண்டு அரற்றியழு, கிருஷ்ணவேணி கூறுவாள்: “அன்னா! ஏன் கலங்குகின்றீன்? வாழ்விலோ பல சந்தடங்கள் உண்டு. ஆதலின், வாழ்வு விரைவில் வீழல் நலம் அன்றோ! இதற்குக் களிக்க அல்லவோ வேண்டும்? இறத்தல் கண்டு யான் அஞ்சவில்லை. நான் உனது மகள் அல்லனோ? சாவுக்கு அஞ்சுவோர் பேடிகள் ஆவர்; பிறந்தவுடனே சாவும் பிடரியில் குத்தியிருக்கின்றது. அன்றியும் அன்னா! மத்தியபதியைக் காக்க வேண்டி எனக்கு முன்னம் எத்தனையோ மங்கையர் தம் ஆருயிரை வழங்கியுனர். நான் எம்மாதிரம்? நாட்டின் நலத்துக்காக உயிரை வழங்கும் பாக்கியம் கிட்டியதென நான் மகிழ்கின்றேன். என் பொருட்டன்றோ இராஜபுதன மெங்கும் இரத்த ஆறு ஓடுகின்றது? இதற்கெல்லாம் இனி யான் காரணமாயிருக்க மாட்டேன். கொள்ளையும் கொலையும் நிற்கட்டும். நான் சிறிதும் வருத்தவில்லை. சந்தோஷமாகவே உயிர் துறக்கிறேன். எனது இரத்தம் சிந்தியதும் இராஜபுதனத்தின் இரத்த ஆறு ஒடிமாக” என்று கூறி நஞ்சு கலந்த கோப்பையை வாங்கிப் பரமான்னம் பருகுவது போல் பருகி முகமலர்ச்சி கொண்டனர். ஆயினும் நஞ்சோ அவளை ஒன்றும் செய்யவில்லை. எனவே மறு முறையும் நஞ்சு கொடுத்தனர். அதுவும் பலன் தரவில்லை. பின்னர் மூன்றாவது முறையாகவும் கொடுத்துப் பார்த்தனர்.—அப்போதும் விஷம் வலியற்றுப்போய்விட்டது. அழகுபொருந்திய கிருஷ்ணவேணியைக் கொல்ல நஞ்சும் கலங்கியது போலும்! ஆனால் அமீர்கான் கலங்கவில்லை. முடிவில் நாலாவது முறையாக நஞ்சுதர, அதனை அகமும் முகமும் ஒருங்கே மலர்ந்து வாங்கி அருந்தினர் கிருஷ்ணவேணி. அவளது அன்னையோ அதுகண்டு மனம் தாழாமல் ஒருவாரத்திற் செல்லாம் ஆவி நீத்தனர். எல்லாம் சசன் செயல்!

நவீன நாகரிகத்தின் பலனையும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் பலனையும், கடலின் ஆழத்தை அளவிடவும், புதிது புதிதாக நட்சத்திரங்களைக் கண்டு பிடிக்கவும், பலவித கருவிகள் தூதனமாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், பெண்களின் ஆழ்ந்த மனத்தை யளவிட சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்களால் இயலவில்லை.

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின்மேலுள்ள விவரத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

கடவுள் நமக்கு ஒரு நாவு படைத்திருக்கிறார். நாம் பேசுவதைக் காட்டிலும் இருமடங்கு பிறிரிடயிருந்து கிரகித்துக் கொள்வதற்காகவே இரண்டு செவிகள் படைத்திருக்கிறார்.

(பண்டித. பா. பக்கீசுவாமி செட்டியார்.)

1. மக்களிற் சிறந்த அடியார்களது வரலாறுகளிலிருந்து அறிய வேண்டிய தெல்லாம் அவர்கள் வளர்ந்த விவரங்களும் சரிமரகிய கருவியாற் செய்த காரியங்களின் தொகுதியு மல்ல; ‘இன்ன வயதில் இன்ன செய்தனர்’ என்னுணர வேண்டியதும் அவசியமல்ல. ஆனால் அவர்களின் வாழ்க்கையில் பிரகாசிக்கும் சக்திகளும், உத்தம தத்துவ உண்மைகளுமே கவனிக்கத் தக்கனவாகும்.

2. மிக மிகச் சிறியதாக எண்ணப்படும் விஷயங்களே, மகான்களுடைய வாழ்க்கை முழுதையும் மாற்றி யிருக்கின்றன. இவ்வுண்மையைப் பெரியார்களுது சரிதங்களைப் படித்து ஆராய்ந் தறியலாம்.

3. கவிகளின் மனம் கல்லிலும், மண்ணிலுங்கூட அழகைக்கண்டு, பிறர் மகிழ்மாறு வருணிக்கச் சக்தி பொருந்தியதா யிருக்கின்றது. மலையருவிகளிலும், பிருகிருதியின் அழகுகளிலும் சிறந்த பாடங்களைப் புலவர்கள் கற்று, உலகத்திற் குணர்த்தி யிருக்கின்றனர்.

4. பெரியோர், கடினமான துன்பங்களால் கஷ்டமுற நேர்ந்த காலத்தும், தம் மனதிற்கொண்ட சிறந்த கோக்கத்தை மறந்தும் நழுவு விடார். தாம் கைக்கொண்ட கொள்கையைப் பூர்த்தி செய்யும் காரியமே அவர்களிடம் காணப்படும்.

5. அறிஞ ரிடையே உண்டாகும் வறுமைப்பிணியும், கடின உழைப்பும் அவரை எளிய மனிதரது நிலைக்கு இழுத்து விடா. ஆனால் மனோபவத்தையே அதிகமாய்த் திடப்படுத்தும்.

6. கஷ்டங்களுக் காளாவதனால் மனோபலம் பெருகவேண்டும், இவ்வாறு, ஆண்டவனால் அளிக்கப்படும் சாதாரணங்களைக்கொண்டு பரிசுத்த குணத்தையும், ஆத்ம சக்தியையும் விருத்தி செய்தலே அழகாகும்.

கடவுள் சாக்ஷியாக, மனமுலர்ந்து மனந்த காத்திழந்தியின்மீது நமக்கு ஏற்படும் தெய்விக நட்புக்குக் ‘காதல்’ என்று பெயர்.

7. வறுமைத் துன்பங்களும், மற்ற கஷ்டங்களும் கல்விப் பழக்கத்தில் வைக்கும் ஆசையினால் மூடுண்டுபோம்.

8. ஒவ்வொருவருடைய காரியங்களும் ஜனசமூகத்திற்கு நன்மை பயப்பதா யிருக்கவேண்டும். தேசப்பணியே தெய்வப் பணியாகும்.

9. பூத உடம்பைப்பற்றிய புகழ் ஜனசமூகத்திற்கு அவ்வளவாகத் தேவையில்லை. தத்துவ நிலையைப்பற்றிய புகழுடம்புதான் பிற்காலத்திற்கு ஜனசமூகத்திற்குப் பயன் படும்.

10. நமக்குச் சுகமென்று தோன்றும் வேலையி லமர்ந்துகொள்ள லென்பது அறியாமை. நமக்குக் கிடைத்த அல்லது ஏற்பட்ட வேலையினிடம் அன்புகொள்ளல் வேண்டும். அதுவே உண்மையும் ஸ்திரமமான இன்பத்தைத் தர வல்லது.

“ஆனந்தபோதினி” மாத சஞ்சிகை தெலுங்குப் பதிப்பு.

(0)

நமது “ஆனந்தபோதினி” தமிழ்மொழியில் மாதப் பதிப்பும், வாரப்பதிப்பும் வெளிவந்து கொண்டாற்றி வரும் விஷயம் எவ்வாறும் அறிந்ததே. இப்பொழுது “ஆனந்தபோதினி”வைத் தெலுங்கு மொழியிலும் ஜூன் முதற்கொண்டு ஒவ்வொரு இவ்விஷய மாத முதல் தேதியில் வெளிவர ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம். தமிழ் நேபர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த தெலுங்குப் பயிற்சியுள்ள நண்பர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைத் தெரிவித்துச் சந்தாதாரர்களாகச் சேரும்படி துண்டு மாறு வேண்டுகின்றோம். மாதிரி காபி இலும்

வருட சந்தா தபாற்குவி உள்பட

உள் நாடுகளுக்கு ... ரூபா 1—0—0

வெளி நாடுகளுக்கு ... ,, 1—4—0

மானேஜர்.

பந்துக்களின் உறவு பத்து பணமுள்ள மட்டுந்தான். ஆனால் ஆருயிர் நண்பனின் உறவு, ஆவியுள்ளமட்டும்.

மனோ சக்தி.

(ஜகதீச துமார சரீமா)

உயிர் பெற்று விளங்குகின்ற சாஸ்திரம் என்றும் புதிதாய் இலங்குகின்றது. வாரந்தோறும் புதிய உண்மைகள் வெளிப்படுகின்றன; வருடந்தோறும் புதிய கொள்கைகள் தழைக்கின்றன. சில தருணங்களில் பிராணி சாஸ்திர சம்பந்தமான புதிய உலகங்கள் வெளிப்படுகின்றன. உதாரணமாக, கடலின் ஆழந்த நிலைகள் பிராணி சாஸ்திரிக்கு ஒரு புதிய உலகமேயாம். சில வேளைகளில் புது மாதிரியான ஒரு பூதக் கண்ணாடியை நிரூபிப்பதினால், பிராணி சாஸ்திரத்தின் பல தத்துவங்களும் மாறிவிடுகின்றன. சில சமயங்களில், வீதன கிரந்தியை (Thyroid Gland)ப் போலவே, தாரையில் கிரந்தியின் (Ductless Gland) உபயோக மென்னவென்று வெளிப்படுகின்ற பொழுது பிராணி சாஸ்திரத்தின் முழு அபிப்பிராயமும் மாறுதலைவதாயிருக்கின்றது. சில சமயங்களில் சரீர சாஸ்திரமும் இராசாயனமும் கைகலக்கும் பொழுது பல புதிய தத்துவங்கள் வெளிப்படுகின்றன.

வளருகின்ற ஒரு மிருகம் ஓயாமல் புதிய பொருள்களைத் தன்னுள் பெற்றுத் தன்னை புதிதாக வளர்ப்பதுபோலவே, சாஸ்திரமும் புதிய தத்துவங்களைத் தன்னகத்தே யடக்கிக்கொண்டு புதிதாக வளர்ந்து வருகின்றது. இதனால், பழையன யாவும் அழிவுற்றன என்று நாம் கருதலாகாது. பழைய கட்டிடத்தின் பொருள்களைக் கொண்டு புதிய சிற்ப சாஸ்திர முறைப்படி கட்டியெழுப்பப்படுகின்ற மாளிகை யெனவே, சாஸ்திரங்களும், பழைய தத்துவங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு புதிய தத்துவங்களோடு கையாடி மிகவும் மாட்சிமையாகத் துலங்குகின்றது. நான் இந்த முன்னுரையில் நவீனகாலத்துப் பிரகிருதி சாஸ்திரத்தின் சில புதிய தன்மைகளை இங்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றேன். இவ்வுதாரணங்களால், இனி வருகின்ற அதிகாரங்களில் கூறப்படும் மிகவும் இராசமான விஷயங்களை எவ்வாறு அமைக்கப் போகின்றேனென்பது தெளிவாகும். நாம் முதன் முதலில், சீவராசிகளில் வெளிப்படையாக எங்கும் தெளிந்து காணும் சில தத்துவங்களை ஆராய்வோம். முதலில், ஜீவராசிகள் அனைத்தும் வாழ்க்கை வலையை அமைக்கின்றன என்றும், எவ்வாறு அவை

இல்லாள் என்னும் சொல்லின் இனிமையைப் பார். இல்லறம் என்னும் ராஜ்யியத்தை அவள் ஆள்வதால் அவள் இல்லாள் எனப் படுவள்.

தற்கால நிலையை அடைந்தனவென்றும், அவற்றின் நிகரிலாத தகுதி யுடைமையையும், அவை நிலவுலகின் கீழும் நீரின் ஆழங்களிலும் நிறைந்து குடிசெண்டன வென்றும், எவ்வாறு அவை யனைத்தும் அலகிலா அழகுடன் விளங்குகின்றனவென்றும் பார்க்கப் போகிறோம். பின்னர், அவற்றின் பழக்க வழக்க ஒழுக்கங்களையும், அவற்றின் சலனத்தையும், அவை எவ்வாறு வாழ் நிலைகளே விட்டுப் பிறவாழ்க்கை நிலைகளே யடைகின்றன வென்பதையும், அவற்றின் உணவைப் பெறும் முயற்சியையும், சுக்லீவியத்தை நாமும் ஆற்றலையும் முக்கியமாகக் கொண்டு விசாரிப்போம். மூன்றாவதாக, அவை வருடந்தோறும் வாழ்கின்ற வாழ்க்கையின் இயல்பையும் அறிய முயலுவோம். இம் முயற்சியில் நாம் பெரிதும் விலங்கினங்களையே முக்கியமாகக் கொள்வோமாயினும் அவற்றிற்கும் தாவரங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்கவேண்டிய தருணங்களில் அவற்றையும் சிறிது தெளிவுறக் காண முயலுவோம். நான்காவதாக, மிக்க அற்புதமான வேற்றுமையோடு விளங்குகின்ற அவற்றின் ஜீவிய சரித்திரத்தை ஆராய்வோம். அனேக அதிகாரங்களில், வட துருவத்திலிருந்து தென் துருவம்மட்டுமுள்ள விலங்கினங்களை அவை வாழ்கின்ற இடங்களிலேயே சென்று அவற்றின் தன்மைகளை ஆராய்ந்த பல பிரகிருதி சாஸ்திரிகளின் ஆராய்ச்சிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு மிகவும் இரசமாக அவற்றின் தன்மைகளை விளக்கிக்கொள்ள முயலுவோம். விலங்குகளின் அகவாழ்க்கையை விளக்கிய பின்னர் அவற்றிற்கும் மனிதனுக்குமுள்ள உறவையும் அறிய முயலுவோம். மத்திய ஜீவமண்டலத்தில் வாழ்கின்ற பிராணிகளின் சரித்திரத்தை ஒருவாறு தெரிந்துகொண்ட பின்னர், டார்வின் (Darwin) முதலாய பிரகிருதி சாஸ்திரிகள் வெளியிட்ட பிரபஞ்ச விகாச விஞ்ஞானத்தையும் சிறிது விளக்கிக்கொள்ள முயலுவோம். விகாசக் கிரமம் எனும் கதிரில் நிகழ்வு, இறப்பின் இளங் குழவியாயும், எதிர்வின் முதிர்ந்த தந்தையாய் மிருக்கின்றதெனக் காண்போம்.

மலையில் உற்பத்தியாகிக் கடல் நோக்கிச் செல்லும் நதியில், இடையிடையே அனேக சிற்றறுகன் சேர்ந்து, அதைப் பொலிவுறச் செய்து பெருமைப்படுத்துவதேபோல், ஓர் மகான் நடத்தும் இயக்கத்தைப் பலரும் ஒருங்கு சேர்ந்து பெருமையுறச் செய்கின்றனர்.

கிநேகிதனின் குணதிசயங்களைக் குறித்து ஆலோசனை செய்துபார். அவசரப்பட்டு கிநேகிக்க விரும்பாதே. கிநேகித்தபின் தயங்காதே. ஆவியுள்ளவரும் அவனை விட்டுப் பிரியாதே.

அவறிச்சா தர்மத்தால் நாம் அடையக்கூடாத தொன்றுமில்லை. அதனால் இம்மையில் அறமும், பொருளும், மறுமையில் பேரின்ப வீடும் சித்திக்கும்.

சாக்கிரட்டீஸின் சத்தியநெறி.

(தி. சி. குழந்தைவேலன், திருவானைக்கா.)

உலகிலுதித்த ஒவ்வொருவரும் பிறர் நலம் பேணும் பெற்றியராய்த் திகழ வேண்டுமென்பதே அநாதியாய் ஆண்டவன் கட்டளை. அதன் வழித் தோன்றினோர் எத்துணை இன்னல்கள் எய்தியுள்ளன இத்தயஞ் சோராது தத்தஞ் செயல்களைத் தகைபடவே இயற்றியுள்ளார்கள். “மன்னுவுலகில் மன்னுதல் குறித்துத் தம்புகழ் நீரீஇத் தாமாய்ந்த” தகையாளர் பலர். அவர்கள் இக்காலத்து இல்லையாயினும் எக்காலத்து முன்னவர்களாய் அழியாப் பெரும் புகழ் படைத்து அவனியில் இன்றும் நின்று இலங்குகின்றார்கள். இத்தகையோர் எக்காலத்திலும் எத்தேசத்திலும் அவ்வப்போது அவதரிக் கின்றார்கள். தாங்கள் உதித்ததன் நோக்கத்தை உலகினுக்கு ஊட்டிவிட்டு மறைகின்றனர். அங்ஙனமாய் பெரியர்களில் சாக்கிரட்டீஸ் என்பவரும் ஒருவர்.

சாக்கிரட்டீஸ் உலகப்பயன் கருதி உண்மையாய் யுழைத்த உத்தமப் பெரியார். உழைத்து உழைத்து உடலையும் தத்தஞ்செய்த தீரர். நிறைந்த அறிவும் தெளிந்த புத்தியுமுடையார். பெருமையைக் கருதாப் பெற்றியாளர். அந்நெறி கடவாதவர். உறுதி மனத்தினர். வாத நிபுணர். தத்துவ ஞானி. உண்மையைத் துருவி நாடுவதில் ஊக்கம் மிகுதியு முடையவர். தொன்று தொட்டு இன்றுவரை பல தேயத்துப் பெர்யோராலும் போற்றப்படுபவர். உலகமுன்னளவும் யாவராலும் ஏற்றிக்கொண்டாடத் தகுந்தவர். இன்னும் இவரை எத்துணை தூரம் புகழினும் தரும்.

முதலில் இவரது வரலாறு முதலியவற்றினைச் சிறிது கவனிப்போம். சாக்கிரட்டீஸ் கிரீஸ் தேசத்தில் ஆதன்ஸ் என்னும் நகரில் கி. மு. 469-ல் பிறந்தார். தந்தையின் பெயர் ஸோப்ரானிஸ்கஸ். தாயின் பெயர் பானிட். மனைவியின் பெயர் ஸாந்திப்பே என்பது.

ஸாந்திப்பே மகா பொல்லாதவன். கணவனுக்குக் கடங்காத காதகி. இவன் ஒருகால் சாக்கிரட்டீஸை வேண்டிய மட்டும் திட்டினான். சுட்டிபோல் நெஞ்சில் தைக்கும் வசைச்சொற்களைக் கேட்கப்பொறுத சாக்கிரட்டீஸ் வெளித் திண்ணையில் வந்தமர்ந்தார். அதையறிந்த அப்பொல்லாத அரக்கி ஒரு குடங் கழுநீரை எடுத்துக்கொண்டு மாடிமீதேறி சாக்கிரட்டீஸின் தலைமீது மடமட வென்று ஊற்றினான். அதைக் கண்ட சாக்கிரட்டீஸ் நகைத்துக்கொண்டு “முன்னே இடியிடித்தது; இப்பொழுது மழை பெய்கிறது” என்றார். என்னே இவரது பொறுமை!

சாக்கிரட்டீஸ் ஏழைக் குடியிற் பிறந்தவராயினும் தம்மட்டில் பெருமையாகவே வாழ்ந்தார். நேரிய வழியில் பொருளீட்டிக் காலங் கழித்தார். இடையிடையே பல இன்னல்கள் எய்தப்பெற்றினும் எதிலும் மனந்தளர்வ

தில்லை. மனஞ்சலியா மாண்பினர் எனல் தரும். அதற்சேற்றபடி உடல்வலியு முடையவர். கடின வேலையையும் எளிதிலியற்ற வல்லவர். களைப்பென்பதைத் தகனவிலுங் கண்டவரல்லர். யாருக்கும், எதற்குமஞ்சாது தாங்கொண்ட கொள்கைகளை நிலைநாட்டுவதிலும், அவற்றினைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதிலும் கண்ணுங்கருத்து முடையவர். இவ்வித சீரிய குணமுடையவர் உடலழகு வாய்க்கப்பெற்றவிலை. அவரது பருத்த தலையும், சப்பை முக்கும், தடித்த உதும், வெருண்ட கண்ணும், படத்திற் காணும் நமக்கே நகைப்பை விளைவிக்கின்றன. “உருவுகண்டென்னாமை வேண்டும்” என்ற நாயனார் வாக்குக்கு அழகு இல்லாமையைக் கண்டு இகழலாகாது என்று கூடப் பொருள் கோடல் சிறப்பாகுமெனத் தோன்றுகிறது. அழகுக்கும் அருங்குணங்கட்கும் சம்பந்தமில்லை. கண்டோர் வியக்கும் எழிலினையுடையானிடம் இகழத்தக்க இழிகுணம் பல இருக்கக் காண்கிறோமன்றோ? குணவொழுக்கங்களுையே மக்கள் மதிப்பரன்றி நீரிருமியுமென நின்றழியும் உடலின் அழகினை உன்னுவரோ?

சாக்கிரட்டீஸ் தர்க்கஞ் செய்வதில் நிகுணரென்றோம். அதனைச் சிறிது காண்போம்; எவரேனும் செருக்குக்கொண்டிருந்தால் அவர்களிடம் ஒன்றுத் தெரியாதவர்போல் வார்த்தையாடி அவர்கள் வாயையடக்கிச் செருக்கைக் குலைத்துவிடுவதில் மகா வல்லவர். இதற்கோர் உதாரணமாக ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூறுவோம். ஆதன்ஸ் நகரவாசியாகிய யூதிடமஸ் என்பானொருவன் தான் அரசியல் விவகாரங்களையும் நியாய அபியாயங்களையும் சிக்கற உணர வல்லவனென சாக்கிரட்டீஸிடம் விருது கூறினான். அதை விளக்கப் “பொய்த் தல், வஞ்சித்தல், களவாடல், பிறர்க்கினு செய்தல், பிறரைச் சிறை செய் தல் முதலியவையெல்லாம் அநியாயமானவை” என்றான். இவற்றைக் கேட்ட சாக்கிரட்டீஸ் “அவ்வாறாயின் நமது எதிரிகளை வஞ்சிப்பதும், சிறைப்படுத்து வதும், அவர்க்கு இன்னு செய்வதும் அநியாயமாகுமோ?” என்று கேட்டார். நண்பரிடம் அவ்விதஞ் செய்வதே அநியாயம். பகைவரிடம் செய்யின் நியாய மானதே என்றான் யூதிடமஸ்.

சாக்கிரட்டீஸ் பின்னும் வீடவிலை. “பொய்கூறித் தன் படைக்கு ஊக்கமளிக்கும் தண்டநாயகனும், பொய்கூறித் தன் மக்களுக்கு மருந்தாட் டும் தாய்தந்தையரும், தற்கொலை புரிந்துகொள்ள எண்ணும் தன் நண்பரிட முள்ள கத்தியை வஞ்சித்து வெளவும் உயிர்த்தோழனும் அநியாயஞ் செய்தவ ராவரோ?” என்று வினவினார். இதைக்கேட்ட யூதிடமஸ் ஒன்றுங் கூறாமல் ஒப் புக்கொண்டு “சாக்கிரட்டீஸ் உண்மையாகவே உன் கேள்விகளுக்கு என்னால் மறுமொழி கூற இயலவில்லை” எனப்புகன்று செருக்கொழிந்து சென்றான்.

சாக்கிரட்டீஸிடம் ஒரு அசரீரி நிழல்போல் நின்று தக்க தருணங்களிலெல் லாம் உதவி செய்ததென—அவர் அதை வாயாலேயே கூறியிருக்கின்றார். இதை “உள்ளறிவு” எனச் சிலரும், “மனச்சாட்சி” எனச் சிலரும் கூறுவர். இது எல்லோரிடமும் உண்டெனினும் அதை யறிந்து கைவலியஞ் செய்து கொள்தல் எளிதன்று.

இந்த உள்ளறிவே பத்திரிகாசிரியரிடமும் தூலாசிரியர்களிடமும் மறைந்து நின்று வேண்டுஞ் சமயங்களிலெல்லாம் அவர்களையும் மறந்து எழு தும்படி செய்து அருங் கருத்துக்களை அள்ளியள்ளிக் கொடுத்து தூலோ, பத்திரிகையோ அழகாய் அமைந்திடச் செய்துவிடுகிறதென ஒரு ஆசிரியர் கூறுகின்றார். இது உண்மையே யென அதுபவத்திலறிந்தோர் ஒப்புக்கொள்

வர். உலகம் போற்றும் உத்தமராகிய மகாத்மா காந்தி தம்மிடம் ஒரு ஆண் டவனிருக்கிறாரென்றும் அவர் கட்டளைப் பிரகாரமே தாம் எக்காரியமும் செய்ய முயலுவதென்றும் கூறுகின்றார். இந்த ஆண்டவரும் யோசிக்கில் மேற்கூறிய உள்ளறிவே யென்பதை எளிதிலுணரலாம்.

இனி சாக்கிரட்டீஸின் சத்தியநெறி என்னவென்று காண்போம். பழங் காலத்தில் புதிய கொள்கைகளை மக்கள் மனதில் படியச் செய்ய அறிஞர்கள் பல அவதிகள் பட்டிருக்கின்றனர். சிலர் இக்காரணம் பற்றி இறந்து மிருக் கின்றனர். சாக்கிரட்டீஸும் இதிலொருவரானது மிக வருந்தத்தக்கது. என்றாலும் அதிலிருந்துதான் அவரது சத்தியநெறி கொண்ட நேர்மையை நாமறிந்து ஒழுகுவதற்கான வழி கிடைத்தது.

சாக்கிரட்டீஸ் சிறு வயதிலிருந்தே தனக்குத் தோன்றிய புது யோசனை களைப் பலமுறை சிந்தித்து அவற்றினைத் தன் தோழர்களிடம் தெரிவித்து அவ்வுழி நின்று ஒழுகுவதில் மிக்க ஊக்கங் காட்டி வந்தார். எங்ஙனமேனும் அறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டு போகவேண்டுமென்பது அவரது சிறந்த கொள்கை. அங்ஙனமே அந்நகரத்து இளைஞர்களையுந் தன் வழித் திருப்ப எண்ணினார். இம்மாதிரி பல கொள்கைகளைப் பரப்பிக்கொண்டிருந்த சாக்கிரட்டீஸுக்கு வயது 70 ஆயிற்று. இவர் கொள்கைகள் சிறந்தன வில்லாவிடில் இந்த 70 ஆண்டு வரையிலும் அந்நகர வாசிகள் அவரைச் சும்மா விட்டுவார்களா வென்பது சிந்திக்கத் தக்கது.

ஆதன்ஸ் நகரில் அனைடஸ் என்னும் பெயரையுடைய தோல் வியாபாரி யொருவனிருந்தான். அவன் மகன் குடும்பத் தொழிலாகிய சரும வியா பாரத்தில் தலையிடுவது சாக்கிரட்டீஸின் சம்பாஷணையி லீடுபட்டு அவரைப் போற்றிப் பணிந்து வந்தான். தந்தை என்ன கூறியும் அவன் அவர் மொழி களைச் செவியேற்காது சாக்கிரட்டீஸின் வழியிலேயே நின்றான். இதனால் சாக்கிரட்டீஸின் பேரில் அனைடஸ் என்பானுக்குச் சினம் பிறந்தது. இதற் கிடையில் மெலிடஸ் என்ற கவிவாணரும், லேகான் என்ற பிரசங்க போதக ரும் அனைடஸ் என்பானுக்குத் துணையாய்ச் சேர்ந்தனர். இவர்களிருவரும் முன்னமேயே சாக்கிரட்டீஸால் அவமானப்பட்டவர்கள்; அதாவது வாதத்தில் தோல்வியுற்றவர்கள். இவ்விருவருக்கும் சாக்கிரட்டீஸின் பேரில் வஞ்சந் தீர்த் துக்கொள்ள வேண்டுமென்னுஞ் சினமிருக்குமென்பது மிகையேயன்றோ?

இம்மூவரும் ஒன்று கூடி கி. மு. 399-ல் சாக்கிரட்டீஸின் பேரில் மூன்று குற்றங்களைக் கற்பித்து யாவரு முணரச் செய்தனர். அவையாவன:— (1) சாக்கிரட்டீஸ் தமது முன்னோர் தொழுத தெய்வங்களைப் போற்றவில்லை; (2) அவர் வேறு புதிய தெய்வங்களைக் கற்பிக்கின்றார்; (3) அவர் ஆதன்ஸ் வாஸிபர்களைத் தீய வழியிற் புகுத்திக் கெடுத்து விடுகின்றார்—என்பன. இக்குற்றம் மெய்யானால் மாண தண்டனை யாகும்.

சாக்கிரட்டீஸின் விசாரணை நியாயஸ்தலத்தில் மிக்க பிரபலத்துடன் நடந்தது. சாக்கிரட்டீஸ் தம் மீது குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருக்கிற தென் பதற்கு இறையளவு மஞ்சாது ஒவ்வோர் விஷயத்தையும் கண்டோர் வியக்கு மாறு கண்டித் துரைத்தார். என்ன பயன்? முடிவில் தண்டனை யடைந்தார். ஆ! இந்த இடம் அவர் சரித்திரத்தை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்தையும் உருக்கிவிடுமென்பது உண்மை. நியாய சபையில் சாக்கிரட்டீஸ் தமக்குச்

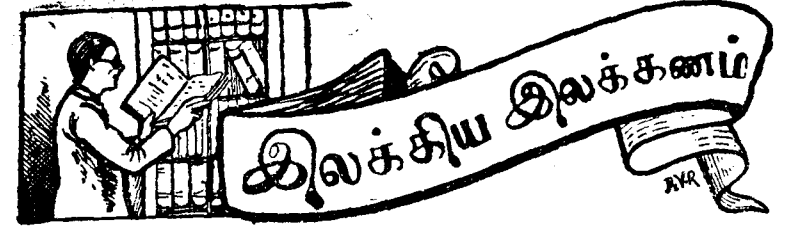
சிறை முதலிய தாழ்ந்த தண்டனை கிடைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்வாரென்ப பலர் எதிர்பார்த்தனர். சாக்கிரட்டீஸ் இறப்பதற் கஞ்சினு லல்லவோ அங்ஙனந்தாழ்ந்த-இழிவான எண்ண முதிக்கும்?

சாக்கிரட்டீஸ் தண்டனை யடைந்த சமயம் அந்நகரில் ஆண்டுதோறும் கொண்டாடும் திருவிழாவொன்று குறுக்கிட, அது முடிந்த பிறகுதான் சாக்கிரட்டீஸ் மரணத்திற் குள்ளாக்க வேண்டுமென்று, பாவம் சாக்கிரட்டீஸ் காலிலும் கையிலும் விலங்கைமாட்டி சிறையில் வைத்தனர். சாக்கிரட்டீஸ் இப்பரிதாபகரமான நிலைமையில் ஒருமாதம் போலிருக்க வேண்டியவரானார். இதற்கிடையில் சாக்கிரட்டீஸின் உயிர்த்தோழர்கள் லொருவரான கிராட்டோ என்பவர் எங்ஙனமேனும் சாக்கிரட்டீஸ் சிறையினின்றும் வெளிப்படுத்தி அந்நியநாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றுவிட வேண்டுமென்று மிகவும் முயன்றார். சாக்கிரட்டீஸ் அவ்வொழுங்கைச் செயலுக்கு ஒரு சிறிதும் ஒருப்பட்டாரில்லை.

கிராட்டோ பின்னும் பின்னும் முயன்று கடைசிமுறையாகச் சாக்கிரட்டீஸைத் தங்குட வருமாறு இறைஞ்சிக்கேட்டார். இப்பொழுது கிராட்டோவுக்கும் சாக்கிரட்டீஸுக்கும் நீண்ட சம்பாஷணை நிகழ்ந்தது. இதன் பயனாய் முடிவில் கிராட்டோ சாக்கிரட்டீஸைத் தப்பிவிட முயன்ற முயற்சியில் தளர் வடைந்தார்.

சாக்கிரட்டீஸ் கிராட்டோவிடம் தாம் சிறையினின்றும் தப்பிச் செல்வது தகாதென்று காட்டுதற்குக் கூறியுள்ள மொழிகள் யாண்டும் பொன்னே போல் போற்றத்தக்கன வாகும். அதில் சட்டங்களை நிருவகித்து அதற்குடங்கியிருந்த தம்மை அவைகள் கேள்விகள் கேட்டுமென்றும், அதற்குத் தாம் எந்தவகையிலும் பதிலுரைக்க இயலாதென்றும் கூறியிருக்கும் நயம் எவராலும் பாராட்டுதற்குரியது. சாக்கிரட்டீஸ் தமக்கு நேரும் மரணத்தை ஒரு சிறிதும் எண்ணாது அந்தச் சிறைசாலையிலும் தம் மனதைச் சீரிய பாதையிலே செலுத்தி, கிராட்டோவும் ஒப்பும்படி தம் மனக்கருத்தை சிக் கறத் தெளியக்காட்டி நின்றாரெனில் அவரது உள்ள வலிமையையும் ஒழுக்கத் தாய்மையையும் என் னென்பேம்! என்னென்பேம்!! அந்நெறி கடவா இவ்வுத்தமரை அந்தோ! ஆதன்ஸ் வாசிகன் விஷத்தைப் பருகச்செய்து கொன்றது கொடுமை! கொடுமை!! கொடுமையிலுங் கொடுமை!!! நேயர்களே! சாக்கிரட்டீஸ் இறக்குந் தருவாயில் என்ன கூறின ரென்கிறீர்கள்? தமது உயிர்த்தோழராகிய கிராட்டோவை அழைத்து “கிராட்டோ! எவ்வுலேபியஸுக்கு நாம் ஒரு சேவல் கடன் கொடுக்கவேண்டுமல்லவா? அந்தக் கடனைத் தீர்த்து விடு” என்பதே. இதிலிருந்து சாக்கிரட்டீஸின் சீரிய குணங்களைச் சிந்தித்தறிந்து கொள்ளுங்கள்.

எவ்வித சந்தர்ப்பத்திலும் எந்த ஆபத்திலும் நாம் நமது கொள்கைகளை உயிர் போனாலும் விட்டுக்கொடுத்து விடலாகாதென்பதும், நன்மை பயக்குமெனத் தோன்றும் நல்லகாரியங்களை எத்தனை இடையூறு நேரிடினும் இதயஞ் சலியாது இயற்றிட வேண்டுமென்பதும், எப்பொழுதும், எக்காலத்திலும் தாய்மையான வழியிலேயே செய்யவேண்டு மென்பதும் இவைபோல் வன பிறவும் சாக்கிரட்டீஸின் சரித்திரத்தால் நாமறியலாகும் படிப்பினைகளாகும்.

முக்கூடற்பள்.

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.)

வயல்களில் நடட்ட வனமார்ந்த நாற்று நன்றாய்த் திருந்திக் கருநிற முற்று, மேன்மேற் செறிந்து முதிர்ந்து தழைந்து குழைந்தது. கண்களைக் கவரும் கருமை நிறம் வாய்ந்த பயிரினுள்ளே, கருவாகி யுருவாகித் திரண்ட கதிர்கள், பசுமை நிறம் மாறிப் பழுத்துத் தலைவணங்கி நின்றன. இவ்வாறு விளைந்த கதிர்களை நல்ல நாளும் பொழுதும் பார்த்து, நாட்கதிர் செய்து, அப்பால் கதிர்களை அரிந்து, பள்ளர்கள் களத்தில் இட்டார்கள். நெற்போர்க்களத்தில் நிகழும் செயல்களை விற்போர்க் களத்தில் நிகழும் வீரச் செயல்களோடு, ஒப்பிட்டுரைப்பது உயரிய கவிஞரது முறையாகும். அம் முறையில் முக்கூடற் போர்க்களத்தை எழுதியமைத்த பள்ளர்க் கவிஞரது மொழிகள் பாராட்டத் தக்கனவாம்.

“கடிதில் புரிமுறுக்கிக் கதிர்க்கட்டிழுக்கி

கட்டின கட்டெடுப்பார் களத்தில் விடுப்பார்

நெடிதில்சுமை கொண்டெடுப்பார், நிலம் போர்வைப்பார்

நின்றபோரைச் சரிப்பார், நிலத்தில் விரிப்பார்

படியில் கட்டணைப்பார் பிணையல் பிணைப்பார்

பிணையல் விடத்தொடுப்பார், பெயர்த்துக் கொடுப்பார்

பொடி வைக்கோலைத் தவிர்ப்பார், பொலியைக் குவிப்பார்

பொவிதுற்றி ஆற்றிப் பொலிபொலி யென்றளப்பார்”

என்று பள்ளர்ப்புவலர் கூறும்பாட்டில் நெற்போர்க்களத்தில் நிகழும் செயல்கள் படிப்படியாய் அமைந்து விளங்கக் காணலாம். வயல்களில் அரிந்த கதிர்க் கட்டுகளை, முறுக்கிய புரினளால் இறுக்கிக் கட்டுத்தலும், கட்டிய கட்டுகளை தலைமீதெடுத்து வந்து களத்தில் விடுத்தலும், அடுக்கடுக்காய் நின்ற போரைச் சரித்து நிலத்தில் விரித்தலும், விரித்தபோர் வட்டத்தில் பிணையல் அடித்தலும், வேறுகப் பிரிந்த வைக்கோலைத் தவிர்த்து நெல்லை வாரிக் குவித்தலும், நெல்லினின்றும் பதரை வேறுகப் பிரித்தற்கு நெடுங்காற்றில் ஊற்றுத்தலும், அப்பால் பழுத்தற் நெல்லைப் பொலியாகக் குவித்தலும், நெற்போர்க்களத்தில் இன்றும் நிகழக் காணலாம். இவ்வாறு பண்ணையார் போர்க்களத்திற்

“குவியைக் குறைக்காதே வேலையைக் கெடுக்காதே”

குவிந்த நெல்லை, காவை மடத்துக்கும் கட்டளை அறத்திற்கும், திருமாளிகைக்கும் திருப்பணிக்கும், அழகர் ஆலயத்தில் நிகழும் ஆடித் திருநாள் முதலிய விழாக்களுக்கும் அளத்தல் வழக்க மென்பது முக்கூடற் பள்ளால் இனிது விளங்குகின்றது.

“வனந்ததிரு முக்கூடல் மாயவனூர் பண்ணையிலே
அனந்த பொலிஇத்தனை யென்றதாயமும் செலவும்
கனந்தனிலேகின்று பண்ணைக்காரனொ டேகுடும்பன்
உளந்தடுமாறுதவகை உள்ளபடி சொன்னானே”

என்று கவிஞர் கூறும் முறையில் அழகர்குடும்பன் உரைக்கும் ஆதாயமும் செலவும் அறிந்து மகிழத் தக்கனவாம். போர்க்களத்தில் மலைபோல் குவிந்து கிடந்த பெரு வெள்ளை நெல்லையும், முத்து வெள்ளை நெல்லையும், செந்தாழை நெல்லையும், பூம்பாளை நெல்லையும், நித்திய நைமித்திக விழாக்களுக்கு அனந்து அழகக் குடும்பன் அகமகிழ்கின்றான். ஆடித்திருநாளுக்கு ஆயிரங்கோட்டை நெல்லும், நாவலர்க்கும் மறையோர்க்கும் நாலாயிரம் கோட்டை நெல்லும், ஆற்றில் அணைகட்டும் செலவுக்கு ஆயிரங்கோட்டை நெல்லும் ஆக, வகையாய் நெல் அளக்கும் வடிவழகக் குடும்பன் முக்கூடல் மூத்த பள்ளியை மறந்த பான்மையை அப்பள்ளி முறையிலுக்கின்றான். பறைச்சேரியில் குழுமியிருந்த பள்ளியரை நோக்கி,

“எல்லாக் கணக்குரைத்தும் என்பெயரும் என்செலவும்
சொல்லாமற் போனபன்னன் குதையினிக் கேளுமென்றே
வில்லாளர் முக்கூடல் மிக்கபள்ளி தன்பொதுமல்
நில்லாமற் பள்ளியர்முன் நிட்டூரம் சொன்னானே”

என்று பள்ளுக் கவிஞர் பகருமாறு, முக்கூடல் மூத்தபள்ளி தன் குறையை முறையிடத் தொடங்கினான். நடுநிலை தவறிய வடிவழகக் குடும்பன் மருதூர் இளைய பள்ளியின் ஆசை வலையில் அகப்பட்டு அவன் பெட்டியில் நெல்லும் மூத்தவளாய் தன் பெட்டியில் கல்லும் இட்டுச் சென்ற முறையை முக்கூடற் பள்ளி மற்றைய பள்ளியர் அறியுமாறு பரக்கக் கூறினான்.

“பள்ளனுக்கு மருதூர் பள்ளியாசைதான் இன்னம்
பற்றுவிட்டதில்லை பாடுபட்டு மறியான்
பிள்ளையார் அடிமுறை நெல்லுமெடுத்தான் அவன்
பெற்றநெல்லுடன் கலந்து பெட்டியிலிட்டான்
உள்ளபோர் எனக்குத்தாக் கையெழும்பாமல் காலால்
உழுது வாயாலதட்டி உழப்பியே போட்டான்
தள்ளிமண்ணும் கல்லும்சற்றே நெல்லங் கலந்துபங்கு
தந்தோமெனக் கிம்மட்டும் தந்தான் பள்ளியரே.”

என்று குடும்பன் கல்லும் நெல்லும் கலந்தளித்த பெட்டியைக் காட்டி முக் கூடல் மூத்தபள்ளி முறையிலுக்கின்றான்.

“வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்”

இவ்வாறு மூத்தபள்ளி முறையிலுது கேட்ட மருதூர் இளையபள்ளி மூத்தாளுடன் முறையாய் வாதாடத் தொடங்கினான். அழகக் குடும்பனை அஞ்சாதுபழித்துரைத்த மூத்தபள்ளியை இழித்துக் கூறினான். வெந்த புண்ணில் வேல் துழைந்தாற் போல் மருதூர்ப்பள்ளியின் மொழிகளால் பின்னும் மனங் கொதித்த முக்கூடல் மூத்தபள்ளி

“அஞ்சச் சொன்னதென்ன என்னை மருதூர்ப்பள்ளி—உனக்கு
ஆசைப்பட்ட குடும்பனை வந்தஞ்சச் சொல்லடி”

என்று இளைய பள்ளியை இடித்துரைத்தான். இக் கொடு மொழியைக் காதி லேற்ற மருதூர்ப்பள்ளி மூத்தானே நோக்கி,

“கொஞ்சக்காரிக் கஞ்சவேனோ முக்கூடற்பள்ளி—இன்னம்
குட்டையில் போடுனக்கவன் கும்பிட்டஞ்சுவான்”

என்று முன் கணவன் என்றும் பாராது கடுங்குட்டையில் அடைத்தற்குக் காரணமாய் நின்ற மூத்தபள்ளியின் மனப்பான்மையை இகழ்ந்துரைத்தான். இவ்வாறு பிணங்கிய பள்ளியர் இருவரும், ஒருவர் மதத்தை ஒருவர் பழித் துரைக்கத் தொடங்கினார்கள். நீலமேனி நெடியோனை வணங்கும் முக்கூடல் மூத்தபள்ளியும், மாதொரு பாகனாய் ஈசனை வணங்கும் மருதூர் இளைய பள்ளியும், மாறுபட்டுக் கூறும் மாற்றம் கற்போர் மனத்தை மகிழ்விப்பதாகும்.

“மங்கையொரு பங்கிருக்க யோகியென்றேதான்—கையில்
மழுவேந்தி நின்றான் உங்கன் மத்தனல்லோடி
செங்கைதன்னில் நாச்சியரை சங்கையில்லாமல்—பண்டுச்
சென்றுநெய்யில் கையிட்டான் உன் செங்க ணல்லோடி”

என்று முக்கூடல் மூத்தபள்ளி மங்கை பங்காளனை பழித்துரைத்த பான்மையை அதற்கு மாற்றமுரைத்த மருதூர் இளைய பள்ளியின் மொழியையும் பள்ளுக்கவிஞர் கூறும் முறை பண்பு வாய்ந்ததாகும்.

இன்னும் காடனாய் மருதனை கண்ணழலால் எரித்த ஈசனது வன் கண் மையை மூத்தபள்ளி பழித்துரைக்கும் முறையும், மாடனாய் கஞ்சனைக் கொன்று மாறப் பழியுற்ற திருமாவின் செய்கையை மருதூர்ப் பள்ளி இழித் துரைக்கும் முறையும், அறிந்து இன்புறத் தக்கனவாம்.

“காமனை மருகனென்றே எண்ணிப் பாராமல்—காய்ந்து
கண்ணில் தீப்பட்டான் உங்கன் காத்தனல்லோடி
மாமனென்றும் பாராமல் முன் கஞ்சனைக் கொன்றே—கண்ணில்
மாறப்பூப்பட்டான் உங்கன் மாயனல்லோடி”

என்று பள்ளியர் இருவரும் பிணங்கிக் கூறும் பண்ணுந்த மொழிகளில் மரு தனைக் கொன்ற இறைவன் கொடுமையும், மாமினைக் கொன்ற மாவின் கொடு மையும், இணையாய் நிற்குந் திறம் அறிந்து இன்புறப் பாலதாகும்.

இன்னும் ஒரு மாதின்மேல் வைத்த மையலால் மலையேறிச் சென்ற மாதொரு பாகனது எளிமையையும், ஒரு காரிகைபால் வைத்த காதலால்

இல்லாள் என்னும் சிற்பியே இல்லறமென்னும் மாளிகையைப் பொலி வுற் செய்ய முடியும்.

கடல் கடந்த கார்வண்ணனது எளிமையையும் முறையே மூத்த பள்ளியும் இளையபள்ளியும் இழித்துரைக்கும் முறை இன்பந்தருவதாகும்.

“மாதொருத்திக் காசைப்பட்டு மாயமானும்—அன்று
மலையேறிப் போனான் உங்கள் வள்ளல்லோடி
சேததன்னை வாளாக்கன் கொண்டேகவே—கடலில்
சென்றிலங்கை கொண்டான் உங்கள் விண்டு அல்லோடி”

என்று பள்ளியர் இருவரும் கூறும் மொழிகளில் மலையேறிச் சென்ற மங்கை பங்களும் கடல்கடந்து சென்ற கார்வண்ணனும் ஒருமைப்பட்டு நிற்குந் தன்மை இனிதுணரப்படும்.

இன்னும் உலகெலாம் அழிக்கும் உயரிய திறம் வாய்ந்த இறைவன் அழி பசிக்காற்றாது ஆழி நஞ்சை அள்ளி உண்டான் என்றும், மும்மைசால் உலகம் காக்கும் திருமால் பசியால் நலிந்து மண் பிசைந்து உண்டான் என்றும் பள்ளியர் கூறும் நிர்த்தை படிப்போர் மனத்தைப் பற்றுவதாகும்.

“நாட்டுக்குள் இரந்தும் பசிக்காற்றமாட்டாமல்—வாரி
நஞ்சையுண்டான் உங்கள் பழிக்கஞ்சி யல்லோடி
மாட்டுப்பிறகே திரிந்தும் சோற்றுக்கில்லாமல்—வெறு
மண்ணையுண்டான் உங்கள் கடல் வண்ண னல்லோடி”

என்று பள்ளியர் கூறும் வசைக் கவியில் இரந்தும்—பசி தீராது இறக்கத் துணிந்த இறைவனது நிலையும், மாடு மேய்த்தும் பசி தீராது மண்ணை அள்ளி உண்ட மாயோன் நிலையும் ஒற்றுமையுற்று விளங்கக் காணலாம்.

இன்னும் சுந்தரன் வாயால் வசைமொழிகேட்ட சிவனது சிறுமையையும் சராசந்தன் வசைமொழியைக் கேட்டு நின்ற திருமாலின் சிறுமையையும்

“வலுவை வழக்குப்பேசி சுந்தரர் வாயால்—அன்று
வையக் கேட்டு நின்றான் உங்கள் ஐயனல்லோடி
புலிபோல் எழுந்து சராசந்தன் வையவே—ஏழைப்
பூனைபோல நின்றான் உங்கள் நீலனல்லோடி”

என்று பள்ளியர் இருவரும் பாரித்து உரைக்கும் முறை படித்து இன்புறத் தக்கதாகும்.

இன்னும் உடுப்பதற்கு நல்ல உடையின்றி புலித்தோலை உடுத்த ஈசனது புன்மையும், மரவுரி புனைந்த மாலின் புன்மையும்

“சுற்றிக்கட்ட நாலுமுழுத்துண்டும் இல்லாமல்—புலித்
தோலையுடுத்தான் உங்கள் சோதியல்லோடி
கற்றைச்சடை கட்டமா நானுச் சீலதான்—பண்டு
கட்டினவன் உங்கள் சங்குக் கையனல்லோடி”

என்று பள்ளியர் கூறும் சொற்களில் பளிங்குபோல் விளங்குவனவாம்.

மனதில் நினைப்பவை யெல்லாவற்றையும் நீ வெளிவிடாதே. பேசுவதற்குமுன் நன்கு ஆழ்ந்து ஆலோசனை செய்.

இன்னும் ஏறிச் செல்வதற்கு ஏற்ற வாகனங்கள் இல்லாது காளையிலேறித் திரிந்த கண்ணுதற் பெருமானும், கருடன்மேல் ஏறித் திரிந்த கடல் வண்ணனும், ஒரு படித்தாய் இயங்கும் பான்மையை

“ஏறவொரு வாகனந் தானுமில்லாமல்—மாட்டில்
ஏறித் திரிந்தான் உங்கள் ஈசனல்லோடி

வீறு சொன்ன தென்ன மாடுதானும் இல்லாமல்—பட்சி
மீதிலேறித் திரிந்தான் உங்கள் மேகவர்ணன்”

என்று இரு பள்ளியரும் இகழ்த்துரைக்கும் முறை இன்பத் தருவதாகும்.

இவ்வாறு இறைவராய இருவரையும் இகழ்வார் போல் புகழ்த்துரைத்த இருபள்ளியரும் அரனதிகன் உலகனந்த அரியதிகன் என்னும் அறியாமையின் நீங்கி, இருவர் ஒருவரையென்னும் உண்மை தேர்த்து,

“சொன்னுலென்ன நீயும் பொறு நானும் பொறுத்தேன்—கிளை
சூழ்ந்திருக்க நாமும் கூடி வாழ்ந்திருக்கலாம்
பன்னகத்தில் ஆடிய முக்கூடலழகர்—திருப்
பாத மலர் போற்றி ஆடிப் பாடிக் கொள்வோமே”

என்று இறுதியில் இணக்கமுற்று இறைவனை வாழ்த்தும் முறை எல்லைபற்ற இன்பம் தருவதாகும்.

ஒருவன் ஒரு மாதைத் தன் தாயென்று கருதி விசுவாசிக்கின்றான். அதே மாதை, மற்றொருவன் காதலி யென்றும், இன்னுமொருவன் சகோதரி யென்றும் பாராட்டி விசுவாசிக்கிறான். என்னே பிரபஞ்ச விநோதம்! பெண் ஓர் சக்தி. ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறுகத் தோற்றுகிறது.

உங்களைத் தேடிவந்தால்

தமிழ் மக்களுக்கு ஆனந்தங் கொடுப்பதையே தன் முதற் பெருங் கடமையாகக் கொண்டுள்ள “ஆனந்தபோதினி” உங்களைத் தேடிவந்தால் ஏதோ வழி தவறித் தெரியாமல் வந்துவிட்டதென்று நினைத்துவிடாதீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கை நலத்தில் சிரத்தைகொண்டே உங்களைத் தேடி வருகிறது என்று நினையுங்கள். உங்கள் உதவி எல்லாம் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரே ரூபாய்தான்.

தமிழ்மொழியின் பெருமை

—(o)—

(பொ. திருகூடசுந்தரம் பிள்ளை, எம். ஏ., பி. எல்.)

எழ்கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி

இசைகொண்டு வாழியவே

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி

என்றென்றும் வாழியவே.

(பாரதி

மொழிப்பற்று மிகுந்த மக்களில் முதன்மை பெற்றவர் தமிழரே என்று கூறலாம். அவர் எப்பொழுதும் தம் தாய் மொழியைப் புகழ்வதில் சோர்வு அடைவதில்லை. தமிழ் மொழியே உலகில் உள்ள சகல மொழிகளிலும் சால்ச் சிறந்தது என்று கூறுவர். அது எங்ஙனம் ஏற்ற முடையது?

தமிழ்மொழியின் சிருஷ்டி கர்த்தா சிவபெருமானே. அவருக்கு அவனியிலுள்ள மொழிகளில் தமிழ் மொழியினிடமே அதிகமான அன்பு. அதனாலேயே அவர் என்னாட்டவர்க்கும் இறைவனே யானாலும் தென்னாடுடைய சிவனாகத் திகழ்கின்றார். அவருடைய சாஸ்வத வாசஸ்தலம் தமிழ் நாடே. அவருக்கு வானமிழ்தினும் தமிழ்மீழ்தே அதிக உருசி உடையதாகும்.

அம்மட்டோ? தமிழ் மொழியே உலகில் முதற்கண் உண்டாயது, அது தாணி முழுதும் வியாபித்திருந்தது. அதன் கண் தோன்றிய பாஷைகள் பல. இன்றுகாறும் இளமையோடு இலங்கும் மொழி இதுவே. உலக மக்களுக்கு எழுத்தறிவித்த கணக்காயன் தமிழ்த் தாயே.

இங்ஙனம் பலவாறாகத் தமிழ் மக்கள் தங்கள் பாஷையின் சிறப்பை எடுத்து ஒதுவர். இக் கூற்றுக்களை நன்கு ஆராயின் அவை புராணப் பெருமைகள் சரித்திரப் பெருமைகள் என இரு வகைப் படுவதை அறியலாம்.

புராணப் பெருமைகளை முதலில் ஆராய்ந்தோம். அவைகளை இக் காலத்து அறிஞர் யாரும் உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்ள மறுப்பர். உண்மை என்று ஒப்புக்கொண்டாலும் ஒரு மொழியின் உயர்வை ஸ்தாபிக்கப் போதிய உரம் அவைகளுக்குக் கிடையா என்று இயம்புவர். இவ்வறிஞர் அபிப்பிராயத்திற்குரிய ஆதார வாதங்களை எடுத்துரைத்தேன். அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் சரியானதே என்று கண்டு கொண்டோம்.

அதன் பின் சரித்திர பூர்வமாகச் செப்பும் பெருமைக்குரிய ஆதாரங்களைச் சிறிது கவனித்தோம். அவ் ஆதாரங்களில் முக்கியமானவை ஆறு. அவற்றுள் தமிழ் மொழி தோன்றிய காலத் தொன்மையை நோக்கிய

பொழுது தமிழ் உண்மையிலேயே மிகப் பழையதோர் பாஷையே என்று முடிவு செய்தோம்.

இரண்டாவது சரித்திரப் பெருமை தமிழ் பாஷை பயிலப்பட்டு வந்த நிலத்தின் விஸ்தீரணத்தைப் பற்றியதாகும். இப்பொழுது தமிழ் பேசப்படும் நிலத்தில் வட எல்லை வேங்கடம் தென் எல்லை குமரி முனை.

ஆனால் பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் மொழி இந்தியா முழுவதும்—இமயம் முதல் குமரி வரை பரவி யிருந்தது என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அதற்குரிய சான்றுகள் பல. அவற்றுள் சில முன் வியாசங்களில் மொழிந்துள்ளன.

அம்மட்டோ? தமிழ் மொழி குமரிக்குத் தெற்கேயும் பரவி யிருந்ததாம். அஃதெங்ஙனம்? குமரிக்குத் தெற்கே கடலன்றோ காணப்படுகின்றது? உண்மையே, ஆனால் முன்னாலில் குமரி முனையுள்ள இடத்தில் குமரி ஆறு இருந்தது, அதற்குத் தெற்கே பல ஆயிரம் மைல் தூரம் நிலமாகவே இருந்தது. அந்நிலம் முழுவதும் பேசப்பட்ட பாஷை தமிழ் மொழியே.

குமரி முனைக்குத் தெற்கே நீண்டு அகன்று கிடந்த தமிழ் நிலம் கடலால் கொள்ளப்பட்டு அழிந்துபோயிற்று. ஆயினும் அங்ஙனம் குமரிக்குத் தெற்கே உண்டான பெருங் கடலில் அங்கங்கே பல தீவுகள் எஞ்சி நின்றன. அத் தீவுகளிலும் தமிழே பேசப்பட்டு வந்தது. அது விஷயத்தை இன்று விசரிக்கலாம்.

இக்காலத்தில் தமிழ் நாடு பாரதியார் பாடுவதுபோல்

நீலத்திரைக் கடலோரத்திலே—நின்று

நித்தம் தவம் செய் குமரி எல்லை—வட

மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே

கிடக்கின்றது. ஆனாலும் தமிழர் பலர் தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே இலங்கை, மோரீஸ், பர்மா, பிளங்கு, சிங்கப்பூர், தென் ஆப்பிரிக்கா, கீழ் ஆப்பிரிக்கா, முதலிய பல தேசங்களுக்கும் போய் குடியேறி வசித்து வருவது யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஆனால் அவர்கள் அவ்விதம் வேறு நாடுகளுக்குப் போய் வசித்து வருவதால் அவ்வேற்று நாடுகளில் அங்குள்ள பாஷைகள் போய் தமிழ் மொழி மட்டுமே பயிலப்பட்டு வரக்காணோம். அநேகமாக நமது தமிழ்ச் சகோதர சகோதரிகளே தங்கள் தாய் மொழியைப் புறக்கணித்து அங்குள்ள வேற்று மொழிகளை—முக்கியமாக “ஆகார பாஷை” என்று கருதப்படும் ஆங்கில பாஷையைக் கற்கப் புகுந்து விடுகின்றனர்.

ஆனால் முன்னாலில், அதாவது சுமார் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னர் தமிழ் மக்கள்

“சிங்களம் புட்பகம் சாவகம்—ஆதிய

தீவு பலவினுஞ் சென்றேறி—அங்கு

தங்கள் புலிக்கொடி மீன்கொடியும் நின்று

சால்புறக் கண்டவ”ராவர்.

நமது தமிழ் மூதாதைகள் இப்பொழுது போல் வேறு நாடுகளுக்கு வயிற்றுப் பிழைப்புத் தேடிச் செல்லவில்லை. அவர்கள் அதற்காகப் போகவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஏனெனில் அக்காலத்தில் தமிழ் நாடு ஆகாரம்

முதலிய சகல சம்பத்துக்களிலும் தழைத்தோங்கி இருந்தது. தரித்திரம் என்பது தமிழ் நாட்டுக்குத் தெரியாது. ஏனெனில் அக்காலத்தில் தமிழ்நாடு

காவேரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருளைநதி—யென
மேவிய யாறு பலவோடத்—திரு
மேனி செழித் திருந்தது.

அதனால் அங்கே செல்வம்

எத்தனை யுண்டு புவி மீதே—அவை
யாவும் பெருகி இருந்தது.

இங்ஙனம் பாடுகின்றார் இக்காலத்துத் தமிழ்க் கவிஞர் பாரதியார். ஆனால் இது மிகைபடக் கூறல், தற்புகழ்ச்சி என்று சிலர் கருதக்கூடும்.

ஆனால் அவர் கூறுவது முற்றிலும் உண்மையே யாகும். தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய சோழ நாடு வறுமை அறியா நிலமா யிருந்தது என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள். ஒளவையார்

“சோழ வள நாடு சோறுடைத்து”

என்று புகழ்ந்துள்ளார். சோழ நாட்டின் செல்வச் சிறப்புக்குக் காரணம் காவிரி நதியின் பெருக்கே யாகும். அதனால் பாணர் என்னும் கவிஞர் காவிரியைப்பற்றி

மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பணிப்பக்
கான் மயங்கு கதமுறை யாலியொடு சிதறிக்
கரும்புசெல் கழனிய நாடு வளம் பொழிய
வளங்கெழு சிறப்பினுலகம் புரை இச்
செங் குணக் கொழுஞ் கலுழி மலர் நிறை காவிரி

என்று எழுதி யிருக்கின்றார். காவிரியின் வளத்தால் அந் நாட்டில் நெல் விளைவு அதிகம். அங்கே எங்கு பார்த்தாலும்

“முடந்தை நெல்லின் விளை வயல் பார்து” கிடக்கும். முடந்தை நெல் என்றால் என்ன? கதிரின் கனத்தாலே விளைந்து முடமான நெல் என்பது பொருள்.

நெல்லின் தாளும் பருமனாக இருக்குமாம், அதனால் அதை அரியும் பொழுது அறிவான்கள் தங்கள் வாய் மடியப் பெறுமாம்.

நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
வரிநர் கொய்வான் மடங்க

என்று குமட்டுர் கண்ணனார் கூறுவதைக் கவனிக்க.

நெல்லைப் போலவே கரும்பும் அதிகமாம். பழய நூல்களில் ஒன்றாகிய சீவக சிந்தாமணி

கரும்பலாற் காடொன் றில்லாக்

கழனி சூழ் பழன நாடும்

என்று செப்புகின்றது. அது போலவே சிலப்பதிகாரமும்

வயலும் சோலையு மல்லதி யாங்கணு

மயல்படக் கிடந்த நெறியாங்கில்லை

என்று கூறுகின்றது. அவ் வயல்களிலும் சோலைகளிலும் விளைந்த நற்பயன்களை எடுத்து ஓதவும் செய்கின்றது.

சோழ நாட்டைப் போலவே பாண்டிய நாடும் பல்வளம் செறிந்து பசிப் பிணி யின்றிப் பரமானந்தம் கண்டு வாழ்ந்து வந்தது. பாண்டி நாட்டின் பிரதானமான ஆறு வையை. அது இக்காலத்தில் ஜலமின்றி வறண்டு பயனின்றிப் பரந்து கிடக்கின்றது. ஆனால் பழைய காலத்தில் அது பல்வளம் தந்து வந்ததாம். இளங்கோவடிகள் சோழ நாட்டின் வளத்தைக் கூறியது போலவே தமது சிலப்பதிகாரத்தில் பாண்டி நாட்டின் வளத்தைப் பற்றியும் கூறியுள்ளார்.

உலகுபுரத் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்

புலவர் நாவீர் பொருந்திய பூங்கொடி

வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

என்று வையை நதியைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

இவ்வாறு தமிழ்நாடு எல்லா வளங்களும் நிறைந்துள்ளதாயின் பின் தமிழ் மக்கள் எதற்காகச் சிங்களம் (இலங்கை), புட்பகம், (போர்னியோ), சாவகம் (ஜாவா), முதலிய பல தெற்குக் கடல் தீவுகளுக்குச் சென்றனர்? அத்தீவுகளில் போய் அங்குள்ள நாகரிகமற்ற ஜாதியாரை வெல்வதற்காகவே.

அப்படியானால் இக்காலத்தில் ஆங்கிலேயர் இதர ஜாதியார் நாகரிக மற்றவர், அவர்களை வென்று நாகரிகம் புகட்டப் போகின்றோம் என்று கூறிக் காரியம் நடத்துகின்றனரே அது போலவா? ஆம், ஆனால் அதில் ஆங்கிலேயருக்கும் நமது ஆன்றோருக்கும் ஒரு முக்கியமான வித்தியாச முண்டு. ஆங்கிலேயர் மேற்கண்டவாறு கூறுவது உண்மையே, ஆனால் அவர்கள் அச் சாதியாரை வென்றபின் அவர்களுடைய நன்மையைக் கருதாமல் தங்கள் நன்மையை மட்டுமே கருதுவது வழக்கமாய் இருந்து வருகின்றது.

ஆனால் நமது முன்னோர் தாம் வென்ற வேற்று நாட்டாரைத் தங்களுக்கு வெறும் அடிமைகளாகச் செய்து கொள்ளாமல் அவர்களையும் தங்களைப்போல் நாகரிகம் உடையவர்களாகவும் தங்களோடு சரி சமானஸ்தர்களாகவும் செய்து வந்தனர். இதுபற்றியே மேலே வரைந்த பாரதியார்

“சால்புறக் கண்டவர்”

என்று கூறியிருக்கின்றார். இவ்வுண்மையைக் கவிச் சக்ரவர்த்தி ரவீந்திர நாத் டாகுர் முதலிய பல அறிஞர்களும் விளக்கி யிருக்கின்றனர்.

ஆகையால் தமிழர் பழைய காலத்தில் பல தீவுகளுக்கும் சென்று அங்குள்ள ஜாதியார்க்குக் கலைஞானம் படைத் தொழில் வாணிபம் முதலிய பல துறைகளிலும் உதவி செய்து வந்தனர். அங்ஙனம் உதவுவதில் முதன்மையாகத் தங்கள் தமிழ் மொழியை அத் தீவுகளில் பயிலுமாறு செய்து வந்தனர். அதனால் இப்பொழுதும் அங்கு பேசப்படும் பாஷையை உற்று நோக்கின் அது தமிழ் மொழியின் சிதைவே என்பது தெளிவாகும் என்று ஆசிரியர்கள் உறுதி கூறுகிறார்கள்.

அதுபோல் மேல் சமுத்திரக் கரையிலுள்ள கொச்சி, கண்ணனூர் முதலிய துறைமுகப்பட்டினங்களுக்கு நேர்முகமாக மேற்கே அராபிக் கடலிலுள்ள “லட்சத் தீவு”களில் பேசப்படும் பாஷையும் தமிழ் அல்லது திராவிட பாஷையைச் சேர்ந்ததே என்றும் தெரிகின்றது.

இந்தியாவிற்கு அருகிலுள்ள லட்சத் தீவுகள், சுமத்திரா, ஜாவா, போர்னியோ முதலிய தீவுகளில் போலவே தெற்குக் கடலில் வெகு தூரத்திலுள்ள “நியூ ஜீலண்டு,” “ஆஸ்திரேலியா” முதலிய பெரிய தீவுகளிலும் ஆதிகாலத்தில் தமிழ் மொழியே பயிலப்பட்டு வந்தது என்றும் ஆசிரியர்கள் பல ஆதாரங்கள் கூறி வற்புறுத்துகின்றனர். நியூஜீலண்டு தீவிலுள்ள சுதேச ஜாதியார் “மயோரியர்” ஆவர். அவர்களுடைய பாஷையை நன்கு ஆராயின் அது தமிழ் பாஷையையே ஒத்திருக்கின்றது என்று கூறப்படுகின்றது. அத்தீவுக்கும் குமரி முனைக்கும் இடையிலுள்ள தூரம் பழைய தமிழ்நூல்களில் கூறப்பட்ட வழாயிரம் மைல்களாகும் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுதலும் அவசியம்.

ஆஸ்திரேலியா தீவில் மேற்கு பாகத்திலும் தெற்குப் பாகத்திலும் உள்ள சுதேச ஜாதியார் பேசும் பாஷையில் “நான், நீ, அவன், நாம்” முதலியவற்றிற்குக் கூறப்படும் பதங்கள் அநேகமாகச் சென்னை ராஜதானியில் மீன் பிடிக்கும் ஜாதியார் உபயோகிக்கும் தமிழ் பதங்களையே ஒத்திருக்கின்றன என்றும், அதனால் தமிழ்மொழி பழைய நாட்களில் ஆஸ்திரேலியா வரை பரவி யிருந்ததாக நிச்சயிக்கலாம் என்றும் கால்டுவெல் பாதிரியார் கூறுகின்றார்.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து தமிழ் பாஷை ஆதியில் இந்தியாவில் இமாசலம் முதல் கன்னியா குமரி வரையும் பேசப்பட்டு வந்தது போலவே கடல் கோளுக்கு முன் குமரிக்குத் தெற்கே 7 ஆயிரம் மைல் தூரம் வரையும் அதன் பின்னர் தெற்குமா கடலில் காணப்படும் தீவுகள் அனைத்திலும் பேசப்பட்டு வந்தது என்று தெளிவாகின்றது.

அதுபோல் இந்தியாவுக்கு வடக்கே ஆசியா முழுவதிலும் அதற்கப்பால் உள்ள இதர கண்டங்களாகிய ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா வாகிய இடங்களிலும் ஆதியில் முதன் முதலிலே பேசப்பட்டு வந்த பாஷை தமிழே என்றும் தமிழ் அன்பர் கூறுவர். அவர் கூற்றுக்கு ஆதாரமாகவுள்ள சான்றுகளை அடுத்த வியாசத்தில் ஆராய்வேன். (தொடரும்)

கணவனின் கெட்ட நடத்தையைப்பற்றி யறியாத பெண்களில்லை. சிந்தனை சக்தியும் ஆற்றலும் (காதலனைச் சீர்படுத்தும் ஆற்றல்) இல்லாத அறிவிலிகள் அன்னவருடன் கோபித்துத் தமது வாணனை வீணாகக்கிக் கொள்கின்றனர். அறிவிற்பிறந்த நாரீமணிகள், தமது கணவரின் நோக்கமிறிந்து ஹிதமான வினாசெயலால், அவரை நல்வழிப்படுத்துகின்றனர்.

உனது சிவோகிதன் உன்னிடமுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும் போது, உன்னை வெறுப்பதாகச் சந்தேகிக்காதே. உன்னைச் சீர்திருத்த உன்னன்போடு உனது நண்பன் உன் குறைகளை மனதில் வைத்துக்கொள்ள முடியாமல், வெளியிடுவதாக நினைத்து, மேலும் பன்மடங்காக அவனை நேசி.

தேலீஸ் (Thales) பெருமானின் சீடரான அனாக்ஸிமான்டர் (Anaximander) தேலீஸ் கருதியதுபோல் பிரபஞ்சம் ஜல ரூபமான தல்லாவிட்டாலும் ரூபம் உள்ளது என்று நிச்சயித்தார். ஆனால் அந்த ரூபம் இத்தன்மைய தென்று சொல்ல முடியாது. அது உருவமற்ற விவரிக்கக்கூடாத பொருள். அது எங்கும் வியாபித்திருப்பது; அளவிடக்கூடாததும், நிரந்தரமானதும், சகலத்திற்கும் ஆதிகாரணமானதும், முடிவானதுமாக விளங்குகிறது. இவ்வுருவ மற்ற பொருளிலிருந்து அநேக வஸ்துக்கள் சலனமாறுபாட்டால் (Change) உண்டாகின்றன. உஷ்ணம் குளிர்ச்சி இவைகள் மாறி மாறி இருப்பதால் வஸ்துக்கள் பிரிவதும், சேருவதுமாக விருக்கின்றன.

ரூபம் இத்தன்மையதென்று தெரியாது என்று சொல்லுங்கால் ரூபத்தைக் குறித்து ‘தெரியாது’ என்ற விஷயமாவது தெரிந்திருக்கிறதென்று ஏற்படுகிறதல்லவா? ரூபத்தை அறிய இயலாதென்பதே ரூபத்தைப் பற்றிய ஒரு விஷயமாகிறது. ஆகையால் ரூபத்தை அறிய முடியுமென்றே தீர்மானிக்க வேண்டும் என்பது அனாக்ஸிமெனிஸ் (Anaximenes) என்பவரின் கருத்து. பிரபஞ்சத்தின் தன்மை ஜலமும்ல்ல, ரூபமற்ற பொருளும்ல்ல, காற்றே என்றும், காற்று எங்கும் வியாபித்திருக்கிறது; காற்று இல்லாமல் நாம் ஜீவிக்க முடியாது; உஷ்ணத்தினால் காற்று கனம் குறைந்து மெல்லியதாகிறது என்றும், குளிர்ச்சியினால் சேர்ந்து கடினமாகிறது என்றும், இதனாலேயே சலனமேற்படுகிறது என்றும், சலனத்தால் உலகம் காற்றிலிருந்தே உண்டாகி இருக்கிறது என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார்.

மேற்கூறியதிலிருந்து இரண்டு தத்துவங்கள் ஏற்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. ஒன்று அசலமான பொருள். மற்றொன்று சலனப் பொருள். இரண்டும் இயற்கையில் வாஸ்தவமாக இருப்பவை. இரண்டும் பொருத்தமானவைகளா? அசலமாக விருப்பது எப்படி சலனத் தன்மையை அடையமுடியும்? அல்லது அசையும் பொருள் எப்படி சாஸ்தவமாக விருக்கும்? இவ்வேதிர்ப் பொருள்களைக் குறித்தே பின்னால் வந்த தத்துவ சாஸ்திரிகள் யோசித்தார்கள். ஆகவே தத்துவ ஆராய்ச்சிக்காரர் இருதிறத்தாராகப் பிரிந்தார்கள். இரு ககியாரும் மேற்கூறிய தத்துவங்கள் இரண்டும் பொருந்தா. அசலமாவது சலனமாவது இரண்டில் ஒன்றுதான் நிஜமாக இருத்தல் வேண்டும் என்றார்கள். ஒரு திறத்தார் பிரபஞ்சம் அசலத் தன்மையே உடையது; என்றும் மாறுதது; மாறுதல் என்று நமக்குத் தோன்றுவது மாயை, வெறுந்தோற்றமே என்றும், இன்னொரு ககியார் மாறுதல்தான் உண்மை, உலகம் அசலமானதாயிருந்தால் அன்றே அழிந்து போயிருக்கும் என்றும் வாதித்தார்கள்.

பின் சொன்னவரில் முக்கியமானவர் ஹெரக்ளிடஸ் (Heraclitus) என்பவர். இவர் உலகம் ஒரு நிமிஷமேனும் அசைவற்றிருப்பதில்லை—மாறுதலே உலகத்தன்மை என்றார். ஓர் ஆற்றில் இரு முறை ஒரே மனிதன் இறங்க முடியாது. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் புதிய ஜலம் வடிந்து கொண்டிருக்கிறது. மனிதனும் அவ்வாறே. சென்ற நிமிஷத்திலிருந்து மனிதன் வேறு நான் வேறு. உலகம் ஜலரூபமுள்ளதல்ல, ரூபமற்றதல்ல, காற்றும்ல்ல, அக்னி ரூபமானது. அக்னியே சகல வஸ்துக்களையும் மாற்றிவிடுகிறது. இத்தத்துவத்தை ஆராயுங்கால் சரியல்லவென்றே தோன்றுகிறது. ஒரு சிவப்பு வண்ணமுள்ள பொருள் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே மாறிவிட்டால் உலகம் எப்படி நடைபெறும்? மனிதர் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே வேறு மனிதர்களாகிவிட்டால் அவர்கள் யோசனையில் ஒழுங்கும் தொடர்பும் ஏது? இதற்குச் சமாதானமாக ஹெரக்ளிடஸ் மாறுதல் இச்சாப் பிரகாரம் இல்லாமல் ஒரு சட்ட (Law)ப் பிரகாரம் உண்டாகிற தென்று சொல்லியிருக்கிறார். நமது தேயத்தில் சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பாடு என்று சொல்வதுபோலும் இந்த சட்டமென்பது. அது என்ன சட்டம்? மாறித்தீர வேண்டும் என்னும் அந்தியாவஸியமான சட்டம். சலனம் நினைத்தாற்போல் நடைபெறுவதில்லை. ஒவ்வொன்றிற்கும் காரணமிருக்கிறது. அக்னியானது நீராவி, ஜலம், பிருதிவி முதலியனவாக மாறி, மறுபடியும் ஜலம், நீராவி, அக்னியாக மாறிவிடுகிறது. இப்படி ஓயாமல் ஏற்படும் வேறுபாடுகளாலும், ஒழுங்காக நடைபெறும் தன்மையாலும் வஸ்துக்கள் நம் கண்களுக்கு அசைவற்றனவாகத் தோன்றுகின்றன.

உண்மை ஞானத்தைப்பற்றி ஹெரக்ளிடஸ் சொன்னதாவது :— உண்மை ஞானம் நிரந்தரமானது. நம் புலன்களுக்குத் தோன்றும் ஞானம் நம்பத் தக்கதல்ல. மனதினாலேயே மெய்ஞ்ஞானத்தை கிரகிக்கவேண்டுமென்பது.

இப்பொழுது, பிரபஞ்சம் ஓயாமல் மாறிக்கொண்டே இருந்தால் அதைப் பிரபஞ்சம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? பிரபஞ்சமே மாறி விட்டால் எதைப் பிரபஞ்சம் என்று சொல்வது? ராமன் போன மாதத்தில் ராமனை விருந்து இப்போது இலக்குமணனாக மாறி விட்டால் நாம் எப்படி அவனுடன் பழக முடியும்? மாறுவதற்கு வதேனும் ஒரு பொருள் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பொருளிருந்தால் அது மாறினாலும், தன் தன்மை முற்றிலும் ஒடுங்காததாக இருக்கவேண்டும். ஒரு குழந்தை மனிதனை பின்பு, அக்குழந்தையும் மனிதனும் ஒருவனை என்பதற்கு முகாந்தர மில்லாவிட்டால் உலகம் அல்லோலகல்லோலப் பட்டுவிடும். ஆகையால் பிரபஞ்சம் முழுமையும் மாறிவிட முடியாது. ஆனால் கொஞ்சம் மாறி கொஞ்சம் ஸ்வயத்தன்மையுடனிருப்பது முடியாத காரியம் என்று மேலே சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் மாறுதல் தான் மாயை, உண்மையானது, ஸ்தாவர ரூபமே என்று பார்மினிடஸ் (Parmenides) என்பவர் தீர்மானித்தார். உலகம் சாஸ்வதப் பொருள். ரூபமற்றதென்று சொல்வது பிசுரு. ரூபமுள்ளது தான். எங்கும் வியாபித்திருப்பது. ஓர் இடத்தில் குறைந்தும் ஓர் இடத்தில் அதிகமாகவும் இல்லாதது. அப்படி யிருக்குமாயின், காற்றற்ற விடத்தில் காற்று சத்தத்துடன் புகுவது போல், குறைந்த இடத்திற்குள் அதிகப் படியான பொருள் புகும். அதாவது சலனம் ஏற்படும். ஆனால்

சலனமிருக்க முடியாதென்று சித்தாந்த மேற்படுத்தி யிருக்கிறோம். ஆகையால் பிரபஞ்சத்தில் ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல் எங்கும் ஒரே மாதிரியாக வஸ்து நிறைந்திருக்கிறது. இப்படி இருக்கக்கூடிய வடிவம் உருண்டை வடிவமே. ஆதலால் பிரபஞ்சம் உருண்டை வடிவானது. சலனத் தோற்றம் மாயை யொழிய வேறல்ல.

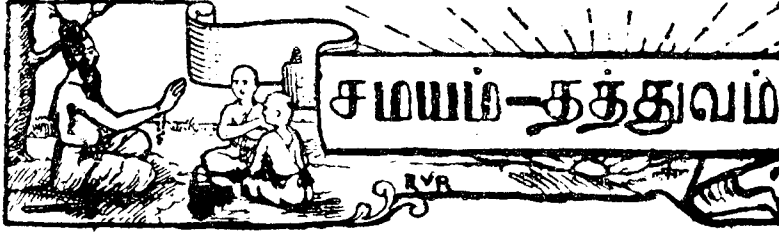
இத்தத்துவத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்த ஜீனோ (Zeno) என்பவர் ஓர் உதாரணத்தைக் கற்பித்திருக்கிறார். ஒரு மனிதன் எய்த அம்பு குறித்த இடத்தை அடையவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் தங்கிச் செல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு ஷணமும் ஒவ்வொரு இடத்தில் நிற்கிறது. நிற்கும் நிலைமையைச் சேர்த்துக் கருதுவோமானால் சலனமில்லை என்று தோன்றுகிறது. அதாவது எய்த அம்பு பறப்பதில்லை என்பது.

இம்மாதிரித் தத்துவத்தினால் உண்மை ஞானம் உண்டாகா தென்பது நிச்சயம். ஸ்தாவரம் ஜங்கம் இரண்டும் பொருத்தமற்றவை யென்றால் இரண்டும் அமைந்த பிரபஞ்சத்தை எப்படி அறிய முடியும்? தத்துவ ஆராய்ச்சியினால் இரண்டுக்கும் பொருத்தங் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமே யொழிய, இரண்டில் ஒன்றை மறுப்பது தவறல்லவா?

பின்வந்த தத்துவஞானிகள் இதையே அறிந்து ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். எம்பிடோக்ளீஸ் (Empedocles) என்பவர் பார்மினிடஸ் சொன்னது உண்மை. பிரபஞ்சம் அசைவற்ற உண்மைப் பொருளே. ஆனால் மாறுதல் “தோற்றம்” என்று எவ்வாறு சொல்ல முடியும்? மாயாரூபம் என்று ஒன்றிருக்குமானால் அதாவது வாஸ்தவமாகவே இருக்கவேண்டும். ஆகையால் ஹெரக்ளிடஸ் சொன்னதும் உண்மை. பார்மினிடஸ் ஏன் மாறுதலை மாயையாகக் கொண்டார் எனில் அவர் கீனைத்த பிரபஞ்சம் ஒன்றே யாகவும், பிரிவுகள் இல்லாததாகவும் இருக்கிறது. உலகம் ஒன்றல்லாமல் பலவாக எடுத்துக் கொண்டால் இவ்வனுக்கள் ஸ்தாவரரூபத்தை யுடைத்தானவையா யிருப்பதோடு அவைகள் ஒன்றோடொன்று சேருவதற்கும் பிரிவதற்கும் சாதகமாக இருக்கும் என்றார். ஆகவே, எம்பிடோக்ளீஸ் பிரபஞ்சம் ஒன்றல்ல, பல அணுக்களாலாயது. இவ்வனுக்களெல்லாம் ஒரே தன்மையாக இராமல் வேறு வேறாக இருக்கின்றன. முக்கியமாக 4-பிரிவுகள் உள்ளன. அவை அக்னி அணுக்கள், ஜல அணுக்கள், காற்றணுக்கள், பிருதிவி அணுக்கள் ஆவன. இவை மாறிமாறிக் கலப்பதாலும் பிரிவதாலும் வெவ்வேறு வஸ்துக்கள் உண்டாகின்றன. இவைகள் சேர்ந்து பிரிவதற்குக் காரணம் அன்பும் வெறுப்பும் (Love and Hate). அன்பினால் அணுக்கள் நெருங்குகின்றன. வெறுப்பினால் பிரிகின்றன. (தொடரும்.)

சுருக்கம்—உண்மையான சுருக்கம் விலக்கு வாங்கக்கூடியதன்று. பூமியி விருந்து இயற்கையில் தெளிவான ஜலம் ஊறிப் பிரவாகிப்பதுபோல் நம்முள் ளத்தினின்று நட்பு என்னும் ஊற்று ஊறிப் பிரவாகிக்கவேண்டும். அவ்வாறு பிரவாகிக்கும் ஊற்று எப்போதும் அடைபடாது.

தாழ்வு வந்தகாலத்து மனமுடைந்து தைரியங் குன்றி மனங் கலங்காதே. வாழ்வு வந்துற்றபோது முன்பு அனுபவித்த கஷ்டத்தை மறந்து ஆனந்த மடையாதே. சுததுக்கங்கள் மாறி மாறி வருமென்பதை யுணர்ந்து இரண்டையும் சமமாக நினைத்து வாழ்வதே நலம்.

வேதாந்த சூடாமணி வசனம்

(பண்டிதர். பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

|| சுவரன் முக்கிய குணங்கள்:—“எலாமறிதல் முதலனவாம்”
எல்லா மறிதல் (சர்வஞ்ஞத்துவம்) முதலியன வென்றதனால்,
சர்வேசரத்துவம், சர்வந்யந்திருத்துவம், சர்வாத்மீயாயித்துவம், சர்வ
கர்த்தருத்துவம், சர்வ சக்தித்துவம் என்பவற்றையுங் கொள்க.

சுவரன் பிரபுத்துவ வல்லமை:—“கத்துருத்துவமோ டகத்துருத்து
வம்பி னன்னிதா கத்துருத்துவமே யத்தன் மெய்ப்பிரபுத்துவ வலி.”

கர்த்தருத்துவம்—அகர்த்தருத்துவம்—அன்னிதா கர்த்தருத்துவம்—
என்னும் மூன்றும்.

சுவரன் ஐந்தொழில்:—“ஆக்க லளித்தல்போக் குதனிய மனந்தா,
னெய்த்திட லகற்று மறுப்பிரவேச மென்பன வீசுணர் தொழிலே”

ஆக்கல் (சிருஷ்டி), அளித்தல் (திதி); போக்குதல் (சங்கரம்), நியமனம்
(திரோபவம்), அனுக்கிரகம் என்பனவாம். (விகாரமின்றிய பிரஹ்மவடிவ சுவ
ரன் பலவகைப்பட்ட தொழில்களைச் செய்தல் எவ்வாறு? என்னும் ஐயத்
தைத் திருஷ்டாந்தத்தின் மூலமாக அத்தொழில்களை சுவரன் எவ்வாறு
இயற்றுகின்ற ரென்பதை விளக்குகின்றார்.)

“பூங்கதிரிச்சை யின்றியே வாரி

பொழிமழைக் கதிரிநற்பொழியா

வாங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியந் நிழலை

யலர்முகிலான் மறைத்தளித்துத்

தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர்

தொலைத்ததைத் தன்னொடாக்குதல் போல்”

“போற்றிற்றை மாயாசத்தியோ டொன்றிப் பொலிந்ததிற் பிரதான மதனூற்
சாற்றரு நிமித்தகாரண னாகித் தகுஞ்சடப் பிரதான மதனூ
லாற்றாபாதான காரண னென்னின் ருக்கிய புச்சியாதிகளிற்
ரேற்றுபு சீவருபமாய் சொற்ற போத்துருவென நின்றே”

“நியமசத் தியினூற் போகபோத் துருவை நியமஞ்செய் துருத்திர வருனால்
மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து வந்தருளாரிய வருவா
லயர்வுறு சீவன் றன்னையே தன்னோ டயிக்க
மாக்குவனென வறிக”

வேதாந்த சூடாமணி வசனம்

289

(1) சிருஷ்டி:—சூரியன் நிர்விகாரியாய் இன்ன காரியத்தைச் செய்ய
வேண்டுமென்னு மிச்சையின்றியவனு யிருப்பினும் தனது மழைக்கிரணத்தால்
மழையைப் பொழிவித்து அந்த நீரில்தானே பிரதிபிம்பிக்கிறான்.

அதுபோல,

சுவரன் நிர்விகாரியாயிருப்பினும் மாயாசத்தியுடன் கூடி சித்துப் பிர
தானத்தினால் நிமித்த காரணனாயும் ஐடப்பிரதானத்தால் உபாதான காரண
னாயுமிருந்து புத்தியாதிகளைச் சிருஷ்டித்து அவற்றில்தானே ஜீவருபமாய்த்
தோற்றுகிறான்.

(2) திரோபவம்:—சூரியன் தனது மழைக்கிராற் பொழிவித்த நீரில்
தோன்றிய பிரதி பிம்பத்தை மேகத்தால் மறைக்கிறான்.

அதுபோல,

சுவரன் தனது பிரதிபிம்பமாகிய ஜீவனை ஆவரணத்தால் மறைத்து, வினை
யினால் போக்துருவாக (போகத்தை யனுபவிப்பவனாக) விருக்கிறான்.

(3) தீதி:—சூரியன் அப் பிரதி பிம்பத்தைப் பனிக்கிரணத்தால் காட்
கிறான்.

அதுபோல,

சுவரன் தனது நியமசத்தியினால் போக்துருவைக் காக்கிறான்.

(4) சங்கரம்:—சூரியன் உஷ்ணகிரணத்தால் அந்த நீரை யழிக்
கிறான்.

அதுபோல,

சுவரன் உருத்திர வருவங்கொண்டு மாயாமய காரியங்களாகவுள்ள புத்தி
முதலியவற்றை யழிக்கிறான்.

(5) அனுக்கிரகம்:—சூரியன் நீரிற் காணப்பட்ட தனது பிரதிபிம்பத்தை
அந்த நீரை யழித்தல் வாயிலாகத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறான்.

அதுபோல,

சுவரன் ஆசாரிய வடிவமாக வந்து துன்ப மடைந்துகொண் டிருக்கும்
ஜீவனை ஞானோபதேசஞ் செய்தல் வாயிலாகத் தன்னோடு ஐக்கியமாக்கிக்
கொள்ளுகிறான். என்று இவ்வாறு சுவரனது ஐந்தொழிலையு மறிக.
(காரணம் முதற்காரணம் நிமித்தகாரணம் என இருவகைப்படும். முதற்
காரண மெனினும் உபாதானகாரண மெனினு மொக்கும். காரணமின்றிக்
காரியமில்லை. ஆகவின் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் இவ்விரண்டு காரணங்
களு மவசியம். “எது காரியத்தின் சொருபத்தில் பிரவேசிக்கின்றதோ,
எதனை விட்டுக் காரியம் சித்திக்கிறதில்லையோ அது சமவாயி (முதற்)
காரணம். எது சொருபத்திற் பிரவேசிக்கிற தில்லையோ ஆனால் காரியத்திற்கு
வேறாகவிருந்து காரியத்தைச் செய்கிறதோ எதன் நாசத்தினால் காரியம் நாச
மடைகிற தில்லையோ அது நிமித்தகாரண மென்பதும்” என்று இவ்விரண்டு
காரணங்களி னிலக்கணத்தைத் தர்க்க பரிபாஷை கூறுகின்றது. உதாரணமாக,

குடத்தை யெடுத்துக்கொள்வோம், அது ஓர் காரியப்பொருள்.

(1) அதற்கு மண் முதற்காரணம். எப்படியெனில்: மண் காரியமாகிய கடத்

தின் வடிவத்தில் பிரவேசித்திருக்கின்றது. மண்ணைவிட்டுக் கடம் சித்திக் கின்ற தில்லை. ஆகவின் மண் முதற் காரணமாம். (2) குலாலன் நிமித்த காரணம். எப்படி யெனில்: அது குடத்திற் பிரவேசிக்கிறதில்லை. ஆனால் குடத்திற்கு வேறுகவிருந்து அதனைச் செய்கின்றது, குலாலன் நாசத்தினால் கடமாகிய காரியம் நாசமடைகிறதில்லை. ஆகவின் குலாலன் நிமித்த காரணமாம்.

ஆகவே, இவ்விலக்கணத்தின்படி ஈசுவரன் உலகத்திற்குக் காரணனா யிருக்கிறான். அதிலும் தானொருவனே இரண்டு காரணங்களாகவு மிருக்கின்றான். எப்படி யெனில்:—சிலந்திப்பூச்சியானது தன்னால் பின்னப்படும் வலைக்குத் தன் சரீரமாகிய ஜடப்பிரதானத்தால் முதற்காரணமாகவும் அச் சரீரத்தினுள்ளிருக்கும் சேதனத்தின் பிரதானத்தால் நிமித்த காரணமாகவு மிருத்தல்போலா மென்க. ஆகவே, ஈசுவரன் உலகத்திற்கு அபின்ன (வேறு படாத) நிமித்த உபாதானகாரண னாவான்.

“அநாதி சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் அநாதி கற்பிதமாகிய பிரகிருதி யுண்டு. அந்தப் பிரகிருதிக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அநாதி கற்பித தாதாத்மிய (கற்பித பேதத்தோடு வாஸ்தவ அபேதமாகிய) சம்பந்தமுண்டு. அந்தப் பிரகிருதி (1) மாயை (2) அவித்தை (3) தமப் பிரதானப் பிரகிருதி எனப் பிரிமை யடைகின்றது. அவற்றுள்,

(1) சுத்த சத்துவ குணத்தோடு கூடியது மாயை.

(2) மலின சத்துவகுணத்தோடு கூடியது அவித்தை.

(3) தமோகுணத்தின் முக்கியத் தன்மையோடு கூடியது தமப் பிர தானப் பிரகிருதி.

(1) மாயையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டான (பிரஹ்ம)த்துடனும் மாயையுடனும் கூடி ஜகத்கார்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞ ஈசுவர னெனப்படும்.

(2) அவித்தையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டானத்து (கூடஸ்தரு)டனும் அவித்தையுடனும் கூடிப் டோக்தாவாகிய அற்பஞ்ஞ ஜீவ னெனப்படும்” என்று ஸ்ரீ விசார சந்திரோதயமும்,

“பிரஹ்மமே பிரகிருதி என்னும் பெயருடைய தனது சக்தியினை ஆசிர யித்து அதாவது இடமாகக்கொண்டு உலகங்களைச் சிருஷ்டித்துப், பிர வேசித்து அந்தரியாமித் தன்மையாகப் பிரஹ்மா முதலியோரின் புத்திற் திரியங்களை நியமிப்பதால் ஈசுவரனும். “ஈசுவரனே பிரஹ்மா விஷ்ணு ஈசான இந்திராதியரின் நாமரூப வாயிலாகத் தூலன் யான் என்னும் அத்தியாச வசத் தால் ஜீவனாகின்றான். அத்தன்மைய இவன் ஒருவனாயினும் தேகாரம்பக பேத வசத்தால் வெகு ஜீவனாவன். (சுக்கில யஜுர் வேதத்திலுள்ள நிராலம் போபநிஷத்)” என்று அதன் குறிப்பும்,

ஈசுவரனே ஜகத்தின் உற்பத்தி பாலனம் சம்ஹாரம் என்பவற்றைச் செய்கிறாண்டு சகல சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—சேதனம்சம் ஆகாசம்போல் அசங்கமா யிருக்கிறது. ஆபாசம்சம் ஜகத்தின் உற்பத்தி முதலியவற்றைச் செய்கிறது. அதனிடத்திற்குள் சர்வஞ்ஞத்துவ மிருக்கிறது. பக்தர்களின் பேரில் அனுக்

கிரகம் செய்வதும் மற்ற ஐசுவரியங்களும் கேவலம் ஆபாசத்தினிடத்தி லிருக் கின்றன. சேதனம்சம் ஏகாச (ஒரோவித)மாம். அதனிடத்தில் ஸத்தாஸ் பூர்த்தியைக் கொடுத்தலன்றி வேறு ஐசுவரியம் பொருந்தாது” என்று ஸ்ரீ விசாரசாகாரமும் கூறுவன ஈண்டறியத் தக்கனவாம்.)

(இனி, ஜீவனும் ஈசுவரனும் ஒன்றாயின் அவ்விருவர்க்கும் பேதமே இல்லையோ என்னும் சங்கைக்கு உத்தரங் கூறுகின்றார்.)

“உயர்வுறு சமட்டி வியட்டி யென்பனவா லுயிரிறை கட்டுறும் பேதம்”

சமஷ்டி வியஷ்டிகளால் ஜீவேசுவர்களுக்குப் பேதமுண்டாகிறது. (சமஷ்டி வியஷ்டி பேத விளக்கம்.)

(1) சமஷ்டி:—“மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போல் மிகுமுயி ரொழுநா னெனுமோர்—தரு மபிமான மிறைசமட்டியதாம்” பல விருட்சங் களின் கூட்டத்தை தோப்பு அல்லது வனம் என்று கூறுவது சமஷ்டியாம். அதுபோல், ஈசுவரன் எல்லா உயிர்களையும் நான் என்று அபிமானித் திருப்ப தால் அவர் வடிவம் சமஷ்டி வடிவமாம்.

(2) வியஷ்டி:—“தனித்தனி மரப்பெயர் கொளல்போல்—பகுமுட ருறும் வேறு வேறுகப்படுமபிமான மோர் துரைப்பிற்—ரொகுமுயிர் வியட்டி யுருவ மென்குவர்”

பொது றோக்கால் வனமெனப் படுவதிலுள்ள மரங்களைத் தனித்தனி யாகப் பார்க்கு மிடத்து இது இன்ன விருட்சம் இது இன்ன விருட்சம் எனக் காண்பது வியஷ்டியாம். அதுபோல, ஜீவன் தனியாக ஒரு சரீரத்தை நான் என்று அபிமானித் திருப்பதால் ஜீவன் வியஷ்டி வடிவினனாவான்.

“சீரிய ஈசுனார்க்கும் சீவர்க்கு முபாதி யொன்றேல்

ஆரிய குருவே பேத மறிவதெப்படியென் றக்கால்

காரிய வுபாதி சீவன் காரண வுபாதி யீசன்

வீரிய மிகுசமட்டி வியட்டியாற் பேதமாமே”

“மரங்கள்போல் வியட்டி பேதம் வனமெனல் சமட்டிபேதம்

சாங்கடா வரங்கள் பேதம் தனியுடல் வியட்டி யென்பார்

பாம்பிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பது சமட்டி யென்பார்

இரங்கிய பல சீவர்க்கு மீசற்கும் பேதமீதே”

எனக் கைவல்லிய நவநீதங் கூறுவதுங் சாண்க.)

(இனி, துவம்பத விலக்கியார்த்த முறைக்கப்படுகின்றது.)

கூடஸ்தன் பரியாயப் பெயர்கள்:—

“சேவனென் றிடுமுவகை யதிட்டான சேதன னந்தரியாமி

யாவலி லறுசந் தாத்துரு சுயஞ்சத் தார்த்தனோ டவச்சின சீவன்

தாவரும் பார மார்த்திகன் றுரியன் சான்நின்ன பிரத்தி காண்மாவா

லேவமில் தொம்ப தத்திலக்கியார்த்த னென்பகூ டத்த னுமங்கன்”

விசுவன் தைசதன் பிராஞ்ஞன் என்னும் மூவகைப்பட்ட சீவர்களுக்கும் பொருந்திய அதிஷ்டான சைதன்னியன்—அந்தரியாமி—அனுசந்தாத்துரு—சுயஞ்சத்தார்த்தன்—அவச்சின்ன சீவன்—பாரமார்த்திகன்—துரியன்—சாட்சிகன்—பிரத்தியகாத்மா—துவம்பத லட்சியார்த்தன் என்பவை கூடஸ்தனது நாமங்களாம்.

பிரஹ்ம பரியாயப் பெயர்கள்:—

“ஈசனென்றிடுமூ வகையதிட் டானனியம்பரு மொருபரப் பிரமம் பாசமில் பரதத்துவம் பரமான்மாப் படியிலா விசுத்தசுத்தன்றிப் பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற் பெறுபரியாய நாமங்கள் தேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர் திருந்துநூ நெறிதரும் புலவர்”

விராட் புருஷன் இரணியகருப்பன் அந்தரியாமி என்னும் மூவகைப் பட்ட ஈசுவர்களுக்கும் பொருந்திய அதிஷ்டான சைதன்னியன்—பரப்பிரஹ்மம்—பரதத்துவம்—பரமாத்மா—விசுத்த சித்து—தத்பத லட்சியார்த்தன்—என்பவை பிரஹ்மத்தினது பரியாய நாமங்களாம்.

திருக்கு (அறிவு) விவேகம்:—

“வடிவொரு பெயரால் குடமுதலாக மண்பல வகைப்படு மதுபோல் சுடுபுகம் பொன்னே செய்கையாற் பலவாம் சுடரிழை யுருவு கொள்வது படியறு சித்தே முன்சொல் சீவாதி பலவுமா மெனமுதலாக [போல் விடலறு மறிஞர் தூல்பல திருக்கு விவேகமென் றியம்புறு மன்றே”

மண்ணென்றே உருவம் பெயர் இவற்றின் பேசுத்தால் குடம் சுட்டி எனப் பலவாக விருப்பது போலவும், பொன்னென்றே தொழில் வேறு பாட்டால் கடகம் கண்டி எனப் பலவாக விருப்பது போலவும், சித்தொன்றே முன் கூறப்பட்ட சீவன் முதலாகிய அனைத்துமா யிருக்கின்றது என்று அறிவதையே வேதாந்த நூல்கள் எல்லாம் திருக்கு விவேகம் என்றியம்பும்.

உலகத்திலுள்ள மானுடர்கள் அனைவரும் இன்பம் துகர்வதற்கு அரும் பெரும் பாடு படுகிறார்கள். சிலர் சிற்றின்பமே பெரிதென நினைக்கின்றனர். மற்றும் சிலர் பேரின்பமே பெரிதெனக் கொள்கின்றனர். முடிவாக யிருவர் நோக்கமும் இன்பமடைவதே.

சிற்றின்பம் அத்துக்குட்பட்டது. அது சிறிதளவே நீடித்திருக்கக்கூடியது. வாணன் முழுதும் அதை அனுபவிக்க வியலாது. இன்பமும் துன்பமாக மாறும். தெவிட்டிப் போகக்கூடியது.

பேரின்பமோ வெனில், ஓர் கரைகடந்த ஆறு. தெவிட்டாதது. அனுபவிக்க அனுபவிக்க மென்மேலும் இன்பத்தை வளர்க்கக்கூடியது. நம்மையும் கடவுளையும் ஒன்றுபடுத்துவது. இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது.

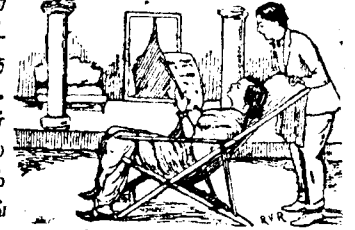
மனிதன் ஒரு புஷ்பத்திற் கொப்பாவன். புஷ்பத்தின் வனப்பையும் மணத்தையும் கண்டு தேனிக்கக் களிகூர்ந்து, புஷ்பத்திலுள்ள தேனை யருந்திச் சுகிக்க வோடோடியும் வருவதுபோல், மூக வசிகாரமும், மாசற்ற குணமும், மரியாதையும், மனமிளஞர் தன்மையு மொருங்கே பொருந்திய மனித சிரேஷ்டனை யாவரும் நேசித்து நலமுறுகின்றனர்.

வெளி அழகு

(கோமங்கலம்புதூர் ஜூர். எஸ். மயில்சாமி)

மாலை ஐந்தரை மணி. மலய மாருதம் உலவி இன்பவெறி ஊட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. நித்தியானந்தம் தாய்—வசிகரமான அவர் வீட்டு முன்றிலில் பூஞ்செடிகள்—குரோட்டன்களுக்கு நடுவில் போட்டிருந்த ஒரு சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து அன்றைய சமாசாரப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தாள் ஜானகி. அவளுக்கு வயது 16 இருக்கும். நல்ல அழகிய வடிவம். ஊதா பட்டுப் புடவையைப் பார்விக்காரர் தோரணையில் கட்டியிருக்கிறாள். கழுத்தில் சிறிய தங்கச் சங்கிலி, காதுகளில் சுடர் விடும் வைரத்தோடுகள். காலில் சிலிப்பர்கள். இவ்வளவே—அவளைக் காணும்போதே நவீன நாகரிக மோகத்தில் மூழ்கிய ஒரு நாரீமணி என்பது நன்கு விளங்கும்.

நித்தியானந்தம் வரவும் ஜானகி எழுந்து ஹலோ! என்று கைகுலுக்கினாள். எதிரில் இருந்த நாற்காலியில் புன் முறுவலோடு உட்கார்ந்தான் நித்தியானந்தம். அப்பொழுது, மகிழ்ச்சியோடு ஜானகி நித்தியானந்தத்தின் ஷோக்கை நோக்கிப் புன்முறுவல் பூத்து “இன்று ஏது இவ்வளவு தாமதம்?” என்றாள். அதற்கு நித்தியானந்தம் “ஒரு நண்பனால் தாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால் அவசர அவசரமாக வர நேர்ந்தது. ஜானகி! இனி உன்னைவிட்டு வாழ்க்கையை நடத்துவதென்றால் அதிக கஷ்டமாயிருக்கிறது—என்னை முடியாது. நான் உன்னை எவ்வளவு காதலிக்கிறேன் என்பது நீ அறிந்ததே! இனி ஒரு நிமிஷங்கூடத் தாமதிக்காமல் நீ என் உயிர்க்காதலி ஆகிவிட வேண்டும்” எனச் சொன்னான்.

ஜானகி:—(கோபச் சிரிப்போடு) ஓகோ உம்மேல் நான்தான் காதல் கொள்ளவில்லையோ? உம்மைவிட ஆயிரமடங்கு. ஆனால் உம்முடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாயிருக்கிறது. அதற்கு நான் என்ன செய்வேன்?

நி:—ஜானகி! நீ அப்படிச் சொல்லாதே; உன் கோபத்தை யெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். உன் அழகு என்னை அடிமையாக்கிவிட்டது. என்னை உலகம் என்ன சொன்னாலும் சரி. அதைப்பற்றி வகியியில்லை. இனி நீ என்னை விவாகஞ் செய்து கொள்ளாவிட்டால் நான் பிராணியையே விட்டுவிடுவேன். இது நிச்சயம்.

ஜா:—(சிரித்துக்கொண்டு) ஆனந்தம்! வேண்டாம். முன்னமேயே உம்மை என் ஆசை இன்னுயிர்க் காதலனைக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது சும்மா உமக்குள்ள தடைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேனே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. ஒரு விஷயம் மாத்திரம் நீர் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

நி:—என்ன? சொல்லிவிடு. உனக்காக எதையும் செய்யத் தயார்—வெட்கப்படாமற் சொல்.

ஜானகி:—நீர் எவ்வாறு என் செளந்தரியத்தில் சுடுபட்டமிழ்ந்தீரோ அப்படியேதான் நானும். ஆனதால் நாமிருவரும் மணந்து கொள்ளத் தடையில்லை. ஆனால் என்னைச் சாதாரணமாகப் பாவித்தால் ஒத்துக்கொள்பவல்ல. நான் விசிப்பதற்கு பங்களை வாங்கவேண்டும். உலாவச் செல்ல மோட்டார் வேண்டும். எந்தெந்த தினுசான உடுப்புகள் சேலைகள் விரும்புகிறேனோ அவைகளை யெல்லாம் வாங்கித் தரவேண்டும். வீடு நிறைய வேலைக்காரர்கள் இருக்கவேண்டும். சமையல்—வீட்டு வேலைகள் நான் செய்வேன் என்பது வெட்டிப் பேச்சு. அதற்குங்கூட ஆட்கள் வேண்டும். என் சுயேச்சையில் குறுக்கிடக்கூடாது. இதற்கெல்லாம் சம்மதமானால் நான் உம் உயிர்க்காதலி தான்.

நி:—ஜானகி! நீ எப்படி விரும்புகிறாயோ அப்படியே செய்வேன். உன் அழகுக்கு என் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

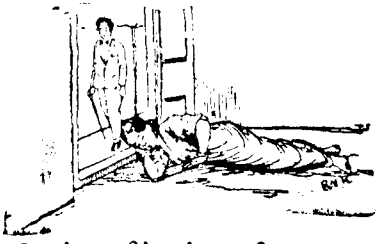
ஜானகி:—அப்படியா! ஆனால் அடுத்தவாரம் சரியாய் இந்த நேரத்தில் மதராஸ் போய் மணம் முடித்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது வீட்டுக்குப் புறப்படுங்கள். வேணுமானால் நாளைக்கு வரலாம்.

“சரி, போய்வருகிறேன்” என்று அவள் கையைப் பிடித்து ஓர் முத்தம் கொடுத்துவிட்டு, சந்தோஷப்பிரதிமான இருதயத்துடன் மலர்ந்த முகத்தோடு வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான் நித்தியானந்தம்.

2

இரவு மணி பத்து. கமலம் கூடத்தின் வாயிற்படி யோரம் தன் முன்னுணையை விரித்துப் படுத்துக்கொண்டு கணவன் வரவுக் கெதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அச்சமயம் நித்தியானந்தம் வந்தான். கணவனைப் பார்த்தவுடன் கமலம் எழுந்து நின்றாள். அவள் நிறம் மனோகரமான சாமனவரணம். அதிகமாய்ப் பருக்காத வளமான சரீர புஷ்டியை யுடையவள், சுந்தரமான முகாவிர்தம். பார்த்து மலர்ந்து விளங்கும் எழிற்கண்கள் அவளுடைய ரூபசம்பத்தை நன்றாய் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நெற்றியில் நேர்த்தியான குங்குமப் பொட்டு. அழகு ஒழுகும் உகித நடை. இவள் அணிந்துள்ள ரவிக்கை உண்மையான ஓர் இந்தியச் சுந்தரியைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. அப்பொழுது தவினப் பார்த்து,

நி:—சாப்பிட்டாயிற்று? இல்லையா?

க:—தாங்கள் வராமல் நான் எப்படிச் சாப்பிடுவேன்?

நி:—எனக்காக யார் உன்னைக் காத்துக்கொண்டிருக்கச் சொன்னார்கள்?

க:—அப்படியிருப்பதே உண்மைச் சதியின் தருமம்.

நி:—ஒகோ தருமதேவதை ஆகப் பார்க்கிறாயாக்கும்! ஆம் உன்னபடி நீயும் ஒரு பழங்கருப்பாய்தானே.

க:—நிஜமே. நான் கருப்பிதான். ஒருகால் அழகில் என்னைப் பிடிக்காதிருக்கலாம். ஆனால் தாம்பத்திய தருமம் நிர்வகிப்பதற்கு உருவ அழகு பிரதானமல்லவே. எவராயினும் மனம் குணம் இவற்றைக் கண்டு காதலிக்கவேண்டுமே தவிர நிறத்தையும் அழகையுங் கண்டு மோசம் போகக்கூடாது.

நி:—அதேது? யாரும் கண்ணுக்கினியவர்களைக் கண்டு ஆசைப்படுகிறார்களேயொழிய உள்ளிருக்கும் குணத்தை விரும்புகிறவர்கள் யார்?

க:—அவ்விதமாயின் கண்டிப்பாய் மோசம் போவது நிச்சயம். விட்டிற் பூச்சிகள் விளக்கைப் பழம் என நினைத்து விரும்பி வீழ்ந்து வீணே மாய்கின்றன.

நி:—போதும் நிறுத்து உன் திண்ணை வேதாந்தத்தை! நாளை விடிந்ததும் நீ உன் பிறந்த வீட்டுக்குப் போ. நான் ஒரு அவசர காரியமாய் மெட்ராஸ் போகவேணும்.

க:—தாங்கள் சொல்வது அதிக ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. கூப்பிடாமல் பிறந்த வீட்டுக்குப் போவதெப்படி? தங்களை விட்டுவிட்டு நான் போதல் கூடுமா? இச்சமயம் என் மனது ஏதோ ஆபத்து வரக்கூடும் என்று சந்தேகிக்கிறது. கொஞ்சம் தயவு காட்டுங்கள். நான் தரும பத்தினி. தங்களுக்கு கழகு அவசியமானால் என் இருதயத்தில் இருக்கிறது. வெறும் கட்டழகுக்கு மோசமேதான் பிரதி பலன்.

நி:—அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். முந்திச் சாப்பிடவேண்டும். வா உள்ளே. நாளைக்கு எப்படியோ பிரயாணம் தவறாது.

உடனே இரவரும் உள்ளே போகிறார்கள்.

3

இடையே சில வருஷங்கள் கழிந்துவிட்டன.

தாய்! எனக்கூப்பிட்டாள் ஜானகி. உடனே தாய் வந்து எதிரே நின்றாள். தாய் கருத்த சரீரச் சாயல் உள்ளவள். அவளுடைய கரிய சரீரம் ஒருவித விகாரமாய் இருந்தபோதிலும் கண்கள் அந்தம் உள்ளவைகளாய் விளங்கின. கட்டிக்கொள்ளச் சரியான சேலைகள் இல்லாமல் போனாலும் அவளின் மஞ்சொக்கும் கரிய நீண்ட கூந்தலை ஒரு தடவை முடியவிழ்த்துவிடின் முதுகை யெல்லாம் மூடி உலகத்தை யெல்லாம் நீலமயமாக்கி விடும்.

“ஏதுக்கம்மா கூப்பிட்டீர்கள்” என்றாள் தாய்.

ஜா:—ஐயா; இன்னும் வரவில்லையா?

தா:—இல்லையம்மா.

ஜா:—சரி, போய் டாக்டர்வர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு வா.

தா:—பின்னும் ஐயரம் ஏதாவது வந்துவிட்டதோ அம்மா?

ஜா:—ஐயையோ, இல்லையடி; ஆயாசமாய் இருக்கிறது. அதெல்லாம் உனக்கெதற்கு? போய் ஒரு செக்கண்டில் டாக்டரைக் கூட்டிக்கொண்டு வா.

“கோப்பப்பாடிகள் அம்மா, இதோ போகிறேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டே தாய் புறப்பட்டுப் போனாள்.

நித்தியானந்தம் தன் தரும பத்தினியாகிய உத்தமி கமலத்தைச் சிறிதும் இரக்கமின்றித் தாய் வீட்டுக் கனுப்பிவிட்டு, ஜானகியோடு வெளிப்பட்டு வந்து சென்னை சேர்ந்தான். அவனுடைய பெற்றோர் அதற்குள்ளே காலமானார்கள். அதனால் பின்னும் அதிக சுயேச்சை யுடையவனாய்த் தனக்கிருந்த ஸ்திர, சா சொத்துக்கள் யாவற்றையும் விற்று வந்து சென்னை யில் ஜானகிக்கு ஒரு பங்களா வாங்கினான். பின் அவன் விருப்பத்திற்கிணங்க ஒரு காரும்—ஒரு குதிரை வண்டியுங்கூட வாங்க நேர்ந்தது. வேலை யாட்கள் பலர். சமையலுக்குத் தனி ஆள். முற்றும் ஒரு ஜமீன் தோரணை யில் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஜானகி செய்யும் செலவுக்குக் கணக்கு வழக்கு இல்லை. பிரதிதினமும் நண்பர்களுக்கு விருந்துகளே. அவன் போகாத நாடகசாலைகள் சினிமாக்கள் கிடையா. மாலையானதும் பீச்சுக்குப் போகத்தவறாள். இவ்வளவு டம்பமான செலவுக்கு நித்தியானந்தத்துக்குள்ள பணம் எத்தனை நாளைக்குத்தான் வரும்.

இஃதில்வாராக, அவன் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே சுந்தரம் என்னும் டாக்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். நித்தியானந்தத்துக்கோ ஜானகிக்கோ ஏதாவது சுகலீனம் கண்டால் அவர்தான் மருந்து கொடுப்பவர். தாய் என்னும் பெண்ணைச் சென்னைக்கு வந்தபின் வேலைக்காரியாக அமர்த்திக் கொண்டார்கள். அவன் ஜானகிக்கு வேண்டிய சுகலவித வேலைகளையும் செய்துகொண்டிருக்கிறான்.

மிகவும் கீழ்ப்படியும் குணம் உள்ள தாய் போய் டாக்டர். சுந்தரத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தான். டாக்டர் வரவும் ஜானகி புன்முறுவலுடன் எதிரே போய் கைலாகு கொடுத்தான். அப்பொழுது

சு:—இந்த நேரம் எப்படி இருக்கிறது?

ஜா:—கொஞ்சம் சுமாராகவே இருக்கிறது. ஆனால் ஆயாசம் அதிகம்.

சு:—அது நான் கொடுத்த டானிக் சாப்பிட்டால் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மாய்க் குறைந்துவிடும். சாயந்திரம் பீச்சுக்குப்போய் காற்று வாங்க வேண்டும்.

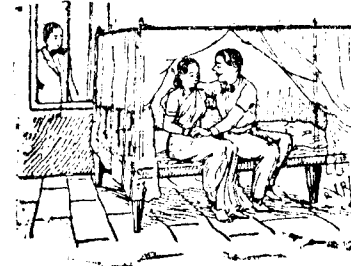
ஜா:—(சிரித்துக்கொண்டு) அப்படியானால் விசேஷமே. தாங்கள் சொல்லுகிறபடியான செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

சு:—இனி நான் போய்வாட்டுமா, தலைக்குமேல் வேலை கிடக்கிறது—போய்வருகிறேன் என்று டாக்டர் புறப்பட்டவுடனே, தாயை வீட்டைப்

பார்த்துச் கொள்ளும்படி சொல்லிவிட்டு ஜானகி காரில் பீச்சுக்குப் புறப்பட்டாள்.

ஜானகி போனவுடன் நித்தியானந்தம் வீட்டுக்கு வந்தான். ஜானகி இல்லை. உடனே தாயை அழைத்து “அம்மா அவர்கள் எங்கே” என்றான். “டாக்டர் வந்தவுடன் மருந்து சாப்பிட்டுவிட்டு பீச்சுக்குப் போனார்கள்” என்று அவன் பதில் சொன்னான். அப்படியா! சரி உடம்பு எப்படியோ இருக்கிறது. டாக்டரிடம் போய் மருந்து சாப்பிட்டுவிட்டு வருகிறேன் என்று டாக்டர் சுந்தரத்தின் வீட்டுக்குப் போனான் நித்தியானந்தம்.

நித்தியானந்தம் அங்குபோய்ப் பார்க்கையில் ஆபீஸ் பூட்டியிருந்தது. மெல்ல மாடிமீதேறி சுந்தரத்தின் படுக்கையறைக்குள் எட்டிப்பார்த்தான். அங்கு நித்தியானந்தத்துக்குப் பெரும் பிரளய தரிசனம். ஜானகியின் தோள் மீது சாய்ந்து தழுவிக்கொண்டிருந்தான் சுந்தரம்.

நித்தியானந்தத்தின் இருதயம் குபீரென்று பற்றி எரிந்தது. கோபத்தாற் சரீரம் ஸ்தம்பித்தது. இவனைப் பார்த்த அவர்களிருவருங்கூட ஸ்தம்பித்துப் போனார்கள். பேசாமல் நித்தியானந்தம் வீடு திரும்பினான்.

நித்தியானந்தம் வீட்டுக்கு வரும் போது எங்கும் ஒரே கருமை—காரிருள் சூழ்ந்திருக்கிறது. விண்ணும் மண்ணும்

தெரியவில்லை. ஜோ எனப் பெரிய மழை பெய்கிறது. படபடவென அடிக்கும் இருதயத்துடன் பைத்தியம் பிடித்தவன்போல் வந்து சாய்வு நாற்காலியில் வீழ்ந்து கண்ணை மூடினான் நித்தியானந்தம். நெடுநேரம் அவ்விதமே இருந்தான். அதற்குள் “டாக்டருடைய சேவகன் கொடுத்தான்” எனத் தாய் ஓர் கடிதம் கொண்டுவந்து கொடுத்து நித்தியானந்தத்தின் முகலட்சணங்களைக் கூர்ந்து நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். அக்கடிதம் வருமாறு: நித்தியானந்தத்தின் சமூகத்துக்கு,

இன்றுமுதல் நான் தங்களுடைய பந்தத்திலிருந்து நீங்கிக் கொண்டேன். அதற்குக் காரணம் தங்களுடைய முதல் மனைவியை எக்காரணங் கொண்டு நீக்கிவிட்டீர்களோ அதுவே யாகும். அவ்வளவே.

இங்ஙனம்,

ஜானகி.

அந்தக் கடிதத்தைப் படித்த பொழுது நித்தியானந்தத்தின் இருதய அந்த காரத்துள் ஓர் பேரிடியுங்கூட வீழ்ந்தது.. உடனே எழுந்து,

நி:—தாயீ, இதெல்லாம் உனக்குத் தெரியுமா? இம்மாதிரி எத்தனை நாளாய்?

தா:—தெரியும். இந்த ஒரு வாரமாகத்தான்.

நி:—அவ்விதமானால் என்னிடம் ஏன் சொல்லவில்லை?

தா:—நான் சொன்னமாதிரத்தில் தாங்கள் நம்பப்போகிறீர்களா? மேலும் அந்தப் பாவம் எனக்கேன்? அக்கிரமம் எப்படியோ வெளிப்பட்டுத் தானே தீரும் என்று சும்மா இருந்தேன்.

உடனே நித்தியானந்தம் எழுந்து விரைவாக நடந்தான். அவன் வீதியில் பிரவேசிக்கவும் “ஐயா வாருங்கள், வாருங்கள்” எனத் தாய் கூப்பிட்டாள். அதைக் கேட்காதவன் மாதிரி அந்தப் பேரிருளில் மறைந்தான் நித்தியானந்தம்.

பிரசண்ட மாருதத்துடன் மழையும் பெய்து குளிர்ந்து நின்றது. சந்திரனுடைய மந்தமான குருட்டு நிலவில் துன்பத்தில் மூழ்கிய நித்தியானந்தம் கடற்கரைக்குப் போய் ஜலத்தண்டை நின்றான். அந்த சமுத்திர அலைகளில் குதித்து இந்த மானிட உலகத்திலிருந்து மறைய எண்ணினான். இதற்குள் எவரோ பின்னாலிருந்து வந்து அவன் கையைப் பிடித்தார்கள். நித்தியானந்தம் திரும்பிப் பார்த்து “தாயீ” என்றான். “தாயல்ல, பாருங்கள்” என்று கமலம் சமுத்திர ஜலத்தால் தன் முகத்திற் பூசியிருந்த கருப்பை யெல்லாம் துடைத்தான். அவளைப் பார்த்து நித்தியானந்தம் அப்படியே பிரயித்துப்போனான். அவன் மனம் வெட்கமும் துக்கமும் அடைந்தது. பச்சாத்தாப அக்கினி அவனைப் புனிதமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்பொழுது,

க:—சென்றதைச் சிந்திக்க வேண்டுவதில்லை. இதெல்லாம் தாங்கள் விரும்பிய கண்ணழகின்—வெளி அழகின் விளைவு.

நி:—கமலம்! நீயா தாய் வேஷத்துடன் வந்து இத்துன்மார்க்களைக் காப்பாற்றியது? உன்னைப் போன்றார் இப்பூவுலகில் இருக்கிறார்களா? நீ ஒரு சொர்க்கலோக வாசி! ஆதர்ச உலகிலிருந்து இறங்கிவந்த வனிதாமணி! வெளி அழகின் பிராந்தியால் சகல நலத்தையும் துறந்த மகாபாவி நான்.

க:—ஐயோ, காதலரே! அவ்விதம் விசனப்படாதீர்கள். இது இயற்கைத் தேவதை யளித்த அனுபவப் பாடம். என் நகைக னெல்லாவற்றையும் விற்று பாங்கியில் 5000-ரூபாய் போட்டிருக்கிறேன். அதைக் கொண்டே நாம் சுகம் அனுபவிக்கக் கூடும். இங்கு எங்கள் அண்ணா சம்சாரத்துடன் இருந்து கொண்டு பி. எல். படித்துக்கொண்டிருக்கிறார். வாருங்கள் முதலில் அங்கு போய்ப் பின் எல்லாம் யோசனை செய்துகொள்ளலாம்.

நி:—உன்னுடைய பாதத்தைத் தாங்கும், யோக்கியதையுங்கூட இல்லாத என்னை மன்னிப்பாயா கமலம்?” என்று மழமழ எனக் கண்ணீருகுத்து நித்தியானந்தம் அவளுடைய இரண்டு கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டான்.

அதே நிமிஷம் சந்திரன் மேகங்களிலிருந்து விடுபட்டு அவர்களைச் சம்பூர்ணமான காதல் ஜோதியில் மூழ்கச் செய்தான்.

பரத நாட்டின் இரத்தினச் சுரங்கங்கள்.

(கதாரத்ன—சேகரம்பட்டு கிருஷ்ணசாயி சர்மா.)

சுரங்கங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வஸ்துக்களில் இரத்தினங்கள் மிகவும் சிறந்தவை. நமது பாரத நாட்டில், பொன், வெள்ளி முதலிய உலோகங்கள் சுரங்கங்களில் கிடைப்பது போலவே இரத்தினங்களும் கிடைத்து வந்தன. இரத்தினச் சுரங்கங்கள் நம் தேயத்தி லல்லாது மற்ற நாடுகளில் கிடைப்பதில்லை. இரத்தினத்தின் விஷயங்களை அறிவிக்கும் நூல்கள் பல ருஷிகளால் வடமொழியில் செய்யப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் சில நூல்கள் மாத்திரம் இப்போழுது காணப்படுகின்றன.

புராதன வடமொழி நூல்களின் ஆதாரத்தினால் இந்தியாவில் ஏழு இடங்களில் இரத்தினச் சுரங்கக் களிருந்தன வென்று தெரிகிறது.

மாதங்க, செளராஷ்டிர, பெளண்டா, செளவீர, தேவகங்க, பீம, குலங்க, (இவைகளுக்கு தற்போதிய பெயர்—கோல் கொண்டா, குஜராத், அல்லது ரூரத், சோடா நாகப்பூர், ஒளட், பஞ்சாப், தேவகங்க என்பவை. இவை எவ்விடத்துள் வெண்பது விளக்கமாகத் தெரியவில்லை. இந்த இடம் ஹிமாலயமாக வேணும், அல்லது சென்னை இராஜதானியாகவேனு மிருக்க வேண்டும்.) இந்த இடங்களில் இரத்தினச் சுரங்கங்கள் இருந்ததாகத் தெரிய வருகின்றன. இப்போழுதும் ‘பன்னா’ என்னும் சமஸ்தானத்தில் போலி இரத்தினங்கள் கிடைக்கின்றன. முன் சென்னை இராஜதானியின் சுரங்கக் களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட இரத்தினங்கள் கோல்கொண்டா பட்டினத் திற்கு விற்பனைக்கு வந்துகொண்டிருந்தன. கோல்கொண்டாவில் பெரிய பெரிய இரத்தினச் சுரங்கக் களிருந்தமையாலும், அது பெரிய பட்டின மாகையாலும், அங்கு கியாதிபெற்ற இரத்தின பரீக்ஷகர் வசித்து வந்தமையாலும், இவ்விடத்திலேயே இரத்தினங்களை விற்ப் வந்தனர். குஜராத், கத்தியவாட் வர்த்தகர்கள் இரத்தின வியாபாரத்தையே அதிகமாகச் செய்து வந்தனர். இவர்கள் பிற நாடுகளுக்கு இரத்தினங்களை ஏற்றுமதி செய்து வந்தனர். சென்னை இராஜதானியில் கி. பி. 1840 வரைக்கும் இரத்தினங் களை சுரங்கங்களினின்றும் எடுத்து வந்தனர். அதன் பின் சுரங்கங்களில் தக்க இரத்தினங்கள் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. அத்துடன் இத்தொழில் கின்றுவிட்டது.

வடமொழியி லுள்ள முனிமுத்த சாத்திரத்தின்கண் இரத்தினங்களைக் குறித்த விஷயம் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரத்தினத்தின் வர்ணம், எடை, குணம், விலை முதலியன நன்கு குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரத்தினங்களை நான்கு வகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவைகட்கு முறையே பிரம்ம, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திர என்று வகுத்திருக்கின்றனர். சென்னையில் கிடைக்கும் இரத்தினங்கள் நான்காம் வகுப்பைச் சேர்ந்தவை என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தன.

டபூர்நீர் என்னும் பெயர் பூண்ட யாத்திரிக ரொருவர் ஓனாங்கஜீப் சக்கிரவர்த்தி காலத்தில் நமது நாட்டிற்கு வந்திருந்தார். அவர் தமது சுஞ்சாரத்தின் விஷயத்தைக் குறித்து இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

“கோல்கொண்டா பட்டினத்தின் சமீபத்தில் ஓர் குடியானவன் ஏர் உழுது வந்தான். அவனுக்குச் சிறந்த இரத்தின மொன்று அகப்பட்டது. அதனை அவன் இரத்தின வியாபாரியிடம் கொடுக்க அவ் வியாபாரி ஆச்சரிய மடைந்து அதிக விலை பெறுமான முனதென்று அதை மதித்து அது கிடைத்த இடத்தை அறிந்து அவ்விடம் சென்று பரிசோதனை செய்ய ஓர் இரத்தினச் சுரங்கம் காணப்பட்டது. அதுமுதல் மேலான இரத்தினங்களை அதினின்றும் எடுக்கத் தலைப்பட்டனர். அதில் கிடைத்த ஓர் இரத்தினம் 900 இராத்தல் எடை கொண்டதாய் இருந்தது. அதனை நவாப்புக்கு வெகுமதி யளிக்கச் செல்லும்போது ஓர் சேனானி அதனை அறிந்து அந்த இரத்தினத்தை தானே அடைந்தான். பின் ஓர் சமயம் அச்சேனானி அந்த இரத்தினத்தை ஒளரங்கஜீப்புக்கு அளித்துப் பெரும் இலாபத்தை அடைந்தான். ஒளரங்கஜீபு அந்த இரத்தினத்திற்கு இட்ட பெயரையே ஆங்கிலேயர் “கிரேட் மொகல்” என மொழி பெயர்த்தனர். கி. பி. 1665-ல் நவம்பர் 1-ல் ஒளரங்கஜீபின் போர்வீர நெருவன் அந்த இரத்தினத்தை “ட்யூர்னீ” என்பவருக்குக் காண்பித்தான். அது சமயம் இரத்தினத்தின் எடை 319 இராத்தல் இருந்தது. இரத்தினத்தின் எடை குறைந்த காரணம் என்ன வென்று கேட்க ஒளரங்கஜீப் இரத்தினத்தை உருண்டையாகச் செய்ய விரும்பி ஓர் இரத்தின வியாபாரிக்கு அளித்ததாகவும், அவ்வியாபாரி அதனை இரண்டு துண்டுகளாகச் செய்து ஒன்றைக் கொடுத்து மற்றொன்றை மறைத்ததாகவும் அதற்காக ஒளரங்கஜீப் அவ் வியாபாரிக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதித்தார் என்றும் ஒரு போர் வீரன் அறிவித்தான்.

இவ்விரண்டு இரத்தினங்களும் ஐரோப்பாவிலிருக்கின்றன. இந்த கிரேட்டு மொகல் இரத்தினத்தையே கோலினூர் இரத்தின மென்று சிலர் அழிப்பிராயப் படுகின்றனர். ஆனால் அது பிழையே யாகும்.

ஒரு சமயம் மத்திய மாகாணத்தில் ‘சாந்தா’ ‘சம்பல்பூர்’ ஜில்லாக்களிலும் இரத்தினச் சுரங்கங்க ளிருந்தன. 18-வது நூற்றாண்டிலும் இவைகளில் இரத்தினங்களை எடுத்துவந்தனர். அப்போழுது ஈஸ்டு இந்தியா கம்பெனியார் பரிபாலித்து வந்தனர். கம்பெனியார் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பும் ரூபாய்களைப் பொன்னாகவே மாற்றி அனுப்பி வந்தனர். பொன் அதிக பாரமாய் இருப்பதாலும், அனைவருக்கும் தெரிவதாலும் அதனால் பல கஷ்டங்கள் நேர்வதினாலும், அதனை மாற்றி அனுப்ப வேண்டுமென 1776-ல் லார்ட் கலாயா என்பவர் அப்போழ்திய சென்னை கவர்னருக்குக் கீழ்க்கண்ட கடித மெழுதியுள்ளார்.

“இது முதல் இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பப்படும் பொன்னை மாற்றி உயர்ந்த இரத்தினங்களாக அனுப்ப வேண்டும். இவ்விடத்தி னின்றும் அனுப்பப்படும் பொன்னையும் இரத்தினமாக மாற்ற வேண்டும். இரத்தினங்களை வாங்குவதற்கு ஓர் இரத்தின பரீக்ஷனை நியமித்து, சம்பல்பூருக்கு அனுப்பி அவ்விடத்தி னின்றும் உயர்ந்த இரத்தினங்களை வாங்கி அனுப்பவேண்டும்.” இவ்வேற்பாடுகள் சென்னை கவர்னருக்கு உசிதமாகத் தோன்றவில்லை ஆகையால் இது பயனற்றுப் போயிற்று.

அகபர், ஜிகாங்கீர் சக்கிரவர்த்திகளின் காலத்தில் சோட்டா நாகபூர் இரத்தினங்கள் புகழ் பெற்றிருந்தன. அப்போழுது சோட்டா நாகபூர் சமஸ்தானத்தை மாதவராயர் என்பார் ஆண்டு வந்தார். இது சுதந்தர ராஜ்யமாய்க்

கருதப்பட்டு வந்தது. அகபர் அச் சமஸ்தானத்தில் இரத்தினங்க ளிருக்கின்றன வென்று அறிந்ததும் அதன்மீது அவருக்கு மோகமுண்டாயிற்று. உடனே அதனை ஜெயித்துத் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்திக்கொண்டார். சோட்டா நாகபூர் இரத்தினத்தைக் குறித்து ஜிகாங்கீர் தனது ஜீவிய சரிதத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு வரைந்துள்ளார்.

“இந்த ஜில்லா பீகார் மாகாணத்தைச் சேர்ந்தது. இந்த ஜில்லாவில் ஓர் நதியுளது. அதனில் இரத்தினங்கள் அகப்படும். ஒவ்வொரு சமயம் அந் நதியில் லக்ஷ ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இரத்தினங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்த நதியின் சமீப பூமி யாவும் “தூர்ச்சனசாலி” என்னும் அரசனது ஆளுகைக்குட்பட்டிருக்கின்றன. எனது கட்டளையின்படி பீஹார் கவர்னராகிய இப்ராஹிம்கான் தூர்ச்சனசாலியைப் படை யெடுத்து வென்று அதன் தலைவனைத் தூர்த்தி அவனது இரத்தினங்களையும், பொக்கிஷத்தையும் சுவாதினம் செய்து கொண்டு அவனுடைய சகோதரனைச் சிறை செய்தான்”

பின் ‘சலாமத்’ எழுதியதாவது:—

“சோட்டா நாகபூர் ஜில்லா எனது அதிகாரத்திற் குட்பட்டிருக்கிறது. இப்போழுது நதியில் அகப்படும் இரத்தினங்களை என்னிடத்திற்கு (டிஸ்பென்சரி) அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. இவையாவும் எனது பொக்கிஷத்தில் அடக்கம் செய்யப்படுகின்றன. சின்னாட்களுக்கு முன் ஓர் இரத்தினம் கிடைக்க அதனைத் தனியே எனக்கு அளித்தனர். அதன் விலை ஐம்பதிரூபாய் ரூபாய் பெறும். இங்ஙனமே இன்னும் கிடைக்கும்.”

மேற்கூறிய நதி “லோஹதோஹா” ஜில்லாவில் ஓடுகிறது. இவ்விடத்தியவர்கள், கர்னல் டால்டன் என்பவரைக் குறித்து ஓர் கதை கூறுகிறார்கள். இக் கதை கி. பி. 1772-ல் நடைபெற்றது.

“அப்போழுது “பலாமுனில்” படைகள் நிறுத்தப்பட்டு வந்தன. காப்டன் “காமரால்” படைத் தலைவராக இருந்தார். ஒரு சமயம் சோட்டா நாகபூர் அரசன் காமரால்சைக் காணவந்தான். இதற்கு முன்னமே காமரால் சோட்டா நாகபூர் அரசனிடம் உயர்ந்த இரத்தினங்க ளிருப்பதாகக் கேள்வியுற்றிருந்தா னாகையால் அதனை எங்ஙனமேனும் தானடைய விரும்பி இருந்தான். அரசன் கம்பெனி ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தமையால் படைத் தலைவனை வழக்கம்போல் காணவந்தான். அது சமயம் காப்டன் அரசனைப் புகழ்ந்து நாமிருவரும் கம்பெனிக் குட்பட்டிருப்பதால் நண்பர்க ளல்லவா? ஆகையால் நமது ரூபகச் சின்னமாக எனது சிரோ பூஷணத்தை நீயும் உனது சிரோபூஷணத்தை நானுமாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டான். அதிகாரி என்னும் அச்சத்துடன் அரசன் அதற்கினங்கினான்.”

இது எந்த சரித்திரத்திலும் காணப்படவில்லை. ஜனவாக்கியமாய் வழங்கி வருகிறது.

தற்சமயம் நம் நாட்டில் இரத்தினச் சுரங்கங்கள் காணப்படுவதில்லை. சுரங்கங்கள் எடுக்க சித்தமாய் இருந்தபோதிலும் இரத்தினங்கள் அகப்படுமென்னும் நம்பிக்கை கிடையாது. புத்தேல்கண்டில் பன்னா சமஸ்தானத்தில் ஆங்காங்கு சுரங்கங்க ளிருக்கின்றன. அவைகளில் இரத்தினங்கள் கிடைக்காமல் அறிகிறோம். சுரங்கங்களைத் தோண்டும் பொருள் காட்டு ஜாதியா ராகி ‘கோண்டா’ ஜாதியார் செய்து வருகின்றனர் அறிகிறோம்.

“லோபி”

தமது ஆயுள் முழுவதையும் வேதபாராயணத்திலேயே கழித்து விட்டார் ஒரு பிராமணர். இக்காலத்தில் வேதம் படிப்போருக்குச் சாப்பாடு லாட்டரி என்பது எல்லாரும் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற விஷயம் அல்லவா?

இவர்களை ஆதரிக்கவேண்டியது மகாஜனங்களின் கடமையா யிருந்தது முற்காலத்தில். இப்பொழுது அது நடக்கிறதா-நடக்குமா? பாவம்! அந்த வேதப்பிராமணர் ஒரு லோபிப் பிரபுவைச் சந்தித்துத் தமக்கு ஏதேனும் சன்மானம்! செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அந்தப் பிரபு எப்படியாவது இவரை வெருட்டி யடித்து விட வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு கூறுகிறார்:

பிரபு:—“ஸ்வாமிகளே! நான் எப்பொழுதும் வழக்கப்படி கொடுக்கிற வர்கட்குத்தான் ஏதேனும் கொடுப்பது வழக்கம். இல்லாத பொல்லாத புதிய வழக்கங்களை யெல்லாம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.

பிராமணர்:—“ஐயா! அப்படியானால் சந்தோஷம்! தாங்கள் எனக்குப் போனவருஷம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். எனக்குக் கொடுப்பது புதிய வழக்கம் அல்ல; ஏதேனும் தயை செய்யவேண்டும்.”

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் உடனே இவ்வாறு கூறத் தொடங்கி விட்டார் லோபி சிகாமணி.

“போனவருஷம் வாங்கினவருக்கு இந்த வருஷம் கொடுக்கமாட்டேன். புதிதாக வருகிறவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேணும். எப்பொழுதும் பழைய ஆசாமிகளுக்கே சுமமா கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதில் புண்ணியமா? புருஷார்த்தமா? நீங்களே சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.”

தாய்:—“ஏண்டா! உன் அப்பாவுக்குப் புத்தியில்லை என்று சொன்னாயாமே வாஸ்தவமா?”

பையன்:—“ஆமாம் அம்மா! சொன்னது வாஸ்தவம்தான்”

தாய்:—“அப்படிச் சொல்லுவது நன்றாயில்லை. ஆனால், நீ உன் அப்பாவைப்பற்றி உண்மையைச் சொன்னதற்குமட்டும் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்”

“கோதானம்”

அண்ணன்—தம்பிகள் இரண்டு பேர். இரண்டு பேரும் பலே ஸேலக் கார ஆசாமிகள். இவர்களுடைய தாயார் காலஞ்சென்று விட்டாள். உத்தர கிரியைகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது புரோகிதர் கோதானம் வேண்டும் என்று கேட்டார். அப்போது தம்பி அண்ணன் செவியில் ரக வியமாய்ச் சொல்லுகிறான்.

“என்ன அண்ணா! போன வருஷம் மந்தையிலிருந்து ஒரு மாடு காணாமல் தப்பி ஒடிப்போய்விட்டதே—அதை நம் ஐயருக்குத் தானம் செய்துவிட்டால் என்ன?”

அண்ணன்:—(அதி உக்கிரமான கோபத்தோடு) போடா பைத்தியக்காரா! இவ்வளவு வயதாகியும் உனக்கு இன்னும் அறிவுவரவில்லையே! தப்பிப்போன பசுவை இந்தப் பிராமணர் எப்படியும் தேடிப்பிடித்து விடுவார் என்பது உனக்குத் தெரியாதா? போனவருஷம் நோய்கண்டு செத்துப்போன மாட்டைக் கொடுத்தாற் போகிறது”

“தோத்திரம்”

ரயில்வண்டி ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்திருந்த ஆசாமியின் வாயிலிருந்து பயங்கரமான தொனி கிளம்பிவிட்டது. மற்ற பிரயாணிகள் இவனுக்கு என்ன ஆபத்து நேர்ந்து விட்டதோ என்று அஞ்சி நடு நடுங்கினர். இவர்களில் ஒருவர் திடீரென்று எழுந்து போய்த் தாம் வைத்திருந்த பாலைக் குடிக்கும்படி இரக்கத்தோடு உபசரித்தார். அவனும் பாலை யெல்லாம் குடித்து விட்டான்.

“இப்பொழுது கொஞ்சம் செளக்கியமாகத் தெரிகிறதா?”

“ஆமாம் ஆண்டவரே! நீங்கள் சுகமாய் இருக்கவேணும்”

“உனக்கு என்ன உடம்புக்கு?”

“உடம்புக்கா?”

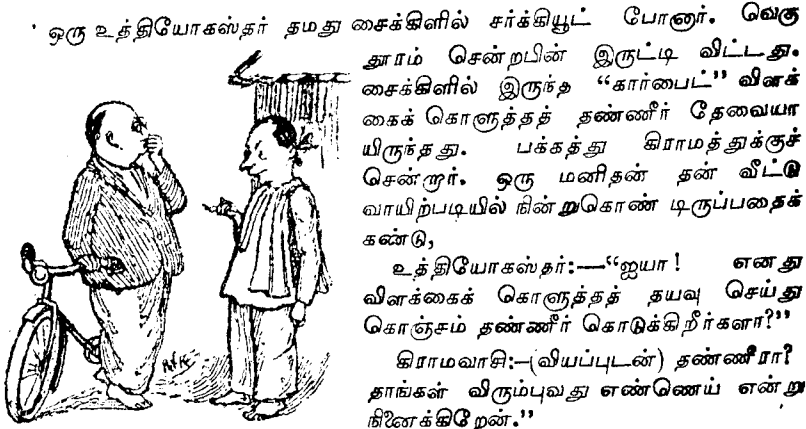
“ஆம்! ஏன் அவ்விதம் கத்திக்கூச்சல் போட்டாய்?”

“கூச்சலா? உங்களுக்குக் குழப்பமா யிருந்ததா என்ன? நான் ஆண்டவன் பேரில் தோத்திரம் பாடிக்கொண்டிருந்தேன்”

திம்மன்:—“உன் கழிகாரம் நேரம் எவ்வளவாயிற்று என்று சொல்லுமா?”

பொம்மன்:—“சொல்லாது. நானே அதைப் பார்க்கவேணும்.”

“விபரீதம்”

“இல்லை! இல்லை!! எனக்கு வேண்டியது தண்ணீர்தான்.”
கிராமவாசி மிகுந்த ஆலோசனையோடு உத்தியோகஸ்தரைக் கீழும் மேலும் பார்த்தான்.

உத்தியோகஸ்தர்:—“ஐயா! நான் சொல்லுவதைக் கொஞ்சம் தயவு செய்து கேளுங்கள். நீங்கள் தண்ணீர் கொண்டு வருங்கள்”

கிராமவாசி:—“நீங்கள் உண்மையில் வெட்கப் படவில்லையா? இதென்ன கவிகாலக் கூத்தாயிருக்கிறது. உங்களைக் கண்டால் பெரிய உத்தியோகஸ்தர் போலவும் தோன்றுகிறதே.”

“க்ளோரோபாரம்”

ஒரு பெரியவர் கூவாக்கடைக்குள் நுழைந்தார். நுழைந்ததும் மிகுந்த

வேதனைக்குறிப்பு முகத்தில் தோன்ற அம் பட்டினை நோக்கி “நீ போனவாரம் எனக் குச் செய்த அந்தக் கத்தியை வைத்திருக்கிறாயா?” என்று கேட்டார்.

“ஆஹா! இதோ இருக்கிறது ஸ்வாமி!” என்று வெகு குதூகலத்தோடு கத்தியை எடுத்துக்காட்டினான் அம்பட்டன். இதை அவர் மிகவும் விரும்பிப் பாராட்டுகிறார் என்பது அம்பட்டனது பாவனை.

பெரியவர்:—(சிறிது தாமதமாய் யோசனை செய்துவிட்டு) ஒஹோ! அதையே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாயா? அப்படியானால்

கொஞ்சம் பொறு—நான் சிறிது க்ளோரோபாரம் ஏற்றிக்கொண்டு வந்து விடுகிறேன்.”

பெரிய மனிதர்:—இந்த இரவு இங்கே படுத்துக்கொள்ள என்ன கேட்கிறீர்கள்?”

ஒட்டல்காரர்:—“ஐந்து ரூபாய்”

பெரிய மனிதர்:—“என் மோட்டாருக்கோ?”

ஒட்டல்காரர்:—“உங்கள் மோட்டாரைச் சும்மா வைத்துக் கொள்ளலாம்”

பெரிய மனிதர்:—“ஆனால் மோட்டாரிலேயே படுத்துக்கொள்ளுகிறேன். பணங் கொடுக்கவேண்டியது இல்லை அல்லவா?”

மனைவி:—ஒரு விஷயமாவது நீங்கள் என்னிடம் சொல்லி ஆலோசனை செய்கிறதில்லையே ஏன்?”

புருஷன்:—“நான் என்ன செய்வேன்? நான் சொல்லி முடிக்கிற வரை நீ சும்மா இருந்தால் தானே?”

கவுண்டர்:—“நான் விவசாய மந்திரியைப் பார்க்கலாமா?”

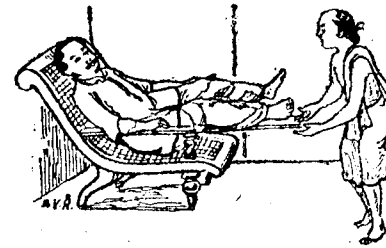
சேவகன்:—“என்ன அலுவல்?”

கவுண்டர்:—“என்னுடைய சோளக் கதிர்களில் புழுவிழுந்து விட்டது. என்ன சொல்லுவாரோ பார்க்கலாம் என்று வந்திருக்கிறேன்.”

“சம்பள உயர்வு”

ஒரு பெரிய அசுடு. அதிலும் தரித்திரம்—ஒரு உத்தியோகஸ்தனிடம் சமையல் வேலைக்கு அமர்ந்தான். எஜமான் அவனை அழைத்து இரண்டு அரையணுக் காசுகளைக் கொடுத்து ஒன்றற்குத் தயிரும், மற்றொன்றற்குத் நெய்யும் வாங்கிக்கொண்டு வரும்படி கட்டினாயிட்டான். சரி! என்று ஒரு கிண்ணத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டுவிட்டான் நெய்யும் தயிரும் வாங்க! இரண்டொரு வீடு கடந்தவுடன் அவனுக்கு ஒரு பெரிய சந்தேகம் பிறந்துவிட்டது. உடனே திரும்பிவந்து எஜமானைப் பார்த்து கேட்கிறான்.

“எந்த அரையணுவுக்கு நெய் வாங்கவேணும்? எந்த அரையணுவுக்குத் தயிர் வாங்கவேணும் என்று தாங்கள் சொல்லவில்லையே! இந்த விவரத்தை எனக்கு நன்றாகச் சொல்லவேணும்.”

எஜமான்:—(அவனது விவேகத்தைக் கண்டு வயிறுவெடிக்கச் சிரித்து விட்டு) ஒ! அப்படியா? வலது கையில் இருக்கிற அரையணுவுக்குத் தயிர் வாங்கிக் கொள். இடது கையில் இருக்கிற அரையணுவுக்கு நெய் வாங்கிக் கொள்—சரி புறப்படு”

பையன் சந்தேகம் தீர்ந்து புறப்பட்டுவிட்டான். கையை அங்கும்

இங்கும் அசைக்காமல் நடந்துபோய்த் தயிர்க்காரியிடம் அரையணுவைக்

இருதரம் கேட்டு ஒரு தரம் பேசும்படியாக இறைவன் இரு காதுகளை யும் அளித்திருக்கிறார்.

கொடுத்துவிட்டுக் கிண்ணத்தில் தயிர் வாங்கிக் கொண்டான். பிறகு ஒரு கோழுட்டி செட்டியார் கடைக்குப் போய்க் கேட்கிறான்:

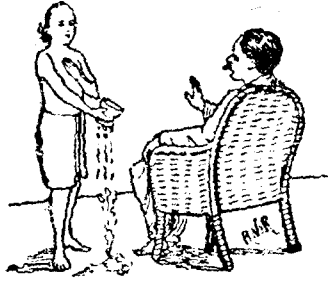
“ஐயா செட்டியாரே! இந்தா இந்த அரையணுவைக்கு நெய் கொடுங்கள்.”

செட்டியார்:—“நெய் எதில் வாங்கிக் கொள்ளுகிறாய்?”

பையன்:—(கிண்ணத்தைக் கவிழ்த்து அடிப்பாகத்தைக் காட்டி) “இதோ இக் கிண்ணத்தில் விடுங்கள்.”

செட்டியார் சிரிக்காமல் அரையணுவை வாங்கிக்கொண்டு நெய்யூற்றினார். பையன் வேகமாய்ப் புறப்பட்டுப்போய், எஜமானனுக்கு நெய்யைக் காட்டினான்.

எஜமானன்:—அடே! தயிர், எங்கே?”

பையன்:—(கிண்ணத்தைத் திருப்பி) “இதோ இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறதே!”

எஜமானன்:—(கொல்லென்று சிரித்து விட்டு) “அடே உன்னைப்போன்ற புத்திசாலி எனக்கு எப்பொழுதும் கிடைக்கவே இல்லை.”

பையன்:—(கர்வமாகவும் பெருமை யாகவும்) “எஜமானே! நான் உங்களை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் வேலைக்கு வரும்போது எங்கள் வீட்டில் தம்பீ! உன்

மேல் எப்போது எஜமானனுக்குச் சந்தோஷம் பிறந்து உன்னைப் புத்திசாலி என்று சொல்லுகிறாரோ—அப்பொழுது சம்பளம் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேள் என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். இப்போது எனது புத்தி சாலித்தனத்தைக் கண்டு நீங்கள் சந்தோஷங் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் எனக்கு ஏதேனும் சம்பளம் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேணும்?”

தந்தை:—“வியாபாரத்தில் வெற்றிபெற வேணுமானால் இரண்டே இரண்டு வழிகள் தான் இருக்கின்றன.”

மகன்:—“அவை என்ன?”

தந்தை:—“மரியாதையும் விவேகமும்.”

மகன்:—“மரியாதை என்றால் என்ன?”

தந்தை:—“வார்த்தை கொடுத்துவிட்ட பிறகு அதை எப்படியும் நிறைவேற்றுவது.”

மகன்:—“விவேகம் என்றால்?”

தந்தை:—“விவேகம் என்றால், என்றைக்கும் வார்த்தை கொடுக்காமலே இருந்துவிடுவது.”

தாய் தந்தைகளுடைய மனம்போல நடக்கும் பிள்ளைகளிடத்தே அந்த தாய் தந்தையர்கள் அன்பாய் இருப்பார்கள்.

பழயன புதியன

(ஸ்ரீமதி. அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

இக்கட்டுரையைப்பற்றி அறிஞர் பலபட ஆராய்கின்றனர்—வரை கின்றனர்—மொழிகின்றனர். எனினும் தொன்மதொட்டே, பழைய கொள்கைகளையே பற்றிக்கொண்டிருந்தல் அவசியமென்றாவது புதிய கொள்கைகளைப் புறக்கணிக்கவேண்டுமென்றாவது கருதப்படவில்லை. “பழயன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல் காலவகையினுனே” என்ற ஆன்ற மொழிவழக்கு நிலவிவருதலே இதனைவலியுறுத்தும். அங்ஙனமிருந்தும் நவநாகரிகத்தில் தீவிரவிரிப்புள்ள சிலர் நன்மைதருவதாயினும் பழையன என்பது கொண்டே அதில் அருவருப்புறுகின்றனர். அமைதியும் இழக்கின்றனர்—அதை அதுசரிப்போரையும் இகழ்கின்றனர். பழைய பற்றுடையோரிலும் ஒரு சிலர் இந்நோய்க்காளாகின்றனர். காய்தல் உவத்தல் இன்றி இரண்டினையும் சீர்தூக்கும் தெளிந்த அறிவுடையவர்களே உண்மையான முன்னேற்றமடைகின்றனர்.

இளமை

இந்திய இளைஞர்கள் தற்காலம் வளர்க்கப்படு முறை சிறந்ததெனக் கொள்ளமுடியாது. திறந்த உடம்புடன் பரந்தவெளியில் தூயகாற்றில் ஆடியும், உறங்கியும், சரீரவன்மையைத் தாக்கூடிய பலபயிற்சிகள் பெற்றும், இயற்கையுணவாகிய குளிர்ந்த காலையாகாரம் புசித்தும், ஆடம்பரமற்ற முறையில் வளர்ச்சியெய்தியது பண்டைமுறை.

பனி—வெய்யில் படாமல் சரீரமுழுதும் கம்பளிச்சட்டை முதலியவைகளால் சதா மூடப்பட்டு, சூடானதும் எதனாலும் தயாரித்ததென்று நம்மால் அறியமுடியாததுமான பலவித ஆயல் நாட்டிலிருந்துவரும் ஆகாரவகைகளையே பருகி, தின்பன, உடுப்பன யாவும் புதுவகையில் ஏற்று, நரம்புகளை வலுப்படுத்தப் போதியதல்லாத பலவித வினையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு சுருக்கமான வாழ்க்கை முறையே தெரியாமல் வளர்வது புதியமுறை. வெய்யில் பனி இவற்றை இவ்விளைஞர்கள் தாங்க முடியாதவர்களாகின்றனர். இளமையிலேயே இரத்தம் உரங்குன்றுவதால் குளிர்ந்த ஆகாரம் குளிர்ந்த ஜல ஸ்நாநம் இவைகளைத் தாங்கமுடியாதவர்களாகின்றனர்.

கல்விமுறை

ஆசான்மாராயுள்ளவர் தமது வீட்டின் முன்புறமுள்ள வெளித்திண்ணையிலேயே எழுத்துணர்த்தி வந்தனர். மணலேப்பாப்பி அதில் எழுதி எழுதிப்பயின்றனர். வாயால் உச்சரிப்பதும் மனப்பாடத்திற்குக் கூலமாகவிருந்தது. எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்கள் தெரிந்து இரண்டெழுத்துப் பெயர் மூன்றெழுத்துப்பெயர்கள் படிக்கும் காலையில்தான் கற்பலகையும் பலபம் எனும் எழுது

அறிவுடையோர் தீங்கு செய்வோர்களையும் நன்மை செய்து காப்பர்.

கோலும் பெறுவர். எழுத்துக்கள் யாவும் தாளிப்பினையில் செதுக்கி ஒழுங்கு பெறக்கூடிய சுவடியிலேயே எழுத்தாணிகொண்டு நன்கு எழுதப்பட்டிருக்கும். அமாவாசை, பவுர்ணமி, பிரதமை ஆகிய திதிகள் விடுமுறை நாட்களாகும். வித்யாப்பியாஸம், வித்தைவளர்ச்சி இரண்டிற்கும் மேற்படி திதிகளை நம் முன்னோர் ஒதுக்கிவைத்தனர். ஆசான் குடும்பகாரியங்கட்குப் பயன்படும் படியான எரிகரும்பு, வீரட்டி முதலியன மாணவர் உவப்புடன் குறிப்பிட்ட தினங்களில் தத்தம் வீட்டிலிருந்து கொண்டளிப்பர். சம்பளம் மிகச்சொற்பம். சிலகிராமங்களில் அதுவும் தானியமாகவே அளிக்கப்படும். லீவ்நாட்களில் வாவு காசென்று ஒரு தம்பிடி அல்லது உயர்ந்தால் மூன்றுபைசர் அளிப்பதென்றும் ஓர் வழக்கமிருந்தது. ஆசான் சாமானிய இடைவஸ்திரமும் மேல் சவுக்கமுமே அணிந்திருப்பர். செல்வெலாம் சுருக்கமே. காலையாகாரம் குளிர்ந்தபைங்குடோ—பழையதோ. கிராமத்தில் உள்ள செல்வர்கள் வீட்டில் நடக்கும் எந்தவிசேஷங்கட்கும் உபாத்தியாயருக்கு உலுப்பை அதாவது போஜன சாமான்கள் அனுப்புவர். பிள்ளைகளும் அதிகாலையில் அதாவது விடிய இரண்டரை நாழிகைக்கே துயிலெழுந்து பஸ்துலக்கி நீறணிந்து பழம்பாடங்களை குருவணக்கம் தெய்வ வணக்கத்துடன் மனனமாக ஒதி ஆசானிருக்கை செல்வர். அந்நாளில் சூரியவெளிச்சமானபின் ஆரம்பக்கல்வி பயிலும் சிறுர்களைக் காணமுடியாது. விடிந்து சிலநாழிகைவரையில் பள்ளியில் பயின்று அதாவது முதல் ஜாமம் கடந்ததும் மணி 9-க்கு இல்லம், நண்ணுவர். வெய்யில் இறக்கமாகும் பிற்பகல் 3-மணிக்கே பள்ளிக்கு மீள்வர். மணி ஆறாவும் பயின்று வீடுநோக்குவர். இடையில் ஒரு வஸ்திரம் மட்டில் அணிந்திருப்பர்.

அன்பர்களை இவைகளில் ஏதாவது தற்காலமுறைக் கொக்குமோ? இவைகளில் கழிக்கவேண்டிய தொன்றுமேயில்லை; ஆயினும் முழுதும் தற்காலம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

எழுத்துக்களை வாயால் உச்சரிக்கும்படியும், கையால் எழுதும்படியும் ஆசான்கள் பயிற்றுவதேயில்லை, இரண்டு அல்லது மூன்றெழுத்துக்களாக ஆகிய சிறிய சிறிய வாக்கியங்களை அப்படியே உச்சரிக்கச் செய்கின்றனர். அதிகாலையில் எழுந்திருப்பதாவது பழம்பாடங்களைப் படிப்பதாவது எவ்விடத்திலும் காண்டல் அரிது. நினைவென்னும் இயற்கையூற்றைத் தூர்ந்தேவிட்டது. உண்டிமுடித்தபின்னரே பள்ளிக்கேருவது, வேளையும் சூரியவெப்பம் ஏற்றமாகும் தருணமே. உடையோ, காற்றுச்சிறிதும் மாற்பு தோள்கள் முதலிய அவயவங்களில் படமுடியாதபடி இறுக்கி யணியப்பட்டவைகளான காற்சட்டைமேற்சட்டைகள், மறுமுறைபகற்போஜன முண்டவுடனேயே கடுமையான வெய்யிலில் படிக்கும்பாடபுத்தகங்களில் பெரும்பாகம் நம்நாட்டு வாழ்விற்ரு எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாதவைகளே. உடற்பயிற்சியோ சரீரபலத்தை வளர்த்து நரம்புகளுக்கு முறுக்கேற்றி நல்லிரத்தம் கிளர்ச்சி பெறச்செய்யக் கூடியதல்ல; மேல் நாட்டுவாலிபர் குளிர்மிகுதியால் கைகால்கள் ஸ்தம்பித்துப் போகாதபடி இயக்கவேண்டிய அளவுக்குக் கண்டுபிடித்ததாகிய டென்னிஸ் பிலியர்டு கிரிக்கெட் முதலிய பந்தயவிளையாட்டுகளேயாகும்.

தாய்மதக்கல்வியைப்பற்றி எண்ணவும் சந்தர்ப்பம் இல்லை. தாய் நாட்டின் தமிழ் இலக்கவடிவங்களும் தெரியாது.

மெய் பேசும் ஒருவன் பேசுவதற்குத் திறமையல்லாததினால் அவன் சொல்லும் மெய்யும் பொய்போலவே தோன்றும்.

நான்கள், திதிகள், அமாவாசை, பவுர்ணமி முதலிய குறிப்புகளும் உணர்ந்தவரல்லர். பண்டைக்காலப்பள்ளி இளைஞர், இராகு காலம், போஜன விதி, ஸ்நாநவிதி சொன்னவிதி இவற்றை நன்குணர்ந்தவர்களாயிருந்தனர். அவ்வுணர்ச்சியும் கலாசாலைப் பட்டதாரிகளுக்குத் தற்காலம் கிடையாது. கடி காயந்திரம் இன்றேல் நாழிகை யறியத் தற்காலம் வழியில்லை. பகலில் அடியாளந்து நாழிகை காண்டலும், இரவில் நட்சத்திரங்களின் சொருபம், உச்சம் இவைகளைக் கணக்கிட்டு நாழிகையறிதலும் மிக எளிது. இத்தகைய அறிவூற்றுக்காதாரமான பயிற்சிகளும் அறவே கைவிடப்பட்டன. இவைகள் கழிக்கத்தக்கவைகளாகுமோ? அறிஞர்களே சிந்தியுங்கள்! சிந்தியுங்கள்!! உஷ்ண பூமியில் இயற்கையான குளிர்ந்த உணவுகட்கு மாறாகச் சூடானதும் மூளைக்கும் நரம்புகட்கும் தாற்காலிகமான போலி உற்சாகத்தினையளித்துச் சற்று நேரத்திற்கெல்லம் சோர்வையுண்டுபண்ணுவதுமான தேயிலை, காபி, முதலிய பானங்களைப்பருகிவருகின்றனர். கல்வியிலோ, நம் நாட்டிற்கும் பண்டையொழுக்கத்திற்கும் சான்றாக உள்ள அம்சம் எதுவுமேயில்லையென்பது தெளிவு. அன்னிய நாட்டில் உள்ள அறிஞர், புதிய ஆராய்ச்சி, அவர்தம் நூல்கள், அன்னார் ஆண்மை, ஆற்றல், வெற்றி முதலியவைகளே நமதிளைஞர் மனதிற்படியச்செய்யும் படிப்பு. அவைகளும் வேண்டற்பாலனவே யாயினும் தான் பிறந்த தாய்நாட்டின் பண்டைச்சிறப்பு, மூதறிவு, ஒழுக்கம், ஞான வுணர்ச்சி, பரோபகாரம். தனக்கெனவாழாது பிறர்க்கெனவாழ்ந்தன்மை, கருமம், ஆண்மை, ஆற்றல், அடக்கம், பணிவு, இன்சொல் இவைகளைப்பற்றிய குறிப்புக்களை நம் இளைஞர் கலைநிலையங்களில் ஒரு சிறிது அறிந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பமும் இல்லை. ஆனால் தற்காலம் மேனாட்டறிஞர்களின் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி முறையும் பூகோளக்கோள சாஸ்திர ஆராய்ச்சி முறைகளும் சிறந்தவை யென்பது தெளிவு. நம் முன்னோர் இவ்வழிகளை மிகமிக ஆதிகாலத்திலிருந்தே கண்டுபிடித்து வெளியிட்டனர். அவர் வழிவந்தவர் அவைகளைப் பாராட்டாமலும் கற்காமலும் உயிர்வாழ்ந்தற்கு வேண்டற்பாலதான கல்வியை வுடனேயே அமைதியுடையவர்களாயினர். மேல் நாட்டாரின் தளராமுயற்சி—சோர்வில்லாஜுக்கம் இவை அரிதிலும் அரிதாகப் போற்றத்தக்கவையாம். செடி, கொடி, மாங்கட்கும் உயிர் உண்டென்பதைத் தற்காலம் கண்டுணர்ந்து அதன் வளர்ச்சி முறைகளையும், எண்ணம் விருப்பு, வெறுப்பு, முதலியவைகளையும் உலகிற்கு விவரித்துவரும் அறிஞர் ஜகதீச சந்திரவஸுவைக்கண்டு அதிசயிக்காத ஆங்கிலேயர் மேல் நாடுகளில் இல்லை. ஆனால் கம்பர் இராமாயணத்தில்,

“செயிரிலாவுலகினிற் சென்றும் நின்றும் வாழ்
உயிரெலாம் தன்னுயி ரொப்ப வோம்பினே”

என்று காணப்படும் செய்யுளிலிருந்து இவ்வாராய்ச்சி நமது மூதாதைகள் கண்டறிந்ததே யென்பது கண்கூடு. எனினும் அதனைத் தொடர்ந்து இந்திய சந்ததியார்கள் கவனம் செலுத்தாது போன பெருங்குறையை நாம் வருத்தத்துடன் ஏற்று அதைப்போக்க முயல்வேண்டும்.

சோதிடக்கலையினைச் சிறிது பயில்பவர்க்கும் வானசாஸ்திரத்திலும், கணித சாஸ்திரத்திலும் அளந்து முடிவுகட்டி அமைத்து வைத்துள்ள, கிரக, கணித ஸ்புடங்களின் பெருமை அளவுகடந்த தென்பது விளங்கும். எனினும் மத்

பொய் பேசவல்லவன் சொற் சாமர்த்தியத்தினால் சொல்லும் பொய்யும் மெய்போலவே தோன்றும்.

திய கால இந்தியா மலடிக்கொப்பாய் இருந்து விட்டதாகவே (இவ்விஷயங்களினால்) கூறுவது மிகையாகாது.

புதிதாகப் பிறரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ரஸாயன சம்பந்தமான பல கூட்டு வகைகளினால் மனிதன் சுகவாழ்விற்கு ஏற்ற பல சாதனங்களைக் கண்டு பிடித்துள்ளார்கள். இவைகளை நாம் பழமை என்று தள்ளுவது தவறு. திரு ன்னாவனார்

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்

அப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”

என்பதின் கருத்தும் இதுவே. பல பல மொழிகள் வழங்கும் பலபல நாட்டினரிலும் அறிஞர் உண்டு, ஞானிகள் உண்டு; அவரவர்கட்கும் கடவுள்களையும் அதை யடையும் சமயமும் உண்டு. அவ்வவர்களின் நடையுடை பாவனைகள் நமது மனதைக் கவராதனவாக இருக்கலாம்; எனினும் கருத்தின் போக்கும் ஆராய்ச்சியின் திட்டமும் அறிவின் பெருமையும் நம்மவர் துருவித்துருவி யறிதல் வேண்டும். உள்ளதே போதுமென்று கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டிருத்தல் நமக்கே நஷ்டம். தற்காலத்தில் கற்றவர்களிலும் ஒரு சிலர் பிற மொழிகள் தமிழ்மொழியிற் கலப்பதை விபரீத அபாயத்தினை விளைவிக்கும் கேடாகக் கருதி வெறுக்கின்றனர். இந்நாட்டில் பண்டைக்காலத் தொட்டே வழக்கில் வந்திருக்கும் வடமொழிக் கலப்பினையே தூரத் தள்ளுகின்றனர். என்னே இவர் துணிபு? பல செம்மொழிக் கலப்பினால் ஒரு தனிமொழி வளர்ச்சி பெறுமன்றி பகிஷ்காரத்தினால் ஏற்ற முறது. இம்முறையை மூதாசிரியரும் ஏற்கவில்லை யென்பதற்கு பெரியார் குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்மையின் பிள்ளைத்தமிழ் காப்புப்பருவத்தில் உள்ள குமாரக்கடவுள் வணக்கத்தில்

“குறவர் மகட்குச் சலாம் இடற் கேக்கரு குமாளை

முத்துக் குமாளைப் போற்றுதும்”

என்ற இத்துஸ்தானி வாக்கியக் குறிப்பே உதாரணமாகும். மகமதியாளுகைக் காலத்தில் தாம் இருந்த தென்பதையும், மொழிப்பகை வேண்டற் பாலதன் றென்பதையும் நாம் உணர இடமுண்டு. அறிவுத் துறையில் காய்தல் உவத் தல் இன்றி நலந்தருபவைகளை அங்கீகரிப்பது அவசியமாதல் போலவே வாழ்வுக்குரிய எவ்வெத் துறைகளிலும் ஆராய்ந்து கொள்ளல் வேண்டியதே. ஆராயாமலே நம்நாட்டிற்கு வந்ததையும் அன்னியர் அவர்களுடைய குளிர்த் பூமியின் நிலைமைக்கேற்ப அணியும் உடைகளைக்கண்டு உஷ்ண தேசத்தில் பிறந்து வாழும் நாமும் அவ்வாறே புனைந்துகொள்ள விரும்புவது பெருந்தவ ராகும். பல உத்தம ஆங்கிலேயர்களிடம் காலத்தின் அருமை, பேச்சின் அளவு, நேர்மையின்நெறி, குறையெனப் பட்டால் நாணது ஏற்றல் முதலிய உயரிய குணங்கள் உண்டு. அவைகளை நாம் அடைய முயல்ல் வேண்டும். அதுபோல அவர்கள் மேஜைச் சாப்பாடு, கரண்டியுதவி,—இவைகள் நம்நாட்டினர்க்கு ஏற்கா. தூய்மைக்கு இனிய கதலியிலைகளை விடச் சிறந்த போஜன பாத்நிரமும் உண்டோ? இதுவுமன்றி பெண்மக்களையும் அந்நிய நாகரிகத்திற் கடிமைகளாக்கித் தாய்மொழிப்பயிற்சி யளியாமல் ஆங்கிலம் பயிற்றுவித்து

அங்கு கண்டதை இங்கும் இங்கு கண்டதை அங்கும் சொல்லாதே. “உரலுக்கு ஒருபக்க மிடி, மத்தளத்துக்கு இரண்டு பக்கமிடி” என்பதுபோலாகும்.

இல்லப்பணிகளை யிகழ்ந்து கைவிடுமாறுசெய்து, குடும்பராணிகளாகி ஸர்வாதிகாரிகளாகப் பொலியவேண்டிய பெருமையைவிட பட்டம் பதவி வாய்க்கப் பெற்று சேவகாவிர்த்தியாகி அடிமைகளாக்குவது நாகரிக முன்னேற்றமென மதிக்கப்படுவது விரும்பத் தக்கதாகுமோ? ஸ்திரீகளின் பண்டைக்கால அந் தஸ்தே சிறந்த தென்பது ஆராய்வோர்க்கு விளங்கும். தற்கால நவநாகரிகக் கல்வி பயின்ற பெண்களிடம் சரீர வுழைப்பு, குடும்ப நிர்வாகம், விருந்தினரை யுபசரித்தல், கஷ்டம் பொறுத்தல், பொறை முதலிய நற்குணங்கள் அருகிக் கொண்டே வருதல் கண்கூடு. இது மிகமிக வருந்தத்தக்க விஷயம்.

தவிர ஆடவன் பெயரினால் அவர்கள் பெயரை யுணர்த்தும் முறை ஒன்றையே நோக்குவோ மாயினும் அம்முறை என்ன பெருமை தருகின்றது. உதாரணமாக மிஸ்ஸெஸ் ரங்கநாதம், மிஸ்ஸெஸ் சாம்பமூர்த்தி, ராணி இராம சுவாமி முதலியார், லேடி சதாசிவய்யர் இக்குறிப்புக்களை மட்டில் எடுத்துக் கொள்வோம். இயல்பாக, பார்வதி, இலக்குமி, சரஸ்வதி என்னும் அழகிய தெய்வீகப் பெயர்கள் மறைத்தொழுகின்றன. இந்தப் புதுமைகளும் வேண்டற்பாலனவோ? நிச்சயம்,

விவாகங்களில் ஆடம்பரமான செலவுகளும் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்டவைகளையன்றி பண்டை வழக்கில் இல்லை யென்பதற்குப் பாதனைத் தருவி யாமலே இராமர் பட்டாபிஷேகத்தினை முடிவு செய்ததாகவுள்ள குறிப் பொன்றே சாலும். திருமண விஷயத்தில் பெரியோர் ஆராய்ந்து வதுவார் களின் வாழ்வின் வளத்தை நாடித் தீர்க்கமாக யோசித்து முடிக்கும் கற்பு மணமே சிறந்ததாகுமன்றி, இளமை வயத்தராய் அறிவுக்கண்களை மறைக்கும் பருவவுணர்ச்சியுடைய வதுவார்கள் தமக்குள்ளாகவே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் காதல் மணம் ஒருகாலும் இன்பம் தருவதாகாது. இரண்டொரு புள்ளிகள் மட்டில் கற்பு மணத்திலும் துன்புருமல் இல்லை. காதல் மணத்திலும் இன்புருமல் இல்லை. பொதுவிதியாக நோக்குமிடத்து காதல் மணம் நம் நாட்டிற்கு பெருமை யளியாது. தற்காலம் கற்பு மணத்தினைப் போற்றுவார் இல்லை யென்பதை நாமறிவோம். பலர் ஒட்டுக்குப் பாத்நிரமாகும் காரணத்தினாலேயே மனச்சான்றுக்கு மாறாக காதல் மணத்தைக் கைக்கொள்ளல் நலமெனக் கூற முடியாது. இந்தியாவில் காதல் மணம் பரவுமேல் மேலைத் தேசம்போல் கற்பின் தெய்வமணம் கால்கொண்டு வீசாது! வீசாது!! எனினும் இந்தியத்தாய் ஒரு சிலர் அவ்வாறு கருதினாலும் பெரும்பாலும் பழமை யழக்க மாட்டாள் என்னும் தைரியமும் ஆறுதலும் நாம் அடையலாம். ஒந்தி போல் மாறிக்கொண்டிருக்கும் பிறநாடுகளுக் கிடையில் நம்மிந்தியத் தாய் தனது சென்றதரியம் சூலையாமல் இருந்து வருவது அவளுடைய மகத்துவமே என்று மகாத்மகாந்தியடிகள் ஓர்கால் எழுதி வைத்துள்ள குறிப்பை ஈண்டு ரூபகப்படுத்திக் கொள்வது நலம். இதுவே இந்திய நாகரிகத்திற்கு ஏற்ற தல்லவெனில் கலப்பு விவாகத்தைப்பற்றி கேட்கவேண்டிய தில்லை. நம்மை அதோகதியிற் கொண்டவிட இதைவிடச் சிறந்த உபாயம் வேறில்லை யென்பதே துணிபு. இதை அதிகம் விவரிக்கவும் மனம் எழவில்லை.

இதுவுமன்றிப் பெண்கள் கருவுயிர்த்தால் ஓராண்டு தாயின் வீட்டில் தங்கியிருந்து பிறகே கணவன் வீடு வருதல் பண்டைமுறை. இதனால் குழந்தையும் தாயும் திடமுள்ளவர்களாகப் பொலிந்தனர்.

பிறர் குற்றம் பார்க்கு முன் தன் குற்றம் நீக்கப்பழக வேண்டும்.

தற்காலம் தாய்விடு செல்வதே அரிது; சென்றாலும் மூன்றாமாதம் முடிய மூன்னம் மும்முறை கணவன் போந்து தன்னேடு இட்டுச் செல்வதும் ஸர்வ சாதாரணம். பிரஸவ அறையில் கூட நாயகன் சென்று சம்பாவிப்பதும் நகரங்களில் புதுமை யன்று. பிரஸவித்த ஐந்தாவது மாதத்திலேயே மீண்டும் கருத்தரிக்கின்ற பெண்களும் உண்டு. சட்டத்தினால் சமூகச் சட்டங்களை யறுக்க எண்ணும் மேதாவிகள் இத்தகைய விஷயங்களில் யாது தடைமுறை கண்டுபிடிப்பார்களோ நம்மால் அறியக்கூடவில்லை. சமூகக் கட்டுப்பாடில்லாத ஜனங்களிடையே சட்டம் எவ்வாறு பலன் அளிக்கும் என்பது புலப்படவில்லை. இம்முறையிலும் பழையனகழிதல் பண்புடைத்தாகக் காணப்படவில்லை.

அரசியல் துறைகளிலும் ஆன்மஞானத் துறைகளிலும் பண்டைநாளிலும் பலர் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதற்குச் சரித்திரங்கள் சான்றும் கூறும். இடைக்காலத்தில் பெண்ணினத்தைத் தாழ்வுபடுத்த எண்ணிய ஒரு சிலர் தோன்றினர். அன்றா உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரையிலும் பட்சபாதமான சட்டங்களையே ஏற்படுத்தியோ இடைச் செருகியோ பெண்மையின் பெருமைக்குக் கேடு சூழ்ந்தனர். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் நாம் அவைகளை எதிர்த்தே யாகவேண்டும். இவைபோல் பல விரிக்கிற பெருகும்.

தலைவெட்டிக் கொள்வதும், சூனிய லலாடத்துடன் விளங்குவதும், பாலக்கண்ணாடி யணிவதும், அருகுள்ள எவர் அருவருப்பையும் கவனியாது புகைத்தலும், ஐரோப்பியவுடை யணிவதும் ஆகிய புது வழக்கங்கட்குங்கூட ஒரு சிலர், பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல் காலவகையினாலே என்ற பல்லவியைப்பாடி நம்மை வாயடக்க முந்துகின்றனர்.

பெண்களிலும் பலர் தாய்மொழி யறிவு குன்றுவதன் பயனாக மேற்கண்டபடி காலநிலையை யதுசரித்த கோலமெனத் தம் கட்சியைப் பாராட்டிப் பெருமைப் படுகின்றனர்.

அன்பர்களே! தாய்நாட்டின் நிலையை நோக்குங்கள். தனது நாட்டை—தனது மொழியை—தன் மூதாதையரைப் போற்றாத—பின் பற்றாத—நேசியாத எத்தேச மக்களும் நாகரிகம் உணர்ந்தவர்களாகார். அன்றா நாமும் முன்னேற்ற மடையாது.

சொற்பிதிர் எண்-2. பரிசுபெற்றவர் பெயர்.

சென்ற ஆவணிமீச் சஞ்சிகையில் வெளியிடப் பெற்றிருந்த சொற்பிதிர் எண் 2-க்குச் சரியான விடை அளித்தவர்களில் 7810-வது எண்ணுள்ள சந்தாதாரராகிய அடியிற் கண்ட நண் பருக்குப் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது.

காரியதரிசி,

ஸ்வாமி விவேகானந்த சபை, கநூர்.

குறிப்பு:—போதிய இடமின்மையால் சரியான விடை கொடுத்தவர்களின் சந்தா எண்கள் முழுதையும் வெளியிட முடியவில்லை. அன்பர்கள் மன்னிக்க.

பெண்கட்குச் சொத்துரிமை

பெண்களும் வாரீஸ் சொத்தும்

பெண்கள் வாரீஸ் சொத்துக்குத் தகுதியுள்ளவர்களல்லர் என்ற உண்மை கொள்கையில் தவறானதும் வழக்கத்தில் கொடுமையானதும் அநீதியானது மாகும். பெண்கள் நன்கொடை முதலியவைகள் மூலம் சொத்துக்கள் வைத்துச் கொள்ளக் கூடுமானால் அவர்கள் வாரீஸ் சொத்துக்களை அடைய ஏன் தகுதியற்றவர்களா யிருக்கவேண்டுமென்பதற்கு அவசியமான காரணங்களில்லை. இது ஒரு காலத்தில் எவ்வளவு அனுகூலமாயிருந்த போதிலும் அது தற்காலத்தில் குறிப்பாகப் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கும், பொதுவாக ஹிந்து சமூகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கும் இடையூறுக இருந்து வருகிறது. உண்மையில் இக்கொள்கை மேற்கு இந்தியாவில் ஒருபோதும் அனுஷ்டிக்கப் படவில்லை. மைசூரில் பெண்களிடையே தாய், மகன், மருமகன், சகோதரி ஆகியோர்களின் உரிமைகள் நீதிஸ்தல தீர்ப்புகள் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான சட்டம் செய்ய வேண்டியதும், சிவில் உரிமைகளை யனுபவிப்பதில் பெண்கள் பால் என்ற தடை யிருக்கக்கூடாதென்று திட்டமாய் அறிவிக்க வேண்டியது மான காலம் வந்து விட்டது.

அவிபக்த குடும்பம்

அவிபக்த குடும்பத்திலுள்ள ஒருவன் தனது சொந்தப் பிரையாசையினால் சம்பாதித்த சொத்து அவனுக்கே சொந்தமென்றும், அவன் அவிபக்த குடும்பத்திலிருந்து படிக்க வைக்கப்பட்டிருந்தலும், அல்லது சமரகூணை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அச்சொத்து அவனுடைய தனிச்சொத்து என்றும், அதில் மற்றவர்களுக்குப் பங்கு இல்லை யென்றும், அவனுக்குப்பின் அச்சொத்து அவனுடைய வாரீஸ்களுக்குப் போகவேண்டுமென்றும், அதில் அவனுடைய மனைவி, புத்திரிகள் மற்றும் பெண் வாரீஸ்களுக்கும் உரிமையுண்டென்றும் தெளிவு படுத்தப்படவேண்டும்.

குடும்பச் சொத்துக்கள் பிரிவினை செய்யப்படும்போது அதில் எந்தெந்தப் பெண் வாரீஸ்களுக்கு உரிமையுண்டென்றும், அவர்களுக்கு எவ்வளவு பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நிர்ணயிக்கவேண்டும். மனைவி சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும்—புருஷனை யுடைய மனைவிக்கும், புருஷனை இழந்த மனைவிக்கும் வித்தியாசம் காட்டலாமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். புருஷனுடன் வசிக் கும் மனைவிக்குத் தனியாக பாகம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்

அதமர் கோபத்தால் வேறுபடின எப்போதும் கூடார். மத்திமர் ஒரு வர் கூட்டக் கூடுவர். உத்தமர் உடனே கூடுவர்.

பக்த குடும்பமாயிருந்தால் மனைவி பொதுச் செலவிலிருந்து சமரக்ஷணை செய்யப்பட்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறாள்; பிரிவினை செய்யப்பட்ட பின் புருஷனால் சமரக்ஷணை செய்யப்பட்டு வரவேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவன் தனக்குத் தனியாக ஜீவனம்சம் கொடுக்கும்படி கேட்கலாம். புருஷன் உயிரோடிருக்கையில் மனைவி தனியாக ஜீவனம்சம் கேட்டால் அது சம்பந்தமாகப் பல விஷயங்கள் ஆலோசனை செய்யப்படவேண்டும். ஒரு விதவை ஜீவனம்சம் சம்பந்தமாக ஜீவனம்சத்துக்குப் பதிலாக ஒரு குடும்பத்திலிருந்து குறிப்பிட்டபங்கு வேண்டுமென்று விரும்பினால் அவளுடைய உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது.

தகப்பன் உயிரோடிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் தாய்க்கு ஒரு பாகம் இருக்கவேண்டும். விவாகம் நடக்கவேண்டிய பெண் குழந்தைகளுக்கும் சகோதரிகளுக்கும் மட்டும் ஒரு பாகம் கொடுக்கவேண்டும். விவாகமாகாத பெண்கள் தகப்பனையும் அவன் இறந்தபின் சகோதரர்களையும் அவசியம் நம்பியிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. விவாகமானவர்கள் வேறொரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய ஜீவனம்சத்துக்குக் கணவனுடைய சொத்தை நம்பக்கூடும். அவர்களுக்குத் தங்கள் புருஷன் சொத்தில் பங்குண்டு. விவாகமாகாத பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பாகம், அவர்களுடைய சமரக்ஷணை, படிப்பு, விவாகம், ஸ்ரீதனம் ஆகிய செலவுகளுக்கே யாகும். ஆனால் பின்பு அப்பாகம் குடும்பச் சொத்துடன் சேர்க்கப்பட மாட்டாது.

ஆகவே குடும்பச் சொத்துக்கு உரிமையுள்ள பெண்கள், ஒரு ஹிந்து வானவர் குடும்பத்திலிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவனுடைய விதவை, தாய், விவாகமாகாத பெண் குழந்தைகள், சகோதரிகள் ஆகியவர்களே அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் அபிப்பிராயப் படுகிறோம். அவனுடைய சொத்துக்களிருந்தே அவர்களுக்குப் பாகம் கொடுக்கவேண்டும். அவனுடைய சுயார்ஜித சொத்துக்களில் அவன் உயிரோடிருக்கும் வரையில் அவர்களுக்கு பங்கு கிடைக்காது. அவர் இறந்த பின் அச் சொத்துக்கள் அவனுடைய ஆண், பெண் வாரீஸ்களுக்குப் போகும்.

இனி அவர்களுக்கு எவ்வளவு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்பதைக் கவனிப்போம். தென்னிந்தியாவில் தற்போது ஜீவனம்சம் மட்டும் மனைவிக் கும் தாய்க்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சில மகாணங்களில் தாய்க்குச் சரிபங்கு கொடுக்கப்பட்டு வருவது நியாயமென அங்குள்ள அனுஷ்டான விதிகள் கூறியபோதிலும், தற்போதுள்ள சமூக நிலைமையில் சரிபங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்வது அதிகப்படியான சிபார்சு என்று கருதப் படலாம். ஆனால் மனைவி, தாய் ஆகிய இவருடைய ஜீவனம்சத்துக்கு ஆண் குழந்தையின் பாகத்தில் பாதிக்கொடுத்தால் போதுமெனத் தோன்றுகிறது.

விவாகமாகாத பெண் குழந்தை அல்லது சகோதரியின் பாகம் ஆண் குழந்தையின் பாகத்தில் குறைந்தது கால்வாசியாவது இருக்கவேண்டும். பின் னால் அவசியம் ஏற்படும் பட்சத்தில் அதை அரைவாசியாகவும் உயர்த்தலாம், பெண் குழந்தைக்குச் சகோதரர்கள் யாருமில்லையானால் தகப்பன் சொத்து முழுவதும் அவளுக்குப் போகவேண்டும். பெண்குழந்தைக்குக் கொடுக்கப்

படும் பாகம் அவளுடைய ஸ்ரீதனபாகமாகக் கருதப்படும். இதரசொத்துக்க ளைத் தவிர ஒரு ஹிந்து பெண்ணின் சொந்தமான சொத்துகளுக்கு ஸ்ரீதனம் என்று பொருள் படும்.

ஸ்ரீதனச் சொத்தில் அவர்களுக்குச் சுதந்தர உரிமை இருக்கவேண்டு மென்று புத்திசாலிகளாயுள்ள பொதுமக்கள் விரும்புகிறார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்காக அடியிற்கண்ட முறையில் ஒரு ஷரத்தை ஏற்படுத்தலாம்:—

1. ஒரு பெண் எந்தவிதமான ஸ்ரீதனச் சொத்தை உடைத்தாயிருந்தாலும் அதைத் தன் இஷ்டப்படி அனுபவிக்கவும், விற்கவும் அவளுக்குச் சுதந்தர உரிமை இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவன் மைனராயிருக்கையில் கார்டியன் ஷிப் சம்பந்தமாக அவன் பொதுவான சட்டத்துக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும்.

2. மனைவி மைனராயிருந்தால் அவளுக்கு கார்டியனாக இருக்கும்போது மட்டும் தவிர புருஷனுக்கு அவளுடைய ஸ்ரீதனச் சொத்தில் எவ்வித உரிமையுமில்லை. அல்லது அது சம்பந்தமாக அவளுக்குள்ள எந்த அதிகாரத்தையும் கட்டுப்படுத்தவும் உரிமை கிடையாது.

அனுபவிக்க மட்டும் பாத்தியமுள்ள சொத்துக்களையுடைய ஒரு ஸ்திரீக்கு அடியிற்கண்ட உரிமைகளுமுண்டு,

1. பிரிவினை செய்யப்படாத சொத்தை அடையவும், அவன் இஷ்டப்படி அதன் வருமானத்தையும் அல்லது அச்சொத்தையும் அனுபவிக்கவும், வினியோகம் செய்யவும் பூரா உரிமையு முண்டு.

2. அவன் தன் இஷ்டப்படி அச்சொத்தை நிர்வாகம் செய்யலாம். அப்போது அவன் யாருக்கும் கணக்குக்காட்ட வேண்டியதில்லை.

3. அனுபவிக்கும் காலத்துக்கு பேற்படாமல் அதைக் குத்தகைக்கு விடவும், அடமானம் வைக்கவும் செய்யலாம். அனுபவிக்க மட்டும் பாத்தியமுள்ள சொத்தையுடைய ஒரு ஸ்திரீக்கு அடியிற்கண்ட உரிமைகள் இவ்வையிலே:—

1. அனுபவிக்க பாத்தியமுள்ள காலத்துக்கு மேற்பட்டு அச்சொத்தை அடமானம் முதலியவைகள் வைக்கப் பாத்தியமில்லை; ஆனால் அவசிய மேற்பட்டால் அடுத்த தாயாதியின் சம்மதத்தின் பேரில் மட்டும் ஒரு சொத்தை விக்கிரயம் செய்யலாம்.

2. அசையும் பொருளைத்தவிர மற்ற சொத்தின் வருமானத்தை அதிகமாகச் செலவு செய்யவும், வீணாக்கவும் கூடாது. அதுவும் வருமானம் தனது ஜீவனம்சத்துக்குப் போதாமலிருந்தால் தான் அசையும் பொருள்களைச் செலவு செய்யலாம்.

சிபார்சுகளாவன:—1 ஒரு ஹிந்துவானவர் தமக்குச் சொத்து இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், சட்டப்படி சமரக்ஷணை செய்ய வேண்டியவர்கள்தான் போக அடியிற்கண்ட ஸ்திரீ பந்துக்களையும் சமரக்ஷணை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார். அதாவது 1 அவனுடைய தாயார், 2 அவனுடைய மாற்றாள் தாய், 3 அவனுடைய மனைவி, 4 விவாகமாகாத பெண் குழந்தைகள், 5 மைனரிட்டி கீங்கும்வரை அவனுடைய சகோதரிகள் 6 முன்னால் இறந்துபோன

துட்டனென்று உன்னுடன் பழகிய சிநேகிதனை நீ அறிந்துகொண்ட உடனே தூர விடலு. இல்லையெல் கஷ்டத்திற் குட்படுவாய்.

நல்லவரைச் சேர்ந்த மற்றவரும் நலம் எய்துவார். “பூவோடு சேர்ந்த காகும் மணம் பெறுதல் போல்.”

மகனின் மனைவி, புருஷன் வீட்டிலிருந்து ஜீவனம்சம்பெற முடியாமற் போனால் விவாகமாகி விதவையாகப்போன தம் பெண் குழந்தைகள் சகோதரிகள்.

(1) ஒரு மனைவி தனது புருஷனுடைய சமரக்ஷையையும் வீட்டையும் விட்டுவிட்டு நடத்தைப் பிசகான வழியில் நடந்து கொண்டால் அவளுக்கு ஜீவனம்சம் கேட்க உரிமையிலலை. அவள் அத்தொழிலை விட்டுவிட்டு மீண்டும் நல்ல வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டாலொழிய ஈடுபடும்வரை அவன் ஜீவனம்சம் கேட்க முடியாது.

தனிஜீவனம்ச உரிமை.

தற்போதுள்ள சட்டத்தில் கூறப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலும் அடியிற்கண்ட சந்தர்ப்பங்களிலும் மனைவி தனக்குத் தனியாக ஜீவனம்சம் கேட்க உரிமை யுண்டென்று நாங்கள் சிபார்சு செய்கிறோம்.

1. புருஷன் ஸ்திரீ ரோகத்தினாலும் மற்றும் கொடிய நோய்களினாலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும்,
2. அவன் தன்வீட்டில் வைப்பாட்டியை வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும்,
3. அவன் எப்போதும் மற்றப் பெண்களுடன் விபசாரம் செய்து கொண்டிருந்தாலும்,
4. அவன் இரண்டாவது மனைவியை விவாகம் செய்து கொண்டாலும்,
5. மனைவியின் ஆரோக்கியத்துக்கும், உயிருக்கும் ஆபத்து நோக்கடிய விதத்தில் அவன் அவளைக் கொடுமையாக நடத்தினாலும்,
6. அவன் ஹிந்து மதத்தை விட்டுவிட்டாலும் அவளுக்குத் தனியாக ஜீவனம்சம் கேட்க உரிமையுண்டு.

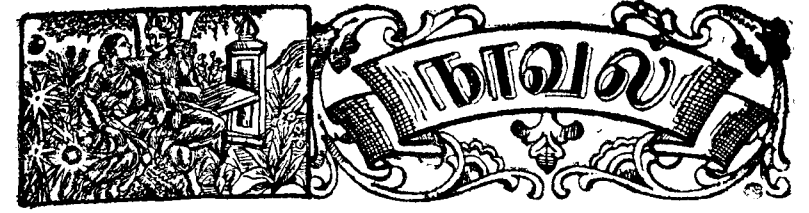
ஜீவனம்சம் சட்ட உரிமையாக இருப்பதால் அதைப் பெறுவதும் அனுபவிப்பதும், புருஷன் அல்லது தாய் தகப்பனின் இஷ்டத்தைப் பொறுத்ததாயிருக்கக்கூடாது. அவன் இஷ்டப்படாவிட்டால் அவளுக்கு அது சம்பந்தமாக எவ்வித நிபந்தனையும் ஏற்படுத்தக் கூடாது. ஆனால் புருஷனின் சொந்தக் கடன்களுக்குச் சொத்தில் முதல் பாத்திய மளிக்கப்படும்.

சிபார்சு செய்யப்பட்ட புதிய மசோதா.

கமிட்டி சட்டசபையில் கொண்டுவரும்படி ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்திருக்கிறது. அதற்குப் பெண்களின் ஹிந்து சட்ட உரிமைகள் என்று பெயர். அம்மசோதா கமிட்டியின் அறிக்கையிலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பு:—தற்போது, மைசூர் சமஸ்தான நீதி மன்றங்களில் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டுவரும் இந்து சட்டத்தின் கீழ் பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தஸ்தைச் சீர்திருத்தும் விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்தப்பட்டது. அரசாங்கத்தினரும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சட்ட நிபுணர்களடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்தனர். அக்கமிட்டியார் இப்பொழுது தங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் சிபார்சுகளையும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அவற்றின் சாராம்சமே இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

பூனை கண்மூடித் தவம் செய்வதைப்போல் நடக்கும் வஞ்சக நெஞ்சு முன்னவரை நம்பக்கூடாது.

கிருஷ்ணாஸிங் அல்லது துப்பறியும் சீடன்.

(238-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆரண்-தப்புகாமி முதலியார்.

இம்மொழிகளைக் கேட்டதே குள்ளன் ஒகோ! பிச்சன் செத்தான். இன்னும் நாம் இங்கிருந்தால் இந்த இராகுதன் நம்மையும் கொன்றுவிடுவான் என்று திகில்கொண்டு பூனேபோல் கதவைத் திறந்து கொண்டு ஓட்டம் பிடித்தான். தன் நண்பனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமே யென்று அவன் சற்றும் நினைத்தவனல்ல.

ஆனந்தவிங் உடனே மூர்ச்சையடைந்திருக்கும் பிச்சனைக் கீழே போட்டு விட்டுச் சந்தோஷத்தோடு குள்ளன்பின் சென்றான்.

குள்ளன் தாங்கள் முன்னிருந்த வீதியைக் கடந்து ஒரு ட்ராம் வண்டியில் ஏறினான். ஆனந்தவிங்கும் அதே வண்டியில் ஏறி யவனைப் பின் தொடர்து சென்றான். ட்ராம்மையிட்டிருந்தபடியும் குள்ளன் இன்னும் இருந்த வீதிகளையும் கடந்து, ஊர் ஓரத்திலிருந்த ஒரு பாலத்தைக் கடந்து, நகர எல்லையைக் கடந்து, ஒரு சிறு குன்றைக் கடந்து அதற்கு அரை மைல் தூரத்தில் இருக்கும் ஒரு அடவிபோன்ற இடத்திற்குச் சென்றான். அங்கிருந்த வீடுகள் நகர வீடுகளென்றும் நாட்டுப்புற வீடுகளென்றும் கூறமுடியாது. அங்கிருந்த வீடுகளெல்லாம் தனித்தனியாய் இருக்கின்றன.

குள்ளன் கடைசியில் ஒரு வீட்டை நோக்கிச் சென்றான். அவ்வீடு ஒரு புராதன வீடு. அதைச் சுற்றியுள்ள தோட்டத்தால் அது ஒரு காட்டின் மத்தியில் இருக்கும் தனி வீடுபோலிருந்தது. குள்ளன் அவ்வழிகளெல்லாம் நன்றாய் அறிந்திருந்தான். ஆதலால் தாராளமாய் நேராய்ச் சென்றதும் அவ் வீட்டின் படிக்களிலேறி கதவைத் தட்டினான். உடனே கிட்டு வந்து கதவைத் திறந்தான். குள்ளன் உள்ளே சென்றதும் கதவு மூடப்பட்டது.

17-வது அத்தியாயம்.

அவ்வீட்டைச் சுற்றிலும் உயர்ந்த புதர்களும் மாங்களும் எங்கும் நிறைந்திருந்தன. அந்த இருட்டில் அவ்வீட்டே சரியாய்த் தெரியவில்லை. ஆகையால் ஆனந்தவிங் ஒளிந்து மறைந்திருக்க மிக்க வசதியாய் இருந்தது.

ஆனந்தவிங் “கற்பகம் இங்குதான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறான். நாம் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்வதற்குள் அவன் இங்கு இருக்கிறானா என்ற நிச்சயம்.

கல்வியால் அறிவும், அறிவால் ஒழுக்கமும், ஒழுக்கத்தால் உயர்வும் உண்டாகும்.

யத்தை யறிந்துகொள்ள வேண்டும். என்னவானாலும் சரி" என்று தனக்குள் தீர்மானித்துக்கொண்டான்.

அவனுக்கு உள்ளத்தில் கற்பகத்தின்மேல் அன்புண்டானதால் தன் தொழில் முறைக்கு இவ்வுண்மையை யறியவேண்டு மென்பதோடு, தன் மனத்திருப்திக்குக் கற்பகத்தை இவர்கள் கையிலிருந்து விடுதலை செய்யவேண்டும் என்றும் அவனுக்குள் ஆவலுண்டாயிற்று.

ஆனந்தவரீங் மெதுவாய் வீட்டினருகில் சென்று அதை நன்றாய்க் கவனித்துப் பார்த்தான். அது ஒரு புராதன வீடு. கீழ் அடுக்கில் மேல்மாடி வரையில் எட்டக்கூடிய அவ்வளவு பெரிய சாளரங்களிருந்தன. ஒரு சாளரத்திலிருந்து பிரகாசமான தீபவொளி வெளியில் வீசிக்கொண்டிருந்தது.

ஆனந்தவரீங் மெதுவாய்ச் சென்று அச்சாளரத்தில் எட்டிப் பார்த்தான். அங்கு துஷ்டர்கள் அனைவரும் சபை கூடியிருக்கிறார்கள். பிச்சன் மட்டும் இல்லை. அவர்களெல்லாம் ஆனந்தவரீங்கைக் கொல்ல பிச்சனும் தானும் சென்ற தன் விஷயத்தைப்பற்றி குள்ளன் கூறும் சங்கதிகளை மிக்க கவனத்தோடு கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

குள்ளன் அபிரயத்தோடு கூறிக்கொண்டிருப்பதை நோக்க அவன் தாங்கள் தோல்வியடைந்த சந்தர்ப்பத்தைப்பற்றி விவரித்துக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறவனென்று நன்றாய் விளங்கியது.

குள்ளன் யாவும் கூறிமுடித்ததே அவர்களைவரும் திகிற்பட்டவர்களுய்ப் பிரமித்து ஒருவர் முகத்தை யொருவர் திகிலோடு நோக்கினார்கள்.

இரண்டொரு நிமிடங்கள் கழித்து கிட்டி என்பவன் தட்டென்றெழுந்து சிந்தனையோடு அறையில் முன்னும் பின்னும் உலவத் தொடங்கினான். சற்று நேரம் கழித்துத் தட்டென்று மங்கம்மான் முன் நின்று, உறுத்தலோடு ஏதோ கூறி மேல்மாடியைச் சுட்டிக்காட்டினான். குள்ளன் அதை யங்கீகரிப்பவன் போல் தலையசைத்தான். முனியன் நடுக்கத்தோடும் வெறுப்போடும் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டான். மங்கம்மான் அந்த ஏற்பாட்டிற்குச் சம்மதியாமல் வாதிப்பது போல் தோன்றியது.

பிறகு கிட்டி கோபத்தோடு என்னமோ வாதித்தான். அதன்மேல் முனியன் அவனை நோக்கி ஏதோ கூறினான். உடனே யவனை நோக்கி மிக்க கோபத்தோடு கையை வீசிப் பதில் கூறினான். முனியன் அதோடு வாய் மூடிக்கொண்டான்.

மங்கம்மான் மட்டும் நெடுநேரம் வாதித்துக் கடைசியில் "நீ எப்படியேனும் செய்துகொள்" என்று வெறுப்போடு கூறுவதுபோல் கையால் சமிக் கை செய்தான். அதன்பிறகு முனியனருகிற் சென்று என்னமோ பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

கிட்டி சற்றேநேரம் ஒன்றும் தோன்றாது சிந்திப்பவன்போலிருந்து பிறகு ஏதோ ஒருவிதத் தீர்மானத்திற்கு வந்தவன்போல் தட்டென்று நிமிர்ந்து எழுந்தான். உடனே மங்கம்மானையும் முனியனையும் நோக்கித் கோபத்தோடு என்னமோ கூறி, மாடியைச் சுட்டிக் காட்டித் தன் மடியிலிருந்த கத்தியை யெடுத்துக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு அறையைவிட்டுச் சென்றான்.

"கந்தையாலானும் கதான்றி வேறே கட்டுவதில்லை, இது சத்தியம்" என்று மனவறுதி கொள்ளவேண்டும்.

ஆழ்ந்த நித்திரையிலிருந்து எழுப்ப வழி:—பக்கத்தில் அலாரம் கடிகாரம் வைத்துவிட்டுப் படுத்துக்கொண்டு அது சுமார் 10 நிமிஷம் அலாரமடிக்கும்போதும் எழுந்திருக்க முடியாத அவ்வளவு ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருப்பவர்களும் விழித்துக்கொள்ளும்படி செய்வதற்கு ஜர்மன் ஆராய்ச்சி நிபுணர் ஒருவர் ஒரு முறையைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார். குறித்த நேரத்தில் அதிலிருந்து வெளிப்படும் தோட்டா வெடித்து ஒரு வகைப் புகை கிளம்புகின்றது. அது அந்த அறை முழுதும் பரவுவதால் அதை சுவாசிக்கும் அம்மனிதன் தும்மலுடன் விழித்தெழும்படி நேரிடுகின்றது.

கடிகாரக் கண் மனிதர்:—அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஒருவருடைய கண்ணில் கடிகாரத்தில் இருப்பதுபோன்ற இலக்கங்கள் இருக்கின்றன. அதன் காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்கப் பிரபல வைத்திய நிபுணர்கள் முயன்று முடியவில்லை.

பல நூற்றாண்டுகள் வீழ் வழி:—பாரிஸ் நகரில் இருக்கும் கோடல்ஸ்வராகிய ஸ்ரீ. பார்க்ஹாம் என்பவர் மனிதர் இறவாமலிருக்கவோ அல்லது 300, 400 வருஷங்களேனும் உயிருடன் இருக்கவோ தக்க முறைகளைக் கண்டுபிடிக்க முயன்று வருகிறார். தேங்காய்ப்பாலுடன் கிச்சிலிப்பழச் சாற்றையும் சில மூலிகைகளையும் கலந்து சாப்பிடுவதாலும், காலாகாலத்தில் உணவருந்தி, தேகாப்பியாசங்கள்

செய்வதனாலும் ஆயுளை நீடித்துக் கொள்ளலா மென்பது அவரது நம்பிக்கை.

தூங்கிகப்பெற்ற மாதா:—தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த வலங்கைமானுக்கு ஏழு மைல் தூரத்திலுள்ள நாரி குடி என்னும் கிராமத்தில் சென்ற மாதம் 22-ந் தேதியன்று ஒரு ஹிந்து மாதா இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பெற்றாள். முதலில் பிறந்த குழந்தைக்கு எவ்வித குறையுமில்லை. இரண்டாவதாகப் பிறந்த குழந்தை தோற்றத்தில் குரங்கைப் போலவே இருக்கின்றது. அதற்கு முகத்தில் கண்களும் மூக்குமில்லை.

கோயிலுக்குச் சென்றும் விவாக மில்லை:—இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த நியூகாசில் என்னுமிடத்தில் சில தினங்களுக்கு முன் ஸ்ரீ. சிட்னிகுளா என்பவருக்கும் மிஸ். தேவிசன் என்னும் மாதாக்கும் விவாகம் நடப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்து மதக் கோயிலுக்குச் சுமார் 700 விருந்தினர்களும், தம்பதிகளும் வந்திருந்தனர். எவ்வளவு நேரம் காத்திருந்தும் பதிவு செய்யும் அதிகாரி வரவே இல்லை. பிறகு விசாரித்ததில் அவ்வாறு விவாகம் செய்துகொள்ளும் தேதிக்கு மூன்று தினங்களுக்கு முன் பதிவுசெய்யும் அதிகாரிக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கவேண்டு மென்றும், அத்தம்பதிகள் அவ்வாறு செய்யவில்லை யென்றும் தெரிந்தது. அதனின் அன்று விவாகம் நின்றவிட்டது.

“வாஸ்லின்” போமேடை தினம் உபயோகிப்பதால் வழுக்கை நீங்கி அற்புதமாய் மயிர் வளர்கிறது. விரைத்து, உலர்ந்து சிக்காய் உதிரும் மயிர்களுக்கு மிருதுத்தன்மை மினுமினுப்பை யுண்டாக்கி அழகையும் ஒழுங்கையும் கொடுக்கிறது. மணமும் கூடி மனதை இரமிக்கச் செய்கிறது.

உண்மையான “வாஸ்லின்” போமேடை வாங்கு. போலிகளை வாங்காதே.

Vaseline
TRADE MARK
Pomade

செஸ்பரோ மான்யுபேக்டரிங் கம்பெனி, கன்செட், நியூயார்க், லண்டன், மான்ட்ரீல்.

“வாஸ்லின்” என்ற பதம் எமது டிரேட்மார்ச், எம்மால் செய்யப்படும் பொருள்களையே குறிக்கிறது.

1-கல் போட்டோகிராப் மோதிரம்.

இந்த மோதிரமானது எலக்ட்ரிக் தங்கத்தினால் செய்து மேல் பக்கத்தில் ஊதா, பச்சை அல்லது வெள்ளைக் கல் வைத்திருக்கும்.

இந்த மோதிரத்தின் பக்கத்தில் கடுகளவு பிரமாணம் வைத்து பூதக்கண்ணாடி அமைத்திருக்கும். அதைப் பார்த்தால் பெரிய உருவங்களாய் லேடிகள், சுவாமிகள், கட்டடங்கள் முதலானதும் வெகு வேடிக்கையாய்த் தெரியும். இது

வெகு ஆச்சரியமானது.

1-கல் போட்டோகிராப் மோதிரம் 1-க்கு விலை ரூபா 8

7-கல் ” ” ” ” ” ” 10

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோல்ட் ரோல்ட்

கோல்ட் நேக்லஸ் என்னும் கழுத்துச் சங்கிலி

இங்கிலாந்தில் செய்யப்பட்டது. 3 வருஷம்

உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்தமான ரோல்ட்

கோல்டால் செய்யப்பட்டு இயிடைஷன் வைரம், சிவ

ப்பு ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்பெற்றது.

படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பாடுடையது.

இதில் இன்னும் பல மாதிரிகளும் எங்களிடம் உண்டு.

பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக் கவரக்கூடியது.

அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவே யிருக்கும்.

யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்கலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

ஹெட் ஏக் கியூர்.

இது எலக்ட்ரிக் பவர் அதாவது

மின்சார சக்தி

வாய்ந்தது. த

லைரோய், ஒற்

றைத் தலைரோ

ய், வயிற்றுவலி,

குதகத்தினால்

உண்டாகும் வ

யிற்றுவலி, மார்

புவலி, இன்பு

ரு வென்ஸா,

மலேரியா என்னும் விஷ நோய்கள்

இவைகளைக் கண்டிப்பதுடன், மேக

வாய்வு, கைகால் பிடிப்பு, கீல் பிடி

ப்பு, சூலை முதலிய வியாதிகளை நீக்

கும். குழந்தைகளுக்குக் காணும் வலி,

மார்தம் முதலிய வியாதிகளுக்கு மிக

வும் அனுகூலமானது.

இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

காண்கிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேஸ் மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

ராம பாணச் சூர்ணம்.

இந்த சூர்ணத்தால் சளி, இருமல்,

கபங்கட்டி

இருமல், பு

கை இருமல்,

உஷ்ண இரு

மல், சீதன

இருமல் இ

வை யாவர்

நீரும். குழந்

தை களுக்கு

இராக் காலத்

தில் நெஞ்சில் கொருகொருப்பு இருக் குமாகில் அதையும் நிவர்த்தியாக்கும். இதை உபயோகிக்கவேண்டிய திட்டங்கள் டப்பியுடன் அனுப்பும் நோட்டீஸில் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஒரு டப்பியின் விலை ரூபா 1.

நோய்க் கிடங்கொடேல்

நீங்கள் ஏன் தலைவலிகளுக்கு, ஜலதோஷம், பரிசுவாயு, கீல் வாயு முதலான பலவித நோய்களுக்கு உட்பட்டு அவஸ்தைப்பட வேண்டும்? சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் நோய் இருக்கிற இடம் தெரியாமல் இலகுவில் சொஸ்தப்படுத்துவது நிகரற்றதான்

Amrutanjana

அமிருதாஞ்சன்

ஸர்வ நோய்களுக்கு ஸித்தேளஷதம்

அமிருதாஞ்சனம் அபூர்வமான மூலிகைகளிலிருந்து செய்யப்படுகிறது. தோலைப்பற்றிய சொறி கிரங்குகளுக்கும், வெட்டுக்காயம், இறுமல் முதலிய உபத்திரவங்களுக்கும் கைகண்ட மருந்து. விலை அணு 10.

படைத் தைலம்.

இது எல்லாவிதமான படைகளையும் போக்கும்.

விலை டப்பி 1-க்கு அணு 6.

மோஹினி தைலம்.

ஸ்திரீ புருஷர் உபயோகிப்பதற்கு பிரசித்தமானது. 5 துலாம் எண்ணெய் சேர 1-க்கு விலை அணு 12.

தந்த சூரணம்.

பல் துலக்க இது நல்ல தான். பல் வியாதி, ஈறு வலி முதலிய நோய்கள் நீங்கும்.

விலை டப்பி ஒன்றுக்கு அணு 2.

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

அமிருதாஞ்சன் டிப்போ,

நெ. 6, தம்புசெட்டி தெரு, மதராஸ்.

எமது ஸிலோன் } 16, கீமன்ஸ் கேட், கோளம்பு.
சப் ஏஜென்ஸி :-

அமெரிக்கன் ரோல்டு கோல்டு மார்பு பொத்தான்கள்.

இப் பொத்தான்கள் அமெரிக்கா தேசத்தில் கிரிமெண்ட்ஸ் கம்பெனியாரால் தயார் செய்யப்

பட்டது. இதன் பொன் நிறம் எப்பொழுதும் மங்காது எக்காலமும் சவரன் பொன்னைப் போலவே

பிரகாசிக்கும். இதைப் பார்ப்பவர்கள் சவரப்பொன்னால் செய்ததென்றே நினைப்பார்கள். 3-பொத்தான் சேர்ந்த செட் 1-க்கு விலை ரூபா 1-8-0.

இத்கசிய சுகானந்தன்.

இது ஒரு அதிசயமான ரப்பர் குழாய். ஆண்கள் சம்போக காலங்களில் உபயோகிக்க ஸ்பெஷலாக தயார் செய்யப்பட்டது. பெண்களிடமிருந்து நோய்களை வாங்கிக்கொள்ளாமல் தடுப்பதற்கு இதைவிட வேறுவழி கிடையாது. இதை சம்சாரிகளும் உபயோகிக்கலாம். இதனால் கெடுதல் ஒன்றும் கிடையாது. இதன் விலை ரூ. 1.

பெண்களுக்கேற்ற கருவி.

அடிக்கடி கர்ப்பம் தரிப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமானால் இந்த ரப்பர், கருவியை உபயோகிக்க வேண்டும். இக்கருவி மிகவும் மெல்லியதாகவும், சில்க்டெட், சில்க்டேப் முதலியவைகள் உட்பட இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

G. W. M. REYNOLDS.

BOLD TYPE EDITIONS.

	RS.	AS.		RS.	AS.
Mysteries of the Court of London	17	vols. 17	0	Pope Joan ...	3 vols. 1 12
Joseph Wilmot	8	"	5 0	Necromancer	3 " 2 4
Ellen Percy	8	"	5 0	Wagner, the Wehr Wolf	3 " 1 12
Mary Price	8	"	5 0	Soldier's Wife	2 " 1 8
Bye House Plot	4	"	3 0	May Middleton	2 " 1 8
Young Duchess	4	"	3 0	Faust ...	2 " 1 8
Omar	4	"	3 0	Leila ...	2 " 1 8
Rosa Lambert	4	"	3 0	Robert Macaire	2 " 1 4
Margaret ...	4	"	3 0	Mary Stuart	2 " 1 4
Loves of the Harem	4	"	3 0	Seamstress	1 0
Massacre of Glencoe	4	"	3 0	Alfred ...	1 0
Virgin's Kiss	4	"	3 0	Grace Darling	0 12
Canonbury House	3	"	2 4	Young Fisherman	0 10
Mysteries of Old London	3	"	2 4	Stories Told by a Gendarme	0 12
				Mysteries of Paris by Eugene Sue	1 0

SUPERIOR WATCH Co., P B. No. 167, MADRAS.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

பிரமோதாந்ரஸ் கார்த்திகை—கலியுகத் 5032, சாலிவாகனம் 1853,
பசலி 1340, கோல்லமாண்டு 1106, ஹிஜரி 1349,
இங்கிலீஷ் 1930ஸ்ரஸ் நவம்பர் மீ—டிசம்பர் மீ

கார்த்திகை	நவம்பர்	வாரம்.	திதி.	நகரத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	ஞா	ஏகா 40-45	உத் 28-33	அமி 60	[விஷ்ணுபதி புண்யகாலம்]
2	17	திங்	து 35-44	அஸ் 25-13	சி 25-13	சர்வமத்வ ஏகாதசி, கரிநான்,
3	18	செவ்	தி 31-5	சித் 22-15	சித் 60	கரிநான், கதிராறுக்க
4	19	புதன்	சுது 27-5	சுவா 19-53	சித் 60	மாச சிவராத்திரி, யமதீபா
5	20	வியா	அ 24-3	விசா 18-20	சித் 60	போதாயன அமாவாசை
6	21	வெ	பிர 22-10	அனு 17-55	சி 17-55	அமாவாசை
7	22	சனி	துதி 21-35	கே 18-43	சித் 60	சந்திர தெரிசனம்
8	23	ஞா	தி 22-25	மூல 21-0	அ 21-0	குளம் கின்று வெட்ட
9	24	திங்	சுது 24-53	பூரா 24-48	மா 60	தனுராயனம் நா-0-38
10	25	செவ்	பஞ் 28-58	உத் 30-3	அ 30-3	மாச சதுர்த்தி விரதம்
11	26	புத	சஷ் 34-18	திரு 36-35	சி 36-35	கரிநான், நாச பூஜா
12	27	வியா	சப் 40-33	அவி 43-55	சி 43-55	சஷ்டி, ஸ்காந்த சஷ்டி
13	28	வெ	அஷ் 46-55	சத 51-28	சித் 60	மித்ரா சப்தமி, சூரிய விரதம்
14	29	சனி	நவ 53-0	பூர 58-40	மா 53-40	வியா தியஸ்தர் குறிக்க
15	30	ஞா	தச 58-10	உத் 60	அமி 60	13-க்குள் மழை
16	1	திங்	ஏகா 60	உத் 4-50	சித் 60	உழவு செய்ய, கதிராறுக்க
17	2	செவ்	ஏகா 1-50	ரோ 9-40	சித் 60	ஸ்மார்த்த ஏகாதசி
18	3	புத	து 3-50	அஸ் 12-48	மா 12-48	வைஷ்ணவ ஏகாதசி
19	4	வியா	தி 4-0	ப. 14-10	சி 14-10	அனங்க திரயோதசி
20	5	வெ	சு 2-25	கிரு 13-50	சி 13-50	கிருத்திகை, அண்ணாமலை
21	6	சனி	பிர 55-0	ரோ 12-0	அ 12-0	யா தீபம்
22	7	ஞா	துதி 49-43	மிரு 9-5	சித் 60	பொன், வைகாசி, சிவ,
23	8	திங்	தி 43-53	திரு 5-20	சித் 5-20	பஞ்சராத்திர தீபம்
24	9	செவ்	சுது 37-48	புன 1-5	சித் 60	
25	10	புதன்	பஞ் 31-40	பூச 56-45	சித் 60	ராசு
26	11	வியா	சஷ் 25-50	மகம் 48-33	அ 48-33	குரு
27	12	வெ	சப் 20-28	பூரம் 45-8	சித் 60	செவ்
28	13	சனி	அஷ் 15-40	உத் 42-15	மா 60	16-தனு-புத
29	14	ஞா	நவ 11-30	அஸ் 40-0	அ 40-0	22-துலா-
30	15	திங்	தச 7-55	சித் 33-20	பி 38-20	வ-சுக்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI ST., MADRAS.

**ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சருடைய
சரித்திரமும், உபதேசங்களும்.**

(நான்காம் பதிப்பு.)

(ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், அவர் மனைவியாராகிய சாரதாமணி தேவி யார், ஸ்ரீ விவேகானந்தர் ஆகிய மூவரின் உருவப் படங்களோடு கூடியது; உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.)

சாரதாமணி தேவியார் சரித்திரமும் சேர்க்கப்பட்டது; உயர்ந்த சீமை காலிகோ பைண்டுள்ளது; இதன் விலை ரூபா 1 12 0

சில வருஷங்களுக்கு முன்னர் கல்கத்தாவிலே ஞானமே திரண்டு ஓர் உருவெடுத்தார்போன்று தோன்றி, சகல வேதாந்த சாஸ்திரக் கருத்துக்களையும் ஒதாதுணர்ந்து, அறியாப் பருவத்திலேயே உலகப் பற்றுக்களைத் துறந்து, அறிய அற்புதங்களை யெல்லாம் செய்து பேரின்பத்தை யடைந்த மகாத்மா வாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரை உலகத்தில் பெரும்பான்மையும் எவ் லோரு மறிவர். அமெரிக்கா, ஐரோப்பா முதலிய அன்னிய நாடுகளுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கே, 'இந்து மதமே அழிவற்ற மதம்' என்று அனைவரும் பிரமிக்கப் பிரசங்கங்கள் புரிந்து, இந்துமதக் கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆங் காங்குள்ள பலர் மனதிலும் புகுவித்து, அவர்களிற் பலரை இந்து மதத்தில் சேர்த்து, திருவிஜயகு செய்துவந்த ஞான சிம்ஹமாகிய ஸ்ரீ விவேகானந்த ஸ்வாமிகளுக்கு இந்த ஞானகிருஷ்ணரே ஞானசீர்யர். இங்ஙனம் அவர்க்கும் இவர் குருவாயிருந்தனரென்றால் இவருடைய மகிமை அளவிடற்கரிதாமென் பதைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ; இவருடைய துறவைப்பற்றிய சரித் திரமோ மிகவும் அற்புதமானது. இவர் உலகப்பற்றைத் துறந்த உத்தமஞானி. இவர் நன்றாக எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவராயிருந்தும் உயர்ந்த ஞானமார்ச் கத்தை யுணர்ந்து தாம் அனுஷ்டித்ததோடு தம் சிஷ்யர்களுக்கும் எளிதில் விளங்கும்படி தக்க உதாரணங்களோடு அதனைப் பற்பல விதமாக உபதேசித் திருக்கின்றார். அவையெல்லாம் பங்கி, ஞானம், மோக்ஷம் முதலிய பெரிய விஷயங்களை யெல்லாம் சுலபமாக விளக்கிக் காட்டக் கூடியவைகள்.

கிராமபோன் சங்கீத கீர்த்தனம்ருதம்

தற்காலம் கிராமபோன் என்னும் ஸங்கீதக் கருவியில் பாடிவரும் திருச் செந்தர் ஷண்முக வடிஷ, எஸ். வி. சுப்பைய பாகவதர், டி. எம். காதர்பாகவதர், எஸ். ஆர். கமலம், மிஸ் கே. ரங்கநாயகி, மதுரை மிஸ் அ. சுந்தரம், திருவெல் வேலி டி. எஸ். ரங்கம்மாள், சேலம் அம்மாகண்ணு, திருவிடைமருதூர் பவானி, சேலம் கோதாவரி, மிஸ். லோகாம்பான் இன்னும் பல வித்வத் ரத் னங்கள் பாடிய 300 கீர்த்தனைகளை ஒருங்கு சேர்த்து ராகதாளங்களுடன் அச்சிட்டு நேர்த்தியாக பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சங்கீதாபிமானி களுக்கு இது ஓர் பெரிக்கிஷம் என்பது நாம் சொல்லாமலே விளங்கும்.

301 கீர்த்தனைகள் கொண்ட 1-ம் பாகம் விலை ரூபா 1.

246 கீர்த்தனைகள் கொண்ட 2-ம் பாகம் விலை ரூபா 1.

211 பேரிய கீர்த்தனைகளுள்ள 3-ம் பாகம் விலை ரூபா 1.

மூன்று பாகம் சேர்ந்தது ஒரே கட்டடம் விலை ரூபா 2-8-0

ஆனந்தபோதினி அபீஸ், தபால்பெட்டி: கே. 167, மதராஸ்.

தீபாவளி!

தீபாவளி!!

பண்டிகையினிமித்தம் விலைகள் மிகவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

— கோக்கிலா இமிடேஷன் —

பட்டுப் புடவைகள்.

தீபாவளி பண்டிகைக்காக புதிதாக வர வழைக்கப்பட்டது. கெட்டிச் சாயமும் அழுத்தமான நெசவுமுள்ள உயர்ந்த சேலை, சாயத்திற்கு உத்திரவாதமுள்ளது. இவை பார்வைக்கு மெத்த அழகாயும் சுந்தரமாயும் இருக்கும். பிரதிதினமும் தோய்த்துக் கட்டலாம். இது ஸ்திரீகள் மனதிற்கு சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கக்கூடியது. சரியாய் 16 முழம் நீளமுள்ளது. இதில் பச்சை, சிவப்பு, ரோஸ், ஊதா முதலிய அநேகவித கலர் உண்டு.

நெ. 1. சகுந்தலா ஒரு இஞ்சி சரிகைபோட்ட சேலை 1-க்கு விலை ரூபா 5 0 0

நெ. 2. ஷை 2 இஞ்சி சரிகை போட்ட சேலை 1-க்கு விலை ரூபா 5 8 0

நெ. 3. ஷை 3 இஞ்சி சரிகை போட்ட சேலை 1-க்கு விலை ரூபா 6 0 0

ஆர்டிபிஷல் சில்க் என்னும் கலர்

கோஹர்ஜான் சேலைகள்.

இச்சேலைகள் உயர்ந்த பலவித வர்ணமுள்ள பட்டைபோலிருக்கும் காட்டான் சாட்டின் துணியிலும், பலவிதமான பூ, கொடி முதலிய வேலைகள் செய்திருக்கும்.

இதைப் பார்த்தவர்கள் 4, 5, சேலை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று மனதிடங்கொள்வார்கள். இதைப்பற்றி யாம் அதிகமாய் எழுதுவதில் பயனில்லை. இந்த சேலைகள் சரியாய் 16 முழ நீளமுள்ளது. இதைப்பற்றி யாதொரு சந்தேகம் கொள்ளவேண்டாம்.

கலர் கோஹர்ஜான் சேலை 8-கெஜம் 5 0 0

இமிடேஷன் பட்டு கலர் கோஹர்ஜான் சேலை 9 கெஜம் ... 6 0 0

” பட்டு பூ போட்டது ... 6 0 0

” மஸ்ரீஸ் பட்டு 8 கெஜம் ... 7 0 0

” ” 9 கெஜம் ... 7 8 0

கருணாநிதி டிபெர, 1/6, வெங்கடேச மேஸ்தீர் தெரு, மதராஸ்.

குசேலோபாக்யான வசனம்

நான்கு சித்திரப்படங்களுடன் கூடியது.

செம்பூர் வித்துவான் ஆறுமுகஞ் சேர்வை இயற்றியது.

வல்லூர் தேவராஜ பிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய குசேலோபாக்யானச் செய்யுட் பொருளைத் தழுவி இவ்வசனம் செம்பாகமான நடையில் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. தெய்வபக்தி, குருபக்தி, ஞானம், யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, இல்லறவியல்பு, பதிவிரதைகளின் தன்மை, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றும் முறையை, தந்தை மக்கட்குச் செய்யும் நன்றி, மக்கள் தந்தைக்குக்குச் செய்யும் நன்றி, தரித்திரக் கொடுமை, செல்வச் சிறப்பு, செங்கோன் மன்னரியல்பு, கொடுங்கோன் மன்னரியல்பு. நற்சேவகரியல்பு, துர்ச்சேவகரியல்பு, மெய்ஞ்ஞானிகள் தன்மை, அஞ்ஞானிகள் தன்மை, மாணக்கர் இயல்பு, ஆசிரியரியல்பு, சிநேகவாஞ்சை, பள்ளிக்கூட சிநேசித்தின் உயர்வு, நன்னட்பின் தன்மை, தீ நட்பின் தன்மை, செருக்கின் மையின் உயர்வு, தெய்வத்தின் திருவருட்டிறம், மெய்யடியார் விரைவில் மேன்மை யடைவரென்பது முதலிய பல நன்மையான விஷயங்களை வரம் இந்நூலில் விரிவாகக் கூறப்படுமென்பது உலகறிந்ததே. ஆண், பெண், பாலர், வீருத்தர் ஆகிய எல்லோருக்கும் நற்போதனை செய்து அறிவை வீருத்தி செய்வதில் இந்நூல் முதன்மை பெற்றதாகும். கலாசாலைகளுக்கு இது, சிற்சில சமயங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டு வருவதைக் கொண்டே இதன் உயர்வை நன்குணர்ந்து கொள்ளலாம். இது உயர்ந்த கடிதத்தில் கிரேஷன் 254-பக்கங்கொண்ட புத்தகமாக அச்சிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1 0 0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-30 வரை விலை அரை 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சௌகார்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

சர்வ தேவதா வசியம்

(பீஜாக்ஷர யந்திரங்களாடங்கியது.)

மனிதர், பேய் பிசாசுகளால் வருந்துன்பங்களினின்று நீங்கி, பகைவர் செய்யும் பிஸ்வி ஞானியம் மாறணம் முதலியவை தங்களிடம் ஏறுதபடி செய்தும், நோய் நொடிகள் அணுகாமல் தடுத்தும், தேவதைகளையும் மனிதர்களையும் வசப்படுத்தியும், எவ்விடத்தும் எக்காரியத்தினும் ஜெயம் பெற்றும், மிகுந்த ஐசுவரியத்தையும் செல்வாக்கையும் அடைந்தும் வாழ்வதற்கே பிரியப்படுவார்கள். இவற்றை எல்லாம் எளிதில் அடையக்கூடிய மந்திர யந்திரங்களும், அவற்றை அனுஷ்டித்துச் சித்திபெறக்கூடிய மார்க்கங்களும் இதில் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் ஒவ்வொரு தேவதைக்கு முரிய மந்திரங்களும், மூல மந்திரங்களும், யந்திரங்களும், பூஜைகளும், தண்ணீர் மந்திரித்தல், வேப்பிலை மந்திரித்தல், வீசுதி பிடித்தல், பிசாசு விளக்கல், கழிப்புக் கழித்தல், மந்திரங்கட்டல் முதலியவைகளும், நகைத்திர பலாபலன்களும், அவற்றிற்குச் சார்திகளும் வெகு தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் பாகமும் இரண்டாம் பாகமும் சேர்த்து விலை ரூபா 1.

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, சௌகார்பேட்டை போஸ்ட், மதராஸ்.

நெட்டாஜி சரித்திரம்.

(பிரம்மபுரி சுப்பிரமணிய சிவம் எழுதியது.)

துஷ்ட நிகரஹ சிஷ்ட பரிபாலனர்த்தமாக அவனியில் தோன்றி அவ தார புருஷராய் விளங்கிய சிவாஜிக்குப் பக்கத் துணையாய் இந் நெட்டாஜி எப் பொழுதும் நின்று மொகலாயக் கொடுங்கோன்மையினின்றும் தேசத்தை விடு தலை செய்து சிவாஜிக்கு நேரிடவிரும்ப பல விபத்துக்களையும் தடுத்து, அவ ருக்குச் சதிசெய்த பாவிகளின் உயிரைப் போக்கி, அஞ்சா நெஞ்சனாய் அநேக ஆபத்துக்களினின்றும் தப்பி, ஜனங்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று விளங்கினன். இதில் யுத்த சம்பந்தமான தந்திரங்களும் வீரர்களின் சாமர்த் தியங்களும் வெகுவாக எழுதப்பட்டு தேசபக்தியைப் புகட்டும் விஷயங்கள் நிறைந்திருக்கின்றது. இதன் விலை அணு 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-30 வரை அணு 8.

ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த நித்தியாநுசந்தானப்ரதிபத தாத்பரியம்

(தேன்கலை வடகலை திருமண் காப்புடன் கூடியது.)

இதில் திருப் பல்லாண்டு, திருப்பள்ளி யெழுச்சி, திருப்பாவை, நீராட் டம், பூசுருடல், காப்பிடல். சென்னியோங்கு, அமலனாகிப்பிரான், கண்ணி நுன் சிறுத்தாம்பு, வாரண மாயிரம், கோயில் திருவாய்மொழி, இராமாநுஜ னுற்றந்தாதி, அடங்கல் பத்து, உபதேசரத்தின மாலையுடன். விலை ரூ. 1-8-0

தசாவதார பிரபாவம்

தமிழ் வசனம்; ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு. விலை ரூ. 1.

கலியுக புராணம்

கலியனுடைய விசித்திரம், பலவித ஸ்ருஷ்டியும், விகாரமான மறுஷ்டிய ஜன்மமும் இவை முதலியன; இன்னும் அநேக ஸ்ருஷ்டியும் புராணங்களி லிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு. தமிழ் வசனம். விலை அணு. 12

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமம்: 1000-நாமாவளிக்குப் ப்ரதிபத தமிழ் சுலோகம் தமிழ் அர்த்தம். விலை ரூ. 1 0 0

தமிழ் விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமம்: கிருஷ்ணன் லக்ஷ்மீ நரசிம்மர் ராமர் முதலான அஷ்டோத்தரம். விலை அணு. 4

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பேட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

வாசனா திரவிய வியாபாரிகளுக்கு ஓர் தக்க சமயம்.

கூந்தல் தைலங்கள், செண்டுகள், ஆட்டோக்கள், அத்தர்கள், ஊதுவத்தி கள், வாசனைப் புகையிலை, டாய்லட், லாண்ட்ரி சோப்புகள், பொடிசு, பன் னீர்கள், போமெடுகள், பிரிவிவண்டைன்கள், லோஷன்கள், நடிக்களுக்கான பவுடர்கள் முதலியன தயாரிப்பதற்கேற்ற உயர்ந்த எஸன்ஸுகளும், அசல் வாசனை ஆட்டோக்களும், புஷ்ப எண்ணெய்களும், மூலிகைகளும், பச்சிலை களும் கிடைக்கும். எமது அசல் சுவதேசி "குதிரை மார்க்கு" எஸன்ஸ் செண் டுகளைக்கொண்டு மேற்கண்டவற்றைத் தயாரிக்கலாம். எமது பிரசித்திபெற்ற Pico Perfumes-ஐ உபயோகித்தால் எல்லாம் மேலானதாகிவிடும். எமது விபர ணாதாவக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்.

சுவதேசி "குதிரை மார்க்கு" எஸன்ஸ் செண்டுகளை உபயோகியுங்கள்.

D. G. GORE, Mangaldas Road, Bombay, No. 2.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த சேந்திரத் தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஓளடதம் வேறென்று மில்லை.

விளம்பரம். இதைக் கண்ணுறும் கனவான்களே!

இந்த லேகிய செந் தூரங்கள் சாமான்ய மானவையல்ல. அபா ரமான பலத்தைத் தரக் கூடிய சக்தி அமைந் துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங் கிச் சாப்பிட்டால் ஓரே தடவையிலேயே இவ ற்றின் விசேட குணம் நன்கு விளங்கும்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்.

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைப்பாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் சிரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இது நிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கரும் புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவசிகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி.

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசுவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன்சேரது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அரை 12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்ணோய் மருந்து.

இது கண்ணோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலை, பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஓஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அரை 8. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, ரெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

கல் தூரி மாத்திரை

சரீரமானது யாதொரு அபாயத்தையும் அடையாதிருக்க விரும்புவோர் பிரதிதினம் ஆகாரத்திற்குப்பின் தாம்பூலத்துடனாவது தனியாகவாவது இதைச் சாப்பிட்டு வந்தால் இது தந்த நோய்களைத் தடுத்தும், அஜீரணம் பித்தவாய்வு, ஜலதோஷம் இவைகளைக் கண்டித்தும், ஜீரண சக்தியை உண்டாக்கி வாயிலுள்ள அசுத்த நார்த்தத்தைப் போக்கி வாய்ப்புண் முதலியவைகளைத் தடுத்தும் சுகமுறச் செய்யும். கர்ப்ப ஸ்திரீகள் இதனை உபயோகித்தால் பிரசவகாலங்களில் உண்டாகும் ஜன்னி முதலிய ரோகங்களினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் ஈளை, இருமல், சரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகளுக்கு வயதுக்குத் தக்கபடி இதில் ஒன்றுமுதல் 4 மாத்திரைகள் கொடுக்கச் சுகமுண்டாகும். இது சர்வ குடும்பங்களிலும் இருக்க வேண்டிய முக்கிய ஓஷதம். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அரை 12.

காப்கியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருந்த இருமல், தொண்டை நோய், சவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஈழை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமல், குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதிலும் பனியில் நனைவதிலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ் வியாதிகொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலே மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேகவாய்வு, தணர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், தியிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நக்கண்ணோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செனக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும், பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி களைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து. இதன் விலை ரூபா 1-8-0. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, ரெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலரோகம், குண்மரோகம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த ஏப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஹினம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீங்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நரம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்தவிருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிகுசின இலேகிய பஸ்பம் வேறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, நகக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கியுண்டால் இவற்றின் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரோ தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாள்களுக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கடலாயும் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகாரார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதாபத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாயிருக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிக மனக் கலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக் காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷே லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோகநியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையிலலை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கையைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப் பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிக

மாய் எடுக்கும் ஆகலால் பச்சைப்பயற்றக் குழம்பு, கறி, மார்க்கண்ட ரூப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பல காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவையுண்டாந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரோ யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால் அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்ததேஜ லோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனாவசியம். இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அரை ரூ. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4. பிளங்கு, சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிளங்கு, மலாக்கா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டி.போ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்!

அழதவன் சிரிப்பான்!!

இதில் துணியில்லையென்று நீடுபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலாம்.

நமது நாட்டிற்கு இது அஷ்டமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஓனஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனனி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நான் பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், நடவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப் பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும்.

விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அரை 8. தபாற்கூலி அரை 4. டஜன் 1-க்கு ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இலாம். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேசு மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் சலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்தக் கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 4.

யுகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வார்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக்காயங்கள், நரம்புச் சருக்குகள், தீப் புண்கள், வெந் நீர் பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்வுபிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விடை உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய நோய்களுக்குக் கைகண்ட ஓளவுதம்.

1 அவன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 „ 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப் பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3 நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டுபண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா. இதைப் பூசியபிறகு முக லட்சணமும் வசீகர மு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பாரச் லோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி

• இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதினால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பம், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தியங்கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

சீதபேதி (டிசென்டரி) பவுடர்

இரத்தபேதி, சீதபேதி, சீதமும் இரத்தமும் கலந்தபேதி, மலத்துடன் இரத்தம் வருதல், மூலக்கடுப்பு அடிவயிற்றுநோய் முதலான வியாதிகள் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்வரையில் யாருக்கிருந்தாலும் 4-வேளையில் இது அவற்றைத் தப்பாமல் கண்டிக்கும். ஒரு புட்டியின் விலை அனா 8. தபாற்கூலி வேறு.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளா திருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்து மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்கூலி வேறு.

ஓட்டோ லீலா.

எல்லோருடைய மனதையும் பிரமிக்கச்செய்து பலர்க்கும் ஆனந்தத்தைத் தந்து இதற்கு நிகரான சுகந்தமான சென்ட் வேரென்று மில்லை.

யென்று ஒவ்வொருவரும் எண்ணும்படி செய்யும். இதில் ஆல்க ஹால் சாராயம் முதலியவைகளின் சம்பந்தமே கிடையாது. இந்த நீங்காத வாசனைத் திரவத்தை உங்களுடைய கைக்குட்டையிலாவது சொக்காய்களின் புறங்களிலாவது தடவிக்கொண்டால் சிறந்த பல புஷ்ப ஜாதிகளின் வாசனை கமழும். ஒரு நந்தவனத்தின் மத்தியில் நீங்கள் இருந்தால், அங்கு நின்றும் உண்டாகும் சுகந்த மணத்தை எவ்வாறு அனுபவித்துச் சுகிப்பீர்களோ அதனினும் பதின்மடங்கு சுகந்தத்தை இந்த அத்தரை உபயோகிப்பதனால் அனுபவிப்பீர்களென்பது திண்ணம்.

கிரயம் புட்டி 1-க்கு அனா 10. ஷ. பெரிய புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

மயிர்போக்கும் சூரணம்.

இதில் கொஞ்ச மெடுத்துத் தண்ணீரில் குழைத்து உரோமமுள்ள விடத்தில் பூசி ஐந்து நிமிஷத்திற்குப் பிறகு ஒரு கடுதாசி கார்டினாலாவது, ஒலை நறுக்கினாலாவது வழித்தால் மேற்படி மருந்து தடவிய விடத்திலுள்ள உரோம முழுவதும் இலகுவாய் நீங்கி மழமழப்பாகிவிடும். வேக்காடு எரிச்சல் முதலாகிய உபத்திரவங்கள் உண்டாகா. புட்டி 1-க்கு அனா 8.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பவ்ரிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிறு வலி, ஜும், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு நீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு பட்டவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திக் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

சாண்டோவ் பால்பாரிகோ.

விருத்தாப்பியருக்கும் விரிய விருத்தி கொடுக்கும்.

இந்த சஞ்சீவித் திராவகம் அநேக விதமான கஷ்ட வியாதிகளான பல யீனம், கை கால் ஒய்ச்சல், சோம்பல், திரோகம் மெலிந்துபோகுதல், ஜீரண அசத்தி, புளியேப்பம், பசி யின்மை, ரூபகக் குறைவு, தைரியக் குறைவு, தாது விருத்தி இல்லாமல் இந்திரியம் நித்திரையில் ஸ்கலிதமாய் தானே வருதலும், கண்டமாலை, வாய்வினால் மலச்சிக்கல், நரம்புத் தளர்ச்சி, தலைவலி, மார்பு நோய், இடுப்பு நோய் இவை முதலான வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் போக்கடித்து தேக உருப்புகளுக்கு வலுவை யூட்டி சிங்கத்துக்கு நிகரான பலத்தைக் கொடுத்து ஜீவாயிர்தமாகிய ரத்தத்தைச் சுத்தப்படுத்தும். இதுவரையிலும் யாவராலும் கண்டுபிடிக்கப்படாத விசேஷ விரியவிருத்தி மருந்து. இது சரீரத்தில் மாந்தரீகம்போல் வேலை செய்யும். இந்த சஞ்சீவி திராவகத்தைச் சாப்பிட்ட ஐந்து நிமிஷத்திற்குள் சந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் செனக்கியமும் பெறுவது உண்மை. புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 2.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதறஸ்.

அற்புத எலெக்டிரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார நிபுணரால் இப்பொழுது துணை மாயக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருத்தர் வரை ஆண் பெண் இரு திறத்தார்களும் உபயோகப் படுத்தலாம். இம்மோதிரத்திற் குள்ளிருக்கும் எலெக்டிரிக் பவர் குறையாமல் எக்காலமும் நீடித்திருக்கும். தாங்கள் களைக் கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சார சக்தி தேகமெங்கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வார்திபேதி, தொத்து வியாதிகள், வைரூரி, இன்புளூயன்சா, க்ஷயம், குஷ்டம், பிளேக், தலைவலி, அஜீரணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், சூலை முதலிய கொடூரமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1-8-0 மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 3-12-0

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்விய ஒளஷதம், விஷகரம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பலமற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி நாட்டங்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அயிர்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம் மருந்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீரண சக்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலிவுள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண் பெண் இருபாலரும் எக்காலத்திலும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துளிகள் வரையிலும் காலை மாலை இரு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும் பொருட்டே மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒரு மாதம் சாப்பிட்டகூடிய மருந்து 0-12-0. தபாற் செஷுவேறு.

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதறஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் மகா சந்தனாதித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயிற் காலத்திற்கு இன்பத்தரும் இந்த மகா சந்தனாதித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோஷ்மான கற்கவகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின்மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

தாற்றுக்கணக்கான பணச் செலவின்மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை யெல்லாம், இந்தச் சந்தனாதித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் கற்சாக்ஷிப்பத்திரங்கள் அனுப்பி வருகின்றனர்.

இதைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காவிட்டு வெநீரில் ஸ்நானஞ் செய்து வருவதால் கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலிவலி, மண் சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், நாவறட்சி, கைகடர் எரிவு, தேக வெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினுண்டான துர்காற்றங்கள், சொரி, சிரங்குகள், நமைச்சல், பீனீசம், கபாலகுலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; ரூபகத்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு எல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்த ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையில் கொதிப்பு நீங்கித் குளிர்ச்சி புண்டாகும்; மூளை அதிகிர்ச்சி, துடிதுடிப்பு, தலைமயக்கம் முதலியவைகளுள் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; பித்தத்தினால் தரைத்த உரோமங்கள் கருமையடையும்.

இன்னும் இதைலத்தைத் தலையில் தடவிவருவதால் கூந்தல் கருமையாய்ப் பளபளப்புடன் வளரும். உரோமங்களிலுள்ள அனி வெடிப்பு, செம்பட்டை, சுறட்டை முதலியவை நீங்கும். தலையில் மயிர் உதிர்ந்தல், பூச்சி வெட்டு முதலியவைகளும் நிவர்த்தியாகும். எப்பொழுதும் சிரசிலும் உடம்பிலும் துணிமையான சுகந்தம் மரிமளித்துக்கொண்டிருக்கும். இன்னும் இதைலம் மனமொத்த காதலர்க்கு மாறா இன்பத்தையும் தரும்.

இதைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று தேன பதார்த்தங்கொழும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பகல் கித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1—12—0
இதன் விலை 3 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1—0—0

தலைலட்கமி கம்பெனி,
பெம். 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIA
AT THE "ANANDA BODHINI" POWER PRESS.

முதல்தரமான—A Quality பெருங்காயம்.

அநேகர் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல பெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா இருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத் தயாரித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சரசமாயும் கம்மிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரலழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இரத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2. } தபாற்கூலி
½-இரத்தல் ரூபா 1—1—0. } வேறு.

மோகினி பரிமா கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்து
தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக் கொண்டால் இன்று மலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக் கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விலை அணு 13.

இனம் சாமான்:—1 செண்டுபுட்டி, 1 பெட்ரூம் படம், 1 ஜவ்வாது பில்லை, 1 கலர் சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி.

இதன் விலை ரூபா 2-12-0 இதன் விலை ரூபா 2-12-0
தான். தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய நிப்புள்ள பவுண்டன் பேனா 1; 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு இம்மேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; ஷே சர்ட்டு பொத்தான்கள் செட் 12; ஷே கல்லிழைத்த புருச்; 1; ஜப்பான் நூதன பொம்மைகள் 6; நேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த சீப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காமபினைஷன் நூதன சாலி ஸ்ளையமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிளிப்புடன் கூடிய கவர் 1; பலக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த நிப்புகள் 12; மணி பர்ல் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; செண்ட் புட்டி 1; தேசிய டிரான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பலக சேப்டி பின்கள் 25; ஆக 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

சுருணகிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

207689

அநேக நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்ட்.)
 “சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்
 பரிமளத் தைலம்.

ஆழாக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

டின் 1-க்கு விலை அனா 12.

இத்தலைத்தின் பரிமளம் எவருக்கும் இன்பத்தை யளிக்கும். தலைத் தலையில் தடவிச் சிலிக்கொண்டால் அக்கம் பக்கத்திலுள்ள வீடுகளுக்கும் இதின் வாசனை வீசும். இது கூந்தலை நீளமாக வளரச்செய்யும். மூளையின் கொதிப்பைத் தணியச்செய்யும். கண்களுக்குக் குளிரச்செய்யத் தரும். சிரசிலுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்த்திசெய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக நமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாழை நாற்றம், மனோ வியாகூலம், ரூபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்துத் தேக ஆரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். முகதேஜனை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், சிலர் கோரியபடி அனேக திவ்விய வனமுலிகைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்யப்பட்டு ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒரு டின் தைலம் வாங்கிப்பார்த்தால் இதின் அருமை பெருமைகள் விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலைநோய் பரிசுவாய்வு சுளுக்கு, புண்கள், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொம்புகள், கட்டிகள்: இருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம் இவைகளைத் தீர்ப்பதில் இது முதன்மை பெற்றது. நோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியைத் தடவி நன்றாய் இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் வரை தேய்த்தால், அது மாயமாய் ஒடிவிடும். இனக் குழந்தைகளுக்குக் காணும் சைத்திய நோய்களுக்கும் இதை உபயோகிக்கலாம். இதன் பட்டிகள் ஆயிரக் கணக்காகச் செலவழித்து கொண்டு வருகின்றன.

வெவ்வேறு குடும்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருக்க வேண்டும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அனா 8. டின் 1-க்கு ரூ. 5.